大道心德

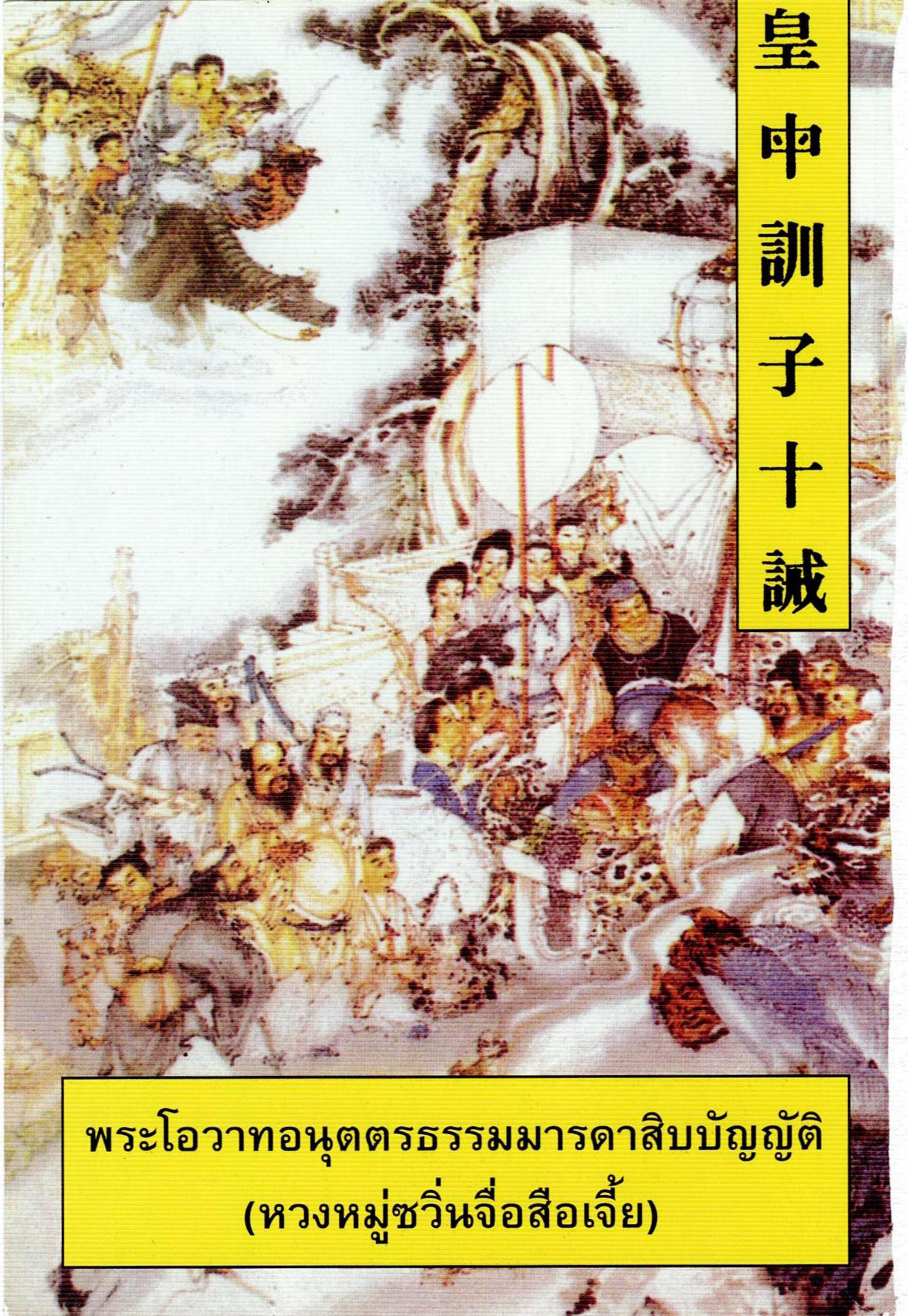

無極瑤池金母至尊

สมเด็จพระแม่อนุตตรธรรมมารดาแห่งแดนสระทิพย์ เอี๋ยวตี๊กิมบ้อ

เสียงจากสุขาวดี

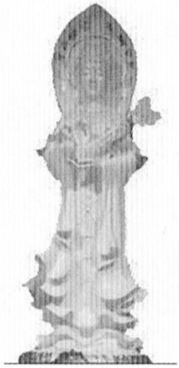
皇中訓子十誡

พระโอวาทอนุตตรธรรมมารดาสิบบัญญัติ
(หวงหมู่ซวิ่นจื่อสือเจี้ย)

สมเด็จพระแม่อนุตตรธรรมมารดาแห่งแดนสระทิพย์ เอี่ยวตี๊กิมบ้อ

วิหารพระโพธิสัตว์กวนอิม เขาวงพระจันทร์

ซอยมาตุลี 12 ถนนมาตุลี อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

大道心德

ไต้ เต๋า ซิม เต็ก

เสียงจากสุขาวดี

(แจกฟรี)

คำนำ

เสียงจากสุขาวดีเป็นหนังสือหนึ่งในหลาย ๆ เล่มที่สมเด็จพระชนนีเจ้าแห่งสระทิพย์ทรงมีความห่วงใยเหล่าเวไนยสัตว์ จึงเสด็จลงมาประทับทรง เพื่อให้พระโอวาทอันมีคุณค่ายิ่งและได้เปิดเผยสิ่งลี้ลับเบื้องบนสวรรค์ซึ่งมนุษย์เราน้อยคนมากที่จะเข้าใจ จึงคาดเดาตามจินตนาการของตนเอง บัดนี้คุณณรงค์ เสรีจินตกุลได้บรรจงถอดความจากพระโอวาทของสมเด็จพระชนนีเจ้า (เหลาหมู่) ทำให้พวกเราได้เข้าใจเรื่องต่าง ๆ ได้ดีขึ้น

สมเด็จท่านได้ทรงบรรยายว่า โดยปกติแล้วเมื่อคนตายไปแล้วเจ็ดวันจึงจะรู้สึกตัวว่าตนได้ตายแล้ว วิญญาณของผู้วายชนม์จะถูกกักอยู่ในยมโลก 49 วัน ในระหว่าง 49 วันนั้น ท่านยมบาลก็จะพิจารณาบาปบุญคุณโทษของวิญญาณผู้วายชนม์ว่า ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ ได้ประกอบกรรมดีกรรมชั่วอะไรบ้าง บวกกับในช่วง 49 วันนั้น ลูกหลานได้ประกอบพิธีศพโดยมีการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต อาทิเช่น หมู ห่าน เป็ด ไก่ ฯ มาเซ่นไหว้หน้าศพหรือไม่หรือจัดโต๊ะเลี้ยงเพื่อนฝูงญาติมิตรที่มาในงานศพจะทำให้สัตว์ต่าง ๆ ต้องถูกฆ่าเพิ่มขึ้น บาปต่าง ๆ ที่ลูกหลานประกอบขึ้นใน 49 วันนี้จะเพิ่มพูนให้แก่วิญญาณผู้วายชนม์ ถ้าหากลูกหลานได้ถือศีลกินเจ และได้ทำบุญบริจาคทรัพย์เพื่อสาธารณกุศลเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่วิญญาณผู้วายชนม์ด้วย กุศลนี้ก็จะเป็นของวิญญาณผู้วายชนม์ ท่านยมบาลก็จะดำเนินเป็นการพิจารณาไต่สวนถึงบาปบุญทั้งหมด จึงตัดสินว่า วิญญาณนั้นควรขึ้นสวรรค์ หรือลงนรก เพื่อรับโทษ ด้วยเหตุนี้ บุตรหลานเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ควรสังวรให้ดี

สมเด็จท่านเหลาหมู่ยังทรงแนะนำว่า วิญญาณผู้วายชนม์จะได้ไปสู่สุคตินั้น ยามมีชีวิตอยู่ควรพากเพียรบำเพ็ญธรรมให้มากหมั่นสร้างสมบุญกุศลให้มาก ๆ เงินทองแม้จะมีมากมายก็นำติดตัวไปไม่ได้ ฉะนั้น ยามมี

ชีวิตควรมีคุณธรรม หากินโดยสุจริตบำเพ็ญสาธารณกุศล และปฏิบัติธรรมให้มาก เมื่อสิ้นอายุขัยแล้ววิญญาณผู้วายชนม์จะไม่ต้องรับโทษทัณฑ์ในขุมนรกแล้ว ก็ยังได้เข้าสู่แดนสุขาวดีซึ่งเป็นแดนที่มีความสุขที่สุด ขอให้ท่านผู้อ่านจงพิจารณา

ด้วยความปรารถนาดีจาก

สุเทพ มานีเวศม์

13 มิถุนายน 2538

บทสวดมนต์บูชา พระแม่กวนอิม
(ภาคภาษาจีนกลาง)

นามอ • ต้าฉือต้าเปย • จิ้วขู่จิ้วน่าน • ก่วงต้าหลิงก่าน กวนซื่ออินผูซ่า

(สวด 3 เที่ยว จบแต่ละเที่ยวกราบ 1 ครั้ง)

นามอฝอ • นามอฝ่า • นามอเซิง • นามอ จิ้วขู่จิ้วน่าน • กวนซื่ออินผูซ่า • ต๋าจือตอ • อาน • เฉียล่าฟาตอ • เฉียล่าฟาตอ • เฉียฮูฟาตอ • ล่าเฉียฟาตอ • ล่าเฉียฟาตอ • ซอพอฮู • เทียนหลอเสิน • ตี้หลอเสิน • เหยินหลีน่าน • น่านหลีเซิน • อี๋เชี่ยใจยาง • ฮั่วเหวยเฉิน • นามอ • หมอฮูปอเย่ • พอหลอมี่

คาถาพระแม่กวนอิม

โอม, มาหนี ปามีเฟิ่ง นามอ กวนซื่ออินผูซ่า
(แต้จิ๋ว : โอม, มะนี ปะมีฮง นโม กวงซีอิมผ่อสัก)

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

สารบัญ

หน้า

หน้า

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

อานิสงส์แห่งการพิมพ์แจกธรรมะ

การประกาศธรรม มีจุดประสงค์ให้ชาวโลกรู้จักบาป บุญคุณโทษ และชี้แนะตักเตือน โน้มน้าวผู้คน ให้ละชั่วทำดี มีความพากเพียรอดทนในการบำเพ็ญธรรม (ปฏิบัติธรรม) มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรมจรรยา จงรักภักดีต่อแผ่นดินถิ่นเกิด กตัญญูต่อบิดามารดา รักพี่รักน้อง สามีภรรยารักใคร่ปรองดอง

มีคำกล่าวว่า *"ใช้คำพูดแนะทำดี ใช้ได้เพียงชั่วขณะหนึ่ง ใช้หนังสือแนะทำดี สามารถสืบทอดชั่วนิรันดร์"* ถ้าชาวโลกสามารถรวบรวมทุนทรัพย์ จัดพิมพ์หนังสือธรรมะที่เป็นพระโอวาทของเทพ พุทธ พรหม จากการประทับทรงลิขิต (เช่นเล่มนี้) เผยแพร่ไปอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ผู้ได้อ่านสามารถเกิดความบรรดาลใจหันสู่ทางดีงาม หรือผู้ประพฤติผิดสามารถกลับตัวใหม่ก็จะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การโปรดสัตว์ของเบื้องบน อานิสงส์ของการให้ความร่วมมือประกาศธรรมนี้ใหญ่หลวงนัก

ตามกฎสวรรค์ เรื่องการปูนบำเหน็จความดีความชอบ บัญญัติไว้ว่า ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมะแจกจ่ายทั่วไป ซึ่งเป็นการช่วยสวรรค์ประกาศธรรม ชี้แนะผู้คนให้กระทำความดี อานิสงส์ได้กำหนดชัดแจ้งไว้ดังนี้

1. ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมะ 1 เรื่อง แจกจ่ายทั่วไป กุศลนั้นจักสามารถแก้กรรม (เสดาะเคราะห์) ของชาติก่อนทั้งหมด

2. ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมะตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป แจกจ่ายอย่างกว้างขวาง กุศลนั้นจักส่งผลให้ผู้นั้น เจริญด้วยลาภยศ อายุ สุขะ พละ ได้บุตรหลานที่ดี เมื่อละสังขาร จักได้เป็นเจ้า (เจ้าพ่อหรือเทวดาชั้นต่ำ) ในโลกมนุษย์

3. ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมะอย่างต่อเนื่องตลอดไป และแจกจ่ายอย่างกว้างขวาง กุศลนั้นจักส่งผลให้ผู้นั้น เจริญทั้งทางโลกและทางธรรมเพียบพร้อมด้วยลาภยศ อายุ สุขะ พละ จิตผ่องใส และยังส่งผลถึงบุตหลานสามรุ่น ให้เจริญรุ่งเรือง เมื่อละสังขารจักได้เป็นเทวดา ณ แดนสวรรค์

ข้างต้นนี้ คือ อานิสงส์แห่งการจัดพิมพ์แจกหนังสือธรรมะโปรดสัตว์ ขอให้ชาวโลกจงช่วยกันประกาศธรรมโปรดผู้คนอย่างกว้างไกล ย่อมจักได้ผลที่ดีตอบสนองแน่นอน

พระมารดา (เหลาหมู่)

คำนำของสมเด็จพระมารดา
(เหลาหมู่)

หนังสือเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** เล่มนี้ เป็นหนังสือศักดิ์สิทธิ์จากสวรรค์ เป็นหนังสือคู่มืออันทรงค่าที่เหมาะสำหรับใช้เป็นหลักในการศึกษาอบรมตามสถานศึกษาและบุคคลทั่วไป สำนวนภาษาอ่านเข้าใจง่ายเหมาะกับคนทุกวัยทุกอาชีพ ขออย่าได้อ่านแบบผ่านๆ ไป ควรศึกษาให้เข้าใจถ่องแท้แล้วประพฤติปฏิบัติตามก็จักสามารถบรรลุมรรคผลสำเร็จเป็น เทพ พรหม โดยไม่ยากนัก

ถ้าผู้ใดสามารถจัดพิมพ์หนังสือนี้ แจกจ่ายแก่บุคคลทั่วไป เพื่อให้ผู้ได้อ่าน หันมาทำความดีจักเป็นมหากุศลอันประมาณมิได้

ถ้าผู้จัดพิมพ์แจก มีความปรารถนาสิ่งใด แม่อนุญาตให้ตามความปรารถนานั้นทุกประการอย่างแน่นอน

พระมารดา (เหลาหมู่)

5 ตุลาคม 2522

คำนำของศาสดา ขงจื๊อ

"หยกไร้เจียระไนไม่งาม คนไร้การศึกษาไม่รู้คุณธรรม"

หยกที่ไม่ผ่านการเจียระไน ย่อมไม่อาจเห็นความสวยงามของมัน บุคคลผู้ไม่ได้รับการศึกษา ย่อมไม่อาจเข้าใจเรื่องคุณธรรมจรรยาอย่างถ่องแท้ ยิ่งเป็นอนุตตรธรรมอันสูงส่งด้วยแล้ว ก็ยิ่งยากจะเข้าใจ

บัดนี้สมเด็จพระมารดา ได้เสด็จมาประทับทรงลิขิตด้วยพระองค์เอง ทรงประทานเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** ด้วยพระเมตตา โดยความร่วมมืออย่างแข็งขันของเหล่า เทพ พรหม โพธิสัตว์ เพื่อให้ชาวโลกได้รู้ถึงวิธีการบำเพ็ญบุญญาบารมีอย่างถูกต้อง โดยยึดวิธีการบำเพ็ญบุญญาบารมีอย่างถูกต้อง โดยยึดหลักคุณธรรม 10 เป็นพื้นฐานแห่งการบำเพ็ญโดยประกอบกับการขัดเกลาจิตและการทำบุญให้ทานเป็นตัวเสริม เป็นการส่งเสริมและฟื้นฟูวัฒนธรรมอันดีแต่เดิม คือ บิดา เมตตา บุตรกตัญญู นายเที่ยงธรรม บ่าวซื่อสัตย์ พี่น้องสามัคคีเกื้อกูลกัน สามีภรรยารักใคร่ปรองดอง เหล่านี้ล้วนเป็นหลักใหญ่แห่งการขัดเกลาตน ปกครองครอบครัว ปกครองบ้านเมืองให้เกิดความร่มเย็นสันติสุข ขอให้ทุกคนจงรีบบำเพ็ญ เมื่อใดกุศลผลบุญครบสมบูรณ์ ก็จักได้กลับถิ่นเดิม คือสุขาวดี

ขงจื๊อ

12 ธันวาคม 2521

คำนำของศาสดา เล่าจื๊อ

การตั้งสำนักเผยแพร่ธรรมะ แท้จริงคือการประกาศธรรมแทนสวรรค์ โดยการเผยแผ่คุณธรรม ชี้แนะตักเตือนโน้มน้าวจิตใจผู้คนให้ละความชั่ว หันชีวิตสู่ทางดีงามถูกต้องโดยยึด **"คุณธรรม 10"** และ **"สายสัมพันธ์หลัก"** (ปกใน) เป็นสรณะ เหล่าเทพ พรหม โพธิสัตว์ ลงมาโลกมนุษย์ประทับทรงลิขิตโปรดสัตว์ ล้วนเพื่อปลุกเร้าผู้ดื้อรั้นให้ตื่นจากความหลงผิด มารู้แจ้งคุณค่าวิเศษแห่งการบำเพ็ญธรรม (ปฏิบัติธรรม)

บัดนี้สมเด็จพระมารดา ผู้เปี่ยมด้วยพระเมตตาไม่อาจนิ่งดูดายปล่อยให้มวลสัตว์โลก ต้องจมดิ่งสู่ห้วงเหวแห่งทะเลทุกข์ ไม่รู้คุณค่าอันประเสริฐแห่งอมตธรรม ละเลยต่อการบำเพ็ญปฏิบัติ ดังนั้นพระองค์ท่านจึงได้เสด็จมาประทับทรงลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** ด้วยพระองค์เอง เพื่อเป็นคู่มือในการบำเพ็ญจนกว่าสามารถบรรลุมรรคผลนิพพาน

หนังสือ **"เสียงจากสุขาวดี"** เล่มนี้ทรงคุณค่าวิเศษยิ่ง ผู้ใดตำหนิหรือลบหลู่ดูแคลน จักต้องถูกสวรรค์ลงอาญาอย่างไร้ทางอภัย หากผู้อ่านประพฤติปฏิบัติตามพระโอวาทด้วยใจมั่นคงไม่ย่อท้อ ย่อมสามารถหลุดพ้นจากหกภูมิ สู่สุขาวดีโดยเร็ววัน ไม่ต้องตกอยู่ในวังวนแห่งสังสารวัฏ (อ่านว่าสังสาระวัด) อีกต่อไป

เล่าจื๊อ

14 ธันวาคม 2521

เทพกวน : พระบรมราชโองการจวนถึงแล้ว เจ้าพระภูมิรับเสด็จห่างเมืองสิบลี้ เจ้าหลักเมืองรับเสด็จห่างเมืองห้าลี้ เทพและมนุษย์ให้ตั้งแถวคอยรับเสด็จ

เทพอาลักษณ์ : ขออัญเชิญพระราชเสาวนีย์มาอ่านประกาศให้ทราบทั่วกัน เทพและมนุษย์จงคุกเข่า

พระราชเสาวนีย์สมเด็จพระมารดา

สังคมโลกมนุษย์ทุกวันนี้ คุณธรรมเสื่อมถอย จิตใจผู้คนเปลี่ยนไปไม่เหมือนก่อน ความซื่อตรงบริสุทธิ์แห่งฟ้าดินถูกบดบังเสียสิ้น สวรรค์เบื้องบนได้ประทานอมตธรรมอันประเสริฐ แต่กลับถูกทอดทิ้งละเลยไม่เหลียวแล มุ่งแสวงหาแต่ของนอกรีตนอกรอย จนหลงเดินทางผิดโดยไม่รู้ตัวน่าสลดใจนัก

ด้วยเหตุนี้แม่จึงจำต้องลงมาเมืองมนุษย์จับพู่กันเขียนเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** เพื่อปลุกปลอบมวลมนุษย์ให้ตื่นจากการหลงใหลคลั่งไคล้ในสิ่งมายาการต่าง ๆ หันมารู้แจ้งในสัจธรรม โดยใช้สำนวนภาษาชาวบ้าน อ่านเข้าใจง่าย แต่เนื้อหาสาระล้วนเป็นสัจธรรม เพื่อบอกกล่าวให้ลูก ๆ ทั้งหลายรีบบำเพ็ญธรรมโดยเร็วอันเป็นหนทางกลับสู่สวรรค์ ขอให้ลูก ๆ ที่อยู่ในโลกทั้งหลาย จงเข้าใจดวงจิตของแม่ รีบก้าวสู่เส้นทางแห่งสวรรค์ หนีห่างจากประตูนรกเกิด

หนังสือ **“เสียงจากสุขาวดี”** เล่มนี้เป็นของสุดล้ำค่าจากสุขาวดี บัดนี้ได้ประทานแก่มวลมนุษย์แล้ว วันใดที่หนังสือลิขิตแล้วเสร็จจักสามารถโปรดสัตว์ทั่วทั้งสามโลก ให้บรรลุเป็นเทพ เป็นพุทธะจุติสู่สุขาวดีโดยทั่วหน้า

พระมารดา (เหลาหมู่)
4 ธันวาคม 2521

- **กระแสทะเลทุกข์กระแสทะเลบาป**
  ไหลวกไหลเวียนไม่เปลี่ยนกลับหัน
  หย่อนเรือทอง พายเรือทอง เอกธรรมนาวา
  แล่นรับทั่วหล้า ผิดจากนี้ ไม่มีเรือ

- บนโปรดเทพฯ ล่างโปรดผี กลางโปรดคนบุญ
  ร่วมสร้างคุณ ทุกลัทธิศาสน์ คืนรากต้น
  ถ่ายทอดครั้งสุดท้าย ไขความลับสวรรค์ อันแยบยล
  กายทองตน เห็นฉับพลัน นิ้วนั้นเปิดกุญแจ

- จะขอเตือน บุตรพุทธา ตั้งหน้าฟัง
  จงระวัง ในยุคนี้ มีภัยมหันต์
  ถึงคราวสิ้น แผ่นดินฟ้า ชะตากาล
  แม่สงสาร มิให้ลูก ถูกทำลาย

จูกัดขงเบ้ง : ขออัญเชิญพระบรมราชโองการ มาอ่านประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน ณ บัดนี้ เทพ และ มนุษย์ จงคุกเข่ารับราชโองการ

พระบรมราชโองการ

ข้าอยู่บนสวรรค์ คิดถึงมวลมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ได้รับพระราชเสาวนีย์จากพระมารดา ท่านทรงคิดถึงลูก ๆ ในโลกมนุษย์มาก จึงกำหนดจะเสด็จสู่เมืองมนุษย์ เพื่อประทับทรงลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** ซึ่งเป็นหนังสืออันทรงคุณค่ายิ่ง โดยจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2522 เป็นต้นไป ช่วงระยะเวลาที่พระมารดาเสด็จประทับทรงลิขิต ขอแต่งตั้งเทพเทวาเข้าปฏิบัติหน้าที่ดังรายชื่อต่อไปนี้

เทพงักฮุย : เป็นแม่ทัพนำทหารสวรรค์ 3,000 นาย ตามเสด็จอารักขาเทพเตียวหุย เป็นผู้ช่วยแม่ทัพ
เทพจูล่ง : เป็นผู้ช่วยแม่ทัพ

พระมารดาทรงมอบหน้าที่แก่เทพผู้ร่วมกิจกรรมประทับทรงเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** ดังต่อไปนี้

เทพเม่งจื้อ ทำหน้าที่กำกับตรวจสอบอักษร
พระโพธิสัตว์กวนอิม ทำหน้าที่กำกับฝ่ายบันทึกบุญกุศล
เทพลือตังปิง (ลือโจ๊ว) ทำหน้าที่กำกับฝ่ายบันทึกบาปอกุศล

เทพเล่งกัว ทำหน้าที่ควบคุมดูแลกิจประทับทรง
เทพเตาไฟ ทำหน้าที่กำกับฝ่ายพิธีกรรม
พระอรหันต์จี้กง ทำหน้าที่ฝ่ายประสานงาน
เทพกวนเป้ง ทำหน้าที่อำนวยการฝ่ายกิจกรรมสำนักทรง

เทพเทวาที่กล่าวนามข้างต้น ขอให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เมื่อหนังสือสำเร็จลุล่วง จักปูนบำเหน็จตามความดีความชอบ

ประกาศ ณ วันที่ 4 ธันวาคม 2521

พระเจ้าเง็กเซียนฮ่องเต้
4 ธันวาคม 2521

- **พายเรือธรรม ในทะเลทุกข์ ช่วยหญิงชาย**
  เบื้องบนอาศัย คนพูดทำ งานสามโลก
  พึงวิริยะ อย่างจริงใจ ใฝ่ประโยชน์
  ช่วยฟ้าโปรด ช่วยพระอาจารย์ งานแพร่ธรรม

เทพงักฮุย ประทับทรง

ครอบครัวยากจนถึงจะปรากฏลูกกตัญญู

ประเทศชาติมีภัย ถึงจะปรากฏขุนนางซื่อสัตย์

คนกตัญญู ย่อมจะซื่อสัตย์

ขุนนางซื่อสัตย์ ย่อมมาจากลูกกตัญญู

ข้าพเจ้าเกิดในสมัยราชวงศ์ซ้อง สมัยเป็นมนุษย์ ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติหน้าที่ปกป้องค้ำชูประเทศชาติ โดยไม่คำนึงถึงชีวิตตน มารดาได้สักอักษรสี่ตัว ไว้บนแผ่นหลังของข้าพเจ้าเพื่อเป็นการเตือนสติ มิให้หันเหไปในทิศทางอื่นคือ **"ซื่อสัตย์รักชาติ"** ความกตัญญูและซื่อสัตย์ภักดีของข้าพเจ้าสะเทือนเลื่อนลั่นทั่วฟ้าดิน องค์เง็กเซียนฮ่องเต้ แห่งตำหนักทอง ยกย่องชมเชยข้าพเจ้ามาก ทรงพระราชทานนามว่า **"เทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์ภักดี งักฮุย"** ทรงแต่งตั้งให้เป็นราชองครักษ์เบื้องซ้าย

เนื่องจากในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522 สมเด็จพระมารดาจะทรงเสด็จมาที่สำนักหมิงเจิ้ง เพื่อประทับทรงลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** เพื่อปลุกผู้คนให้ตื่นจากการหลงใหลมัวเมาในลาภยศสรรเสริญอันจอมปลอม รีบหันมาบำเพ็ญธรรม ซึ่งเป็นหนทางพ้นทุกข์อย่างแท้จริง และประพฤติตัวเป็นพลเมืองดี ทำคุณประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม

ข้าพเจ้าในฐานะที่ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าให้เป็นผู้รับผิดชอบ การตามเสด็จถวายการอารักขาครั้งนี้ ขอประกาศคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อห้าม

1. ตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 1 ทุ่ม เป็นต้นไป และทุกวันที่ที่ลงท้ายด้วยเลข 2, 5, 8 สมเด็จพระมารดาจะเสด็จมาที่สำนักหมิงเจิ้ง เพื่อประทับทรงลิขิตเรื่อง "**เสียงจากสุขาวดี**" ในวันเวลาดังกล่าว บรรดาเจ้าและเทพเทวดา ที่อยู่ในเขตรัศมีโดยรอบ 100 ลี้ ให้ตั้งแถวคอยรับเสด็จทุกครั้ง จนกว่าการประทับทรงลิขิตจะเสร็จสมบูรณ์ ผู้ใดฝ่าฝืนจักถูกลงอาญา

2. ช่วงเวลาที่สมเด็จพระมารดาเสด็จประทับทรงลิขิตอยู่ ห้ามมิให้พวกภูตผีปีศาจ มารอสูร เข้ามาในเขตรัศมีโดยรอบ 100 ลี้ ห้ามก่อกวนหรือทำให้ชาวบ้านตื่นตกใจใด ๆ หากฝ่าฝืนจักไม่รอดพ้นกระบี่ปราบปีศาจ

3. ช่วงเวลาที่สมเด็จพระมารดาเสด็จประทับทรงลิขิตอยู่ ห้ามมิให้พวกวิญญาณพยาบาทร้องขอความเป็นธรรมควรแปรศัสตราวุธเป็นดอกกุหลาบ (เวรระงับด้วยการไม่จองเวร) สมเด็จพระมารดาจึงจะให้ไปจุติยังสุคติภูมิผู้ใดฝ่าฝืน จักตกอเวจี ไม่ได้ผุดเกิดอีก

4. ช่วงเวลาที่สมเด็จพระมารดา เสด็จประทับทรงลิขิตอยู่ ภายในเขตรัศมีโดยรอบ 100 ลี้ ห้ามมิให้มนุษย์ผู้ใดก่อความเดือดร้อนวุ่นวาย ผู้ใดฝ่าฝืนจักถูกตัดทอนอายุขัย

ข้อมงคล

1. ช่วงเวลาที่สมเด็จพระมารดา ประทับทรงลิขิตอยู่ ผู้ใดเคยกระทำผิดบาป ถ้าสำนึกผิดด้วยความจริงใจ แล้วกลับตัวเป็นคนดี สมเด็จพระมารดาทรงอนุญาตให้ระงับความผิดบาปนั้น ประทานแต่ความสิริมงคล

2. ช่วงเวลาที่สมเด็จพระมารดา เสด็จประทับทรงลิขิตอยู่ ทรงประทานความสิริมงคลเป็นพิเศษแก่บุคคลกตัญญูและผู้ทำคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติ

3. ช่วงเวลาที่สมเด็จพระมารดา เสด็จประทับทรงลิขิตอยู่ ทรงอนุญาตเป็นพิเศษแก่ผู้บำเพ็ญธรรม ให้รู้แจ้งเห็นธรรมบรรลุมรรคผลโดยเร็ว

4. ช่วงเวลาที่สมเด็จพระมารดา เสด็จประทับทรงลิขิตอยู่ผู้ใดมีจิตกตัญญู กราบวิงวอนขอให้บรรพบุรุษของตน พ้นทุกข์จากทุคติภูมิ สู่สุคติภูมิทรงอนุญาตให้ตามนั้น

5. ช่วงเวลาที่สมเด็จ เสด็จประทับทรงลิขิตอยู่ผู้ใดยอมสร้างบุญกุศล แล้วกราบวิงวอนขอเสดาะเคราะห์ปลดเปลื้องโรคภัยไข้เจ็บทรงอนุญาตให้หายจากโรคภัยตามบุญกุศลนั้น

เทพวักสุย

21 ธันวาคม 2521

พระโพธิสัตว์กวนอิม ประทับทรง

ดวงพระทัยอันเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตาแห่งสมเด็จพระมารดา ทรงห่วงใยมวลมนุษย์ ที่ต้องล่องลอยอยู่ในวังวนแห่งทะเลทุกข์ ไม่รู้จักสั่งสมบุญบารมี เพื่อรักษาจิตวิญญาณเดิมอันดีงามบริสุทธิ์ มุ่งแต่แสวงหาลาภยศสรรเสริญ โดยไม่คำนึงถึงศีลธรรมจรรยา จิตใจผู้คนต่ำทราม จนเป็นสาเหตุทำให้ทั่วโลกต้องเกิดความไม่สงบสุขอยู่เนือง ๆ ประชาชนต้องอยู่อย่างหวาดผวา โดยไม่รู้ว่าภัยพิบัติจะมาถึงตนวันใด พระมารดาทรงทุกข์ระทมเหลือจะพรรณนา เพื่อเป็นการปลดเปลื้องมหันตภัย พระองค์ท่านจึงตัดสินพระทัย เสด็จสู่เมืองมนุษย์อีกครั้ง เพื่อประทับทรงลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** เพื่อปลุกปลอบมวลบุตร ผู้หลงใหลอยู่ในทะเลกิเลสตัณหา ให้หันมาเร่งบำเพ็ญธรรมรู้แจ้งหนทางสู่สุขาวดี เพื่อให้ชาวโลกได้ทราบประวัติความเป็นมาของพระองค์ จึงขอเล่าโดยย่อ ๆ ดังนี้

สมเด็จพระมารดา ทรงประทับ ณ ตำหนักบ้อเก็กแห่งสวรรค์ชั้นสูงสุดนับล้าน ๆ ปีมาแล้ว ดวงพระวิญญาณของท่านเป็นอมตะ ไม่มีวันเสื่อมสลาย พระองค์ท่านมีอยู่ก่อนที่โลกมนุษย์จะอุบัติขึ้นเสียอีก ครั้นโลกเป็นรูปเป็นร่างขึ้นสมบูรณ์แล้ว ระบบมนุษย์จึงได้เริ่มมีขึ้น เมื่อหกหมื่นปีก่อนโดยพระมารดาได้นำเหล่าเทวบุตรมาปล่อยไว้ในโลก เพื่อ

สร้างสังคมมนุษย์ กระทั่งได้แพร่ลูกแพร่หลานมาจนทุกวันนี้

พวกเทวบุตรดังกล่าว ส่วนใหญ่เมื่อละสังขารจากโลกมนุษย์ ไม่สามารถกลับสวรรค์ได้อีก เพราะหลงใหลอาลัยในกิเลสตัณหา จนมีบาปกรรมติดตัว ต้องวนเวียนอยู่ในสังสารวัฏ (เวียนเกิดเวียนตาย) ไม่อาจกลับไปหาพระมารดาได้อีก

เมื่อราว 5,000 ปีก่อน สมเด็จพระมารดาก็เคยแบ่งภาคมาจุติยังโลกมนุษย์ครั้งหนึ่ง มีพระนามว่า **"ฟู่เป่า"** พระคุณของท่านยิ่งใหญ่ไพศาลด้วยความคิดถึงมวลบุตร ท่านจึงอธิษฐานจิต บัดดล ได้ปรากฏเหตุอัศจรรย์ มีแสงรัศมีพุ่งตรงมาจากดาวเหนือ ดลบันดาลให้เกิดพระครรภ์ ท่านทรงครรภ์อยู่ถึง 24 เดือน จึงได้ให้กำเนิดพระจักรพรรดิอึ่งตี่ (หวงตี้) ผู้เป็นบิดาแห่งชนชาติจีนนั่นเอง พระจักพรรดิอึ่งตี่จุติจากสวรรค์ตามเทวโองการ เพื่อให้มาบุกเบิกสร้างชนชาติจีน มีอายุขัยถึง 300 กว่าปี ได้บำเพ็ญเพียรอยู่ 100 ปี จนบรรลุมรรคผลสำเร็จเป็นเทพชั้นสูง กลับสู่สวรรค์

ดังนั้น สมเด็จพระมารดาจึงเป็นทั้งพระชนนีของจักรพรรดิอึ่งตี่ และเป็นทั้งแม่ของมวลมนุษย์อีกด้วย

พระโพธิสัตว์กวนอิม

27 ธันวาคม 2521

เทพเตียวหุย ประทับทรง

สมเด็จพระมารดาจะทรงเสด็จสู่โลกมนุษย์ เพื่อประทับทรงลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** ด้วยพระองค์เอง ข้าพเจ้าได้รับพระบรมราชโองการให้เป็นผู้ช่วยแม่ทัพตามเสด็จถวายการอารักขา กาลเวลาผ่านไปรวดเร็วมากขอให้ทุกท่านเร่งศึกษาอมตธรรม แล้วประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อจักได้กลับสู่สวรรค์

ชีวิตมนุษย์นี้สั้นมาก อย่ามัวรีรอ กาลเวลาไม่คอยใคร

เตียวหุย

31 ธันวาคม 2521

● วิถีธรรม อาศัยคน แผ่ไพศาล
คนต้องการ พระเบื้องบน บันดาลให้
เป็นสัมพันธ์ ฟ้ากับคน สร้างคุณไว้
ทุกอย่างให้ เหมาะกาละ เทศะควร

เทพจูล่ง ประทับทรง

จิตใจมนุษย์ทุกวันนี้ ไม่เหมือนสมัยก่อนปากพูดเรื่องคุณธรรม แต่การปฏิบัติกลับตรงกันข้ามเหล่าเทพ พรหม ได้เพียรพยายามลงมาประกาศธรรมโปรดสัตว์ แต่ทะเลทุกข์นั้นกว้างใหญ่นัก สมเด็จพระมารดาจึงจำต้องเสด็จลงมาประทับทรงลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** ด้วยพระองค์เอง เพื่อหวังให้ผู้อ่านรู้แจ้งเห็นธรรม เร่งรีบกลับสวรรค์

ข้าพเจ้าได้รับพระบรมราชโองการให้ทำหน้าที่ผู้ช่วยแม่ทัพ นำทหารฟ้า 3,000 นาย ตามเสด็จถวายการอารักขาเป็นภาระหน้าที่สำคัญยิ่ง จะปฏิบัติหน้าที่อย่างดีที่สุด ขอกล่าวเพียงเท่านี้

จูล่ง

3 มกราคม 2522

● ด้วยเหตุนี้ แม่จึงให้ สิบบัญญัติ
เพื่อเร่งรัด ลูกหญิงชาย พร้อมใจมั่น
บำเพ็ญอนุตตรฯ งานฉุดกล่อม เป็นพื้นฐาน
ไม่ย่อยั่น พร่ำตักเตือน เหมือนย่ายาย

เทพเล่งกัว ประทับทรง

ข้าพเจ้าได้รับพระบรมราชโองการให้กำกับดูแลกิจประทับทรง ระหว่างที่สมเด็จพระมารดา กำลังประทับทรงลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** อยู่ ขอประกาศกฎระเบียบดังต่อไปนี้

1. การรับและส่งเสด็จสมเด็จพระมารดา จักต้องทำด้วยความเคารพ โดยการคุกเข่า จากนั้น ให้ยืนด้วยอาการสำรวม

2. ก่อนที่สมเด็จพระมารดาจะเสด็จประทับทรงทุกคนจักต้องจุดธูป ๑ ดอก ยืนไว้ด้วยอาการสำรวมคารวะ

3. ภายในสำนักทรง จักต้องรักษาความสะอาดห้ามส่งเสียงเอะอะ การแต่งกายต้องสะอาดเรียบร้อย

4. ผู้ปฏิบัติงานไม่จำกัดจำนวน แต่ต้องเลื่อมใสศรัทธา

เทพเล่งกัว

10 มกราคม 2522

● บ้างเหลาะแหละ แปะหน้ากาก ไปวันวัน
ยิ่งนานวัน ยิ่งตกต่ำ ถลำหนัก
บ้างบำเพ็ญ เลิกกลางคัน พลันชะงัก
ต้องจมปลัก เป็นเศษวิญญาณ หมกโลกันตร์

เทพเตาไฟ ประทับทรง

ข้าพเจ้าได้รับพระบรมราชโองการให้ทำหน้าที่กำกับดูแลฝ่ายพิธีกรรม การที่สมเด็จพระมารดาทรงเสด็จประทับทรงลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** ครั้งนี้เป็นโอกาสอันหาได้ยากยิ่ง วันใดที่หนังสือนี้ลิขิตเสร็จ คงสามารถแปรเปลี่ยน ให้โลกนี้มีแต่สันติสุข ขอให้ชาวโลกอย่าได้เมินเฉยละเลย หรือคิดว่าเป็นหนังสือธรรมะธรรมดา ๆ เล่มหนึ่ง ควรศึกษาและทะนุถนอม ก็จักรู้แจ้งสัจธรรมอันล้ำลึก เป็นการฟื้นฟูวัฒนธรรมอันดีของบรรพชนให้เจริญรุ่งเรือง

เทพเตาไฟ

13 มกราคม 2522

- ใจจะต้อง ละมุนนุ่ม เหมือนกลุ่มเมฆ
  เจตนาเฉก เช่นสายน้ำ ไม่ขาดสาย
  สมัครสมาน เคารพกัน ทั้งน้อยใหญ่
  จะก้าวไป หรือยั้งไว้ ให้เห็นควร

พระอรหันต์จี้กง ประทับทรง

ยุคสมัยนี้ คุณธรรมเสื่อมลง จิตใจผู้คนต่ำทราม จนบดบังธาตุแท้ ลืมสิ้นถิ่นเดิม คือสวรรค์อันงามเอาแต่หลงใหลอาลัย สุรานารี ลาภยศสรรเสริญ ละเลยบำเพ็ญ บุญญาบารมี หลงเดินทางผิด วันใดสิ้นลมปราณ จมดิ่งอเวจี คิดได้ก็สาย น่าสลดใจ

สมเด็จพระมารดา ไม่อาจนิ่งเฉยทนดูมวลบุตรหลานต้องจมอยู่ในห้วงแห่งทะเลทุกข์ ไม่อาจช่วยเหลือตนเองแม้นจะมีเทพ พรหม ได้เพียรประกาศธรรมอยู่ทั่วไป ทว่าที่เชื่อก็เชื่อที่หลงก็ยังหลงอยู่ แม้สวรรค์เบื้องบนจะเมตตาการุณย์ แต่มนุษย์ผู้โง่เขลา ก็หาสนองตอบไม่ สมเด็จพระมารดาจึงจำต้องเสด็จสู่เมืองมนุษย์ประทับทรงลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** ด้วยพระองค์เอง เพื่อหวังปลุกปลอบมวลมนุษย์ให้ตื่นขึ้นบำเพ็ญธรรม แสวงหาทางบรรลุมรรคผลหลุดพ้นจากหกภูมิ

อาตมาพระจี้กง รู้สึกเป็นเกียรติยิ่งที่ได้รับหน้าที่ฝ่ายประสานงาน คืนนี้ขอกล่าวเพียงเท่านี้ เจริญพร

พระจี้กง

16 มกราคม 2522

เทพกวน : ค่ำคืนนี้ สมเด็จพระมารดา จะทรงเสด็จมาประทับทรงที่สำนักแห่งนี้ ขอให้เจ้าหน้าที่ทุกคนคอยรับเสด็จด้วยอาการสำรวม ห้ามส่งเสียงเจี๊ยวจ๊าว

เทพเล่งกัว : สมเด็จพระมารดาทรงเสด็จจวนถึงแล้ว ทุกคนจุดธูปคนละดอก คุกเข่าแล้วไหว้ไปทางหน้าสำนักโดยพร้อมเพรียงกัน เสร็จแล้วยืนรับเสด็จด้วยอาการสำรวม

เทพงักฮุย : สมเด็จพระมารดาทรงเสด็จแล้ว เจ้าเขตต่างไปรับเสด็จที่หน้าสำนัก

สมเด็จพระมารดา ประทับทรง

แม่มาเยี่ยม ผองบุตร สุดอาลัย จำใส่ใจบรมธรรมเลิศล้ำหนา

หากพากเพียรบำเพ็ญ แก่นธรรมา บ่ต้องห่วง เรื่องบรรลุสุขาวดี

วัฒนธรรมอันดีแต่เดิม มาบัดนี้ ใกล้จะสูญพันธุ์ ยังดีที่มีสำนักธรรมได้เพียรพยายามที่จะฟื้นฟู แต่จิตใจผู้คนส่วนใหญ่ก็ยังไม่ดีขึ้น แล้วไฉนจะไม่ให้แม่สลดใจได้อย่างไร?

แม้เหล่าเทพ พรหม จะได้เพียรลงมาโลกมนุษย์เพื่อโปรดสัตว์ ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ลูกทั้งหลายก็ยังลืมสิ้นจิตเดิมแท้ ลืมการกลับสุขาวดีมาหาแม่ ขอให้ลูกทั้งหลาย จงทราบถึงความปวดร้าวใจของแม่ที่เฝ้ารอคอยการกลับมาของลูก ๆ อยู่ทุกวันคืน

ขอให้ลูกทั้งหลาย จงรีบบำเพ็ญมนุษยธรรม (คุณธรรม 10 อ่านปกใน) ก่อน จึงจะเข้าถึงธรรม การมาโลกมนุษย์ลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** ของแม่ครั้งนี้ เพื่อให้ผู้บำเพ็ญธรรมสามารถก้าวไปอีกขั้น แห่งการรู้แจ้งอมตธรรมอันลึกล้ำอมตธรรม หรืออนุตตรธรรม จุติสู่โลกมนุษย์มานานแล้ว แต่ผู้ที่สามารถเข้าใจรู้ซึ้งอย่างถ่องแท้นั้นนับว่าน้อยมากถ้าหากบำเพ็ญธรรม โดยไม่มีคุณธรรมประกอบก็ไร้ผล จักต้องบำเพ็ญทั้งทางจิต (ทำฌานสมาธิ) และทางนอกจิต (ทำความดี ทำบุญให้ทาน) ร่วมกันถึงจะได้ผลสมบูรณ์ เมื่อนั้นก็ไม่ต้องห่วงว่าจะไม่บรรลุธรรม หรือไม่ได้กลับสุขาวดี

แม่มาที่นี่ในครั้งนี้ รู้สึกปลาบปลื้มยินดีที่เห็นลูก ๆ รอรับเสด็จด้วยความเคารพเลื่อมใส ความรักที่มีต่อบุตร เป็นสัญชาตญาณแห่งความเป็นแม่ ไฉนพวกลูกพอมาสู่โลกมนุษย์ จิตพุทธะจึงถูกครอบงำด้วยรูป เสียง กลิ่น รส ลาภยศสรรเสริญเล่า ถ้าเข้าใจดวงจิตของแม่ ก็ขอให้ลูกทั้งหลายแต่นี้ไปจงรีบบำเพ็ญธรรมก็ยังไม่สายนัก เรื่องที่แม่จะแสดงในค่ำคืนนี้คือ......

มนุษย์มาจากไหน? ตายแล้วไปไหน?

มนุษย์ในโลกยุคแรก แม่เป็นผู้นำมาปล่อยไว้เอง เพื่อให้มาสร้างสังคมมนุษย์ พวกเขาจะต้องมาเกิด ๆ ตาย ๆ ไม่มีหยุด จนกว่าจะสามารถบรรลุมรรคผล คิดไม่ถึงว่าเมื่อมาจุติแล้ว กลับลืมจิตเดิมแท้เสียหมด จนไม่รู้หนทางกลับสวรรค์ ไม่ยอมปฏิบัติธรรม ขัดเกลากายและใจรู้แต่จะเสพสุขจากวัตถุธาตุที่เห็นด้วยตา หารู้ไม่ว่าสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นภาพลวงตา เอาแต่หลงใหลคลั่งไคล้อย่างไม่ลืมหูลืมตา ที่ได้สตินั้นนับว่ามีน้อยมาก ดังนั้น ผู้ที่บำเพ็ญธรรมจบบรรลุมรรคผลมีเป็นส่วนน้อยส่วนใหญ่ยังคงดำผุดดำโผล่อยู่ในวังวนแห่งทะเลทุกข์อันเวิ้งว้าง ไฉนจะไม่ให้แม่เศร้าสลดได้อย่างไร ? ดังนั้น ผู้จะขัดเกลาจิต จำต้องละทิ้งเล่ห์เหลี่ยมกลโกงต่างๆ ขอแต่เพียงซื่อตรงเท่านั้น ไม่ว่าชายหญิง หรือเด็กหรือคนชรา หากทำได้ดังกล่าว ย่อมสามารถบำเพ็ญธรรมได้ ถึงจะไม่เสียชาติเกิด

มนุษย์เป็นหนึ่งในสามสิ่งประเสริฐ คือ ฟ้า ดิน มนุษย์ ดังนั้น ถ้ามนุษย์สามารถขัดเกลาจิตจนรู้แจ้งเห็นธรรม ก็จักสามารถอยู่คู่ฟ้าดินได้ตลอดกาล แต่ถ้าหากจิตวิญญาณเดิมถูกบดบัง ละทิ้งความดี เหลือแต่ความชั่วร้ายย่อมห่างไกลอนุตตรธรรม

ลูก ๆ ทั้งหลาย ถ้าหากทราบว่า มนุษย์นั้นเกิดตามกรรม ก็ควรที่จะรีบเร่งบำเพ็ญธรรม เพื่อขัดเกลาจิตให้คืนสู่สภาวะจิตเดิมแท้ (จิตบริสุทธิ์ดุจจิตทารก) มิเช่นนั้น คงไม่อาจหนีพ้นนรกอบายภูมิ วนเวียนอยู่ในหกภูมิกำหนดสี่ (สัตว์สี่เท้า สัตว์ปีก สัตว์น้ำ มด แมลง) ตลอดไป ไม่มีวันได้กลับสวรรค์ถิ่มเดิม ซึ่งเป็นเรื่องน่าสลดใจอย่างยิ่ง เมื่อมีโอกาสได้เกิดเป็นคน ควรทำคุณประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมประเทศชาติ แสดงออกถึงจิตอันดีมีคุณธรรมอันเป็นจิตดั้งเดิม อายุขัยของคนยืนยาวไม่กี่สิบปี ถ้าปล่อยให้วันเวลาล่วงไปโดยไม่ได้สร้างกุศลไว้ในโลก ย่อมไม่เป็นการปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง ก็จักไม่สามารถกลับสวรรค์ การมีโอกาสเกิดเป็นคนก็จะสูญเปล่าอย่างน่าเสียดาย เมื่อที่มาของมนุษย์เป็นเช่นนี้ หลังจากตายแล้ววิญญาณไปไหนเลา?

มนุษย์ในโลก เมื่อเกิดมาไม่รู้จักสร้างสมบุญญาบารมี ขัดเกลาอบรมบ่มจิต แต่กลับก่อกรรมทำชั่วมากหลาย จึงต้องชดใช้หนี้กรรม เมื่อใดสิ้นลมหายใจ บุตรหลานก็ไม่รู้จักสร้างบุญกุศลไถ่บาปผู้ตาย คิดแต่จะจัดงานศพใหญ่โตฆ่าสัตว์เล็กสัตว์ใหญ่ เซ่นไหว้ แท้จริงเป็นการเพิ่มบาปกรรมแก่ผู้ตาย เพราะพวกสัตว์ก็มีชีวิตจิตใจเช่นกัน ชาติก่อนมันอาจเคยเกิดเป็นคนแต่ทำบาปมากจึงต้องมาเกิดเป็นสัตว์ ดังนั้น สัตบุรุษเห็นมันเกิด ย่อมไม่อาจทนดูมันตาย ได้ยินเสียงมันร้องย่อมไม่อาจทนกินเนื้อมัน ไฉนจึงต้องไปฆ่าสัตว์เป็น เพื่อเซ่นไหว้คนตาย

ปกติคนหลังจากตายเจ็ดวัน จึงรู้ว่าตนตายแล้ว ก็เริ่มรู้สึกเสียใจต่อสิ่งที่ตนได้กระทำเมื่อครั้งมีชีวิตอยู่ตลอด 49 วันแรก วิญญาณของเขาจะต้องถูกกักอยู่ในนรก เพื่อรอการพิจารณาตัดสินคดี และเพื่อดูว่าในช่วงระหว่าง 49 วันนั้น บุตรหลานในเมืองมนุษย์ ได้สร้างกุศลหรือสร้างบาปกรรมเพิ่มให้แก่เขาหรือไม่ เมื่อรอจนครบ 49 วันแล้วทางยมบาลจึงจะดำเนินการพิจารณาไต่สวนโดยจะรวบรวมบาปและบุญที่เขาสร้างสมทั้งหมดมาหักลบกัน ถ้าฝ่ายบุญกุศลมีมากกว่า ก็จะให้ไปเกิดเป็นคนอีก ถ้าฝ่ายบาปอกุศลมีมากกว่า ก็จะส่งไปที่นรกแต่ละขุมจัดการชำระตามโทษานุโทษของเขาต่อไป คนจำพวกที่ไม่ยอมบำเพ็ญธรรม (ปฏิบัติธรรม) สร้างกุศลเมื่อตายแล้วจะต้องผ่านกระบวนการตามที่กล่าวนี้

ดังนั้นผู้ที่มีปัญญา เจริญพากเพียรบำเพ็ญธรรมหมั่นสร้างสมบุญกุศลเมื่อตายลง ก็จะแตกต่างจากวิญญาณทั่วไป เพราะเมื่อจิตวิญญาณของเขามีการขัดเกลา ก็จักสว่างผ่องใส แม้กายเนื้อเขาจะตายแต่กายทิพย์ (จิตวิญญาณ) เขายังคงอยู่ ดังนั้นจึงไม่ต้องตกสู่นรกอันมืดมิด

เมื่อทางยมโลกได้รับการรายงานตัวจากผู้บำเพ็ญธรรม ก็จะรีบส่งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชีบาปบุญตรวจสอบการประพฤติธรรมของเขา ถ้าหากมีกุศลผลบุญมาก ก็จักสามารถสู่สวรรค์ไม่ต้องถูกกักตัว 49 วัน นี่เป็นผลดีแห่งการบำเพ็ญ

ธรรม ทว่าชาวโลกไม่เข้าใจหลักการข้อนี้ เห็นการบำเพ็ญธรรมสร้างบุญกุศลว่าเป็นการหลงเชื่องมงาย ซึ่งตามความเป็นจริง การไม่บำเพ็ญธรรม ไม่สร้างสมบุญญาบารมี เป็นการบดบังจิตเดิมอันดีงาม ต่อเมื่อตายลงจึงสำนึกได้แต่ก็สายเสียแล้ว ขอให้ลูก ๆ ทั้งหลาย จงรู้แจ้งวิธีเกิดและตายของคน แล้วรีบเร่งบำเพ็ญธรรมแต่เนิ่น ๆ แสดงออกถึงจิตพุทธะดั้งเดิม ลูก ๆ พึงตระหนักว่า พวกที่ตกอยู่ในหกภูมิกำเนิดสี่ ล้วนแต่มีจิตวิญญาณทั้งสิ้น แต่เป็นเพราะจิตวิญญาณเดิมถูกบดบัง จึงต้องวนเวียนอยู่ท่ามกลางทะเลทุกข์อันเวิ้งว้าง โดยไม่สามารถฉุดช่วยตนเองได้ เป็นเรื่องที่แม่ปวดร้าวใจยิ่งนัก ไม่มาเปิดชี้แนะหนทางสว่าง จะกระตุ้นให้จิตดีงามของลูก ๆ กลับคืนมาได้อย่างไร

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการลิขิตเรื่อง **"เสียงจากสุขาวดี"** นี้ ขอให้ลูกทั้งหลายจงอ่านให้เข้าใจแล้วประพฤติปฏิบัติตามก็จักบรรลุผล เมื่อนั้นหนทางสวรรค์ก็จักเปิดกว้าง และวันแห่งการพบกันอีกครั้งของเราแม่ลูกก็อยู่ไม่ไกล ลูก ๆ พึงตระหนักว่า การบำเพ็ญธรรม ถ้าขาดเมตตาจิตย่อมไม่อาจเรียกว่าบำเพ็ญธรรม

พระมารดา (เหลาหมู่)

14 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 20.00 น.

กว่าจะได้เกิดเป็นคนนี้แสนยาก

เมื่อลูกทั้งหลายทราบแล้วว่า มนุษย์มาจากไหน ตายแล้วไปไหน ก็ควรทราบอีกอย่างว่า การได้เกิดเป็นคนนี้แสนยากนัก อย่าปล่อยให้วันเวลาผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ ในภูมิทั้งหกที่ต้องวนเวียนเป็นวัฏจักรเกิด ๆ ตาย ๆ อยู่นี้ เป็นมนุษย์ถือว่าประเสริฐที่สุด และที่สามารถเกิดเป็นคนได้นี้ ถ้าชาติก่อนไม่ได้สร้างกุศลมากกว่าบาป ชาตินี้ก็ไม่อาจได้เกิดเป็นคนแน่ และเมื่อชาตินี้มีโอกาสได้เกิดเป็นคนแล้วก็ควรจะมีความอุตสาหะพากเพียรปฏิบัติธรรม เพื่อหวังชาติหน้าจะได้เกิดเป็นคนมั่งมีศรีสุข เจริญด้วยลาภยศ อายุ วรรณะ สุขะ พละ หรือสู่สุขาวดีแดนสวรรค์ ไม่ต้องตกสู่กำเนิดสี่เป็นพวกสัตว์เดรัจฉานต่าง ๆ

ดังนั้น เกิดเป็นคนจึงควรยึดหลักคุณธรรม 10 คือ กตัญญู รักพี่น้อง ซื่อสัตย์ มีสัจจะ มีมารยาทเที่ยงธรรม สุจริต ความละอาย เมตตา ปัญญา (อ่านปกหน้าใน) เป็นพื้นฐานแห่งการสร้างตน ดังนั้นจึงควรปฏิบัติธรรมจนบรรลุมรรคผล ถึงจะไม่สูญเปล่าที่มีโอกาสได้เกิดเป็นคน

เมื่อลูก ๆ รู้จักขัดเกลาตน บำเพ็ญคุณธรรม 10 ข้อ ดังกล่าวอย่างจริงจัง อันเป็นการสร้างคุณความดี สร้างคุณประโยชน์แก่สังคมประเทศชาติ เป็นเกียรติประวัติแก่วงศ์ตระกูล เมื่อตายแล้วจักได้เป็นเทพเทวา หรือขั้นต่ำที่สุด

ก็ยังสามารถมาเกิดเป็นคนผู้มีบุญวาสนา เสวยสุขสำราญในโลกมนุษย์ และแม่จะไม่ต้องมารุ่มร้อนอยู่ทุกวันคืน แต่แม่ก็ยังอดห่วงไม่ได้กับคนที่ยังมัวเมาหลงใหลอยู่กับสุรา นารี ทรัพย์สมบัติ โมหะ ไม่รู้จักขัดเกลาตน วัน ๆ คิดแต่เสพสุข จนต้องจมปลักอยู่ในทะเลทุกข์ ทั้งนี้ เพราะจิตวิญญาณเดิมถูกบดบังไม่รู้จักปฏิบัติธรรมนั่นเอง แม่จึงขอให้ลูกทั้งหลาย จงเร่งพากเพียรบำเพ็ญธรรมโดยเร็ววัน กาลเวลาไม่คอยใคร อย่าได้หลงโง่งมอยู่อีกเลย

พระมารดา (เหลาหมู่)

18 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 20.00 น.

● ถ้าคล้อยตาม คนทำผิด โทษมหันต์
บรรทัดฐาน คือหลักธรรม นำเป้าหมาย
ความโลภโกรธ รักลุ่มหลง จงตัดไป
ธรรมกาย จะใสสด หมดจดกัน

ซื่อสัตย์รักชาติจุติสวรรค์

เผยแผ่ทั่วธรรมะอันประเสริฐ สิ่งก่อเกิดฉุดช่วยสัตว์ถลำตัณหาพาจิตเดิมแท้ถูกครอบงำ หนทางพ้นวิบากกรรมบำเพ็ญธรรม

ประเทศชาติจะเจริญหรือเสื่อม ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบ จักต้องซื่อสัตย์ภักดีรักชาติบ้านเมือง เจ้าหน้าที่รัฐทั้งฝ่ายทหารและพลเรือนต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเสียสละโดยไม่คำนึงถึงตัวเองหรือครอบครัว ยามใดประเทศชาติตกอยู่ในภาวะอันตราย เช่น ถูกรุกรานจากต่างชาติ ผู้เป็นข้าราชการทหาร จำต้องออกรบปกป้องพิทักษ์ชาติให้อยู่รอดปลอดภัย ฝ่ายประชาชนที่อยู่แนวหลังก็ยิ่งควรจะออกทุนทรัพย์ ช่วยเหลือแบ่งเบาการใช้จ่ายของชาติ ร่วมมือร่วมใจป้องกันประเทศด้วยความสามัคคี เมื่อทุกคนสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จะทำให้เกิดเป็นพลังอันเข้มแข็ง ข้าศึกศัตรูก็ไม่อาจมาย่ำยีหรือทำอะไรได้ ประเทศชาติก็จะรอดพ้นจากอันตรายเกิดความร่มเย็นสันติสุข

แต่หากคนในชาติแตกความสามัคคีกัน ก็เหมือนเม็ดทรายที่กระจัดกระจายไร้พลังย่อมเป็นโอกาสให้ข้าศึกศัตรูทำลายล้างโดยง่าย และเมื่อไร้ประเทศ ไหนเลยจะมีบ้าน ดังภาษิตว่า **“เมื่อรังคว่ำ ไข่ก็แหลก”** ถ้าทุกคนคิดได้ดังที่กล่าวนี้ ก็จะเกิดความรักชาติ สามัคคีอย่างแท้จริง

ประเทศชาติย่อมจะเข้มแข็งเป็นมหาอำนาจ ดังนั้นทุกคนจึงควรปฏิบัติธรรมซื่อสัตย์รักชาติบ้านเมือง แม้นตัวจะตาย ก็เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล วิญญาณก็จะจุติบนสวรรค์โดยตรง เป็นเทพเป็นพุทธะตามความดีความชอบ นี่คือสัจธรรมอันเที่ยงแท้แน่นอน

พระมารดา (เหลาหมู่)

18 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 21.00 น.

● เตือนพุทธบุตร รุดรู้แจ้ง จิตตัวนำ
เป็นสัจธรรม อนุตตรฯ กลางดินฟ้า
เป็นความว่าง ไม่ว่างเปล่า ตลอดมา
เป็นสุญญตา ไม่สูญเปล่า จงเข้าใจ

● เมื่อภาวะ อนุตตรฯ เคลื่อนขยับ
รูปภพปรับ ปรากฏเห็น เป็น "อินหยาง"
เกิดฟ้าดิน เกิดมีคน อยู่ท่ามกลาง
อากาศต่าง ผลัดเปลี่ยนเป็น สี่ฤดู

ขายมรดกกิน คืออกตัญญู

มนุษย์เกิด มาตัวเปล่า ไปตัวเปล่า
ปราชญ์หรือเขลา เป็นวัวบ่าว ของบุตรหลาน
สู้บากบั่น สร้างตัว กรำแต่งาน
รุ่นหลังผลาญ รุ่นก่อนสร้าง กรรมผู้ใด?

ทุกวันนี้วัฒนธรรม กตัญญูธรรมเสื่อมลง เรื่องมีบุตรหลานอกตัญญูบางคน เมื่อได้รับมรดกตกทอดแล้วกับไม่ได้สืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษ รู้แต่จะหาความสุขสำราญ ไม่รู้จักต่อสู้ขวนขวาย หาความเจริญก้าวหน้าตามอย่างบรรพบุรุษ กลับนำมรดกที่บรรพบุรุษอุตส่าห์เก็บสะสมมาด้วยความเหนื่อยยากออกขายเสียเกลี้ยง แล้วนำเงินที่ได้มาใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย ทางสุรา นารี การพนันเที่ยวเตร่หาความสนุกสำราญ จนสิ้นเนื้อประดาตัวต้องตกอยู่ในฐานะยากจนลำบาก นับว่าเป็นความอกตัญญูอย่างหนึ่งไฉนจึงไม่นึกละอายต่อบรรพบุรุษซึ่งอยู่ในปรโลกบ้าง?

เป็นลูกหลานคน น่าจะรู้ว่าการก่อร่างสร้างตัวของบรรพบุรุษนั้นแสนยากลำบาก เอามรดกมาผลาญได้อย่างไรมิเป็นการสูญเปล่าเสียแรงเปล่าของบรรพบุรุษที่อุตส่าห์สะสมมาด้วยความเหนื่อยยากแสนเข็ญหรอกหรือ ? ควรจะรู้ถึงคุณค่าของมรดก ใช้จ่ายแต่ในทางที่ถูกที่ควรอันเป็น

คุณประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เพื่อเป็นเกียรติประวัติแก่วงศ์ตระกูล จึงจักเรียกว่า **มีความกตัญญู**

ดังนั้นจึงควรหมั่นบำเพ็ญธรรม อันเป็นการสืบทอดมรดกความดี ตามเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษ รับช่วงกิจการที่สุจริตของบรรพบุรุษ แล้วพัฒนาให้เจริญยิ่งขึ้น ไม่ทำความเสื่อมเสียแก่วงศ์ตระกูลเหล่านี้ คือความกตัญญู ขอให้ลูกทั้งหลายพึงสังวร

พระมารดา

21 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 20.00 น.

- แยบยลอย่าง ความว่างเปล่า ใครเข้าถึง
  ธรรม ลึกซึ้ง พลังแสง แห่งชีวิต
  เป็นอจินไตย เป็นอสงไขย อันศักดิ์สิทธิ์
  ดังเนรมิต ด้วยองค์ธรรม กำเนิดการ

เส้นทางสุขาวดี

ต้นไม้ มีรากจึงเจริญงอกงาม สิ้นรากก็เหี่ยวเฉาตาย

ปลา มีน้ำจึงมีชีวิตอยู่ได้ น้ำแห้งก็ตาย

ตะเกียง มีน้ำมันจึงสว่าง น้ำมันหมดไฟก็ดับ

มนุษย์ มีลมปราณจึงมีชีวิตอยู่ได้ หมดลมปราณก็ตาย ดังนั้นมนุษย์จักต้องหล่อเลี้ยงจิต จึงจะสามารถบรรลุมรรคผล

ผู้หวังสู่สุขาวดี หลุดพ้นจากสังสารวัฏ (เวียนว่ายตายเกิด) จักต้องบำเพ็ญทั้งทางจิต (ทำฌานสมาธิ) และนอกจิต (ทำบุญให้ทาน)

การขัดเกลาจิต ต้องสร้างพื้นฐานให้มั่นคงก่อน โดยถนอมรักษาสามสิ่งประเสริฐ คือ พรหมจรรย์ พลังธาตุ สติ ถึงจักบรรลุเป้าหมายสุดยอด

พระมารดา

21 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 21.00 น.

วิธีปฏิบัติธรรมชั้นสูง

เต๋า (ธรรม) เป็นจิตเดิมแท้ของมนุษย์ เป็นพื้นฐานของชีวิต ซึ่งมีทั้งขุ่นมัวและผ่องใส ขุ่นมัวเป็นที่มาของผ่องใส ยิ่งขุ่นมัวมากก็ยิ่งทำให้ความผ่องใสปรากฏเด่นขึ้น ผู้มีจิตผ่องใส ย่อมจะมักน้อย จิตขุ่นมัว คือ โลภ โกรธ หลง การมีตัณหาทะยานอยากมาก จักส่งผลกระทบถึงจิต จนไม่สามารถแยกแยะดีชั่ว ซึ่งบรรลุธรรมยาก

ดังนี้ผู้บำเพ็ญธรรมจักต้อง นิ่ง สงบ สมาธิ พิจารณา บรรลุ เมื่อนิ่งจึงเกิดความสงบ เมื่อสงบจึงเกิดสมาธิ เมื่อมีสมาธิจึงสามารถพิจารณา เมื่อพิจารณาจึงสามารถบรรลุ

ทำจิตให้เกิดภาวะว่างเปล่า จึงจะพบความจริงที่ละเอียด จะพบปรากฏการณ์ต่าง ๆ อันอัศจรรย์ ถ้าหนีหลักการนี้ ย่อมเข้าไม่ถึงธรรม

ขอให้ลูก ๆ ทั้งหลาย จงเข้าใจหลักการนี้ แล้วพากเพียรบำเพ็ญ ย่อมบรรลุมรรคผลแน่นอน

พระมารดา

21 กุมภาพันธ์ 2522

ซื่อสัตย์กตัญญูจุติสวรรค์

อนุตรธรรมนั้นเที่ยงธรรม ไม่เอนเอียงเข้าทางผู้ใด ขอเพียงแต่ให้บำเพ็ญ ด้วยความวิริยะอดทน ย่อมสามารถจะบรรลุธรรมได้

เช่นขุนนางซื่อสัตย์ภักดี รักประชาชน รักชาติด้วยใจหนักแน่นมั่นคง ปกป้องรักษาประเทศชาติ โดยไม่คำนึงถึงชีวิตตน บุคคลดังกล่าวนี้ เป็นยอดคนดีแห่งยุค เป็นแบบอย่างแก่อนุชนรุ่นหลัง บั้นปลายย่อมบรรลุธรรมเป็นเทพเทวาเป็นที่เคารพสักการะของชนทั่วไป

และลูกกตัญญู ผู้ได้ดูแลปรนนิบัติบิดามารดา ด้วยสำนึกในบุญคุณค่าน้ำนมที่ท่านได้อุ้มท้อง และฟูมฟักชุบเลี้ยงมาด้วยความยากลำบาก คอยตามปรนนิบัติเลี้ยงดูท่านอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง จนกว่าท่านจะสิ้นบุญ บุคคลเช่นนี้เป็นลูกกตัญญูแห่งยุค ย่อมเป็นที่เคารพนบไหว้ของชนทั่วไป บั้นปลายย่อมบรรลุธรรมเป็นเทพเทวา ได้เสวยสุขยังสรวงสวรรค์

บุคคลผู้บำเพ็ญความซื่อสัตย์กตัญญู เมื่อตายจากโลกย่อมได้รับตำแหน่งเทพ ตามกรรมดีแห่งตนแน่นอน นี่คือความเที่ยงธรรมแห่งฟ้าดิน ขอให้ลูก ๆ ทั้งหลายจงเร่งบำเพ็ญเถิด

พระมารดา

24 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 20.00 น.

หลักการปฏิบัติตนในสังคม

มนุษย์เกิดจากเลือดเนื้อเชื้อไขของบิดามารดา และอากาศธาตุแห่งฟ้าดิน พึงจำไว้เสมอว่า การได้เกิดเป็นคนนั้นแสนยาก เมื่อบัดนี้ได้มีโอกาสเกิดเป็นคนแล้ว อย่าปล่อยให้กาลเวลาผ่านไปโดยไร้ประโยชน์

เมื่อตอนเยาว์วัย ต้องขยันหมั่นเพียรศึกษาเล่าเรียนหาวิชาความรู้ เคารพครูบาอาจารย์ กตัญญูต่อบิดามารดา พี่น้องรักใคร่สามัคคี และเมื่อเติบใหญ่อยู่ในสังคม ต้องรักแผ่นดินถิ่นเกิด รักเผ่าพันธุ์ สามีภรรยารักใคร่ปรองดอง นับถือซึ่งกันและกัน ตั้งใจประกอบสัมมาอาชีพ เคารพยกย่องผู้อาวุโสกว่า มีมารยาท อ่อนน้อมถ่อมตนมีสัจจะเชื่อถือได้ หมั่นสำรวจความบกพร่องของตนเองอยู่เสมอ มีความมานะอดทน หมั่นทำบุญให้ทาน และบำเพ็ญคุณธรรม 10 (ดูปกใน) เหล่านี้คือ หลักการปฏิบัติตนในสังคม

เมื่อได้ทำตามหลักแห่งการปฏิบัติตนในสังคมแล้ว ก็สามารถที่จะปฏิบัติธรรม ทางฌานสมาธิเพื่อให้จิตวิญญาณสว่างไสว อยู่ในสภาวะอมตะ

ที่ว่าต้องบำเพ็ญทั้งทางจิต และทางนอกจิตร่วมกันถึงจะสามารถบรรลุมรรคผลนั้น การบำเพ็ญทางจิตก็คือ การขัดเกลาอบรมจิตของตนให้ใสบริสุทธิ์ ไร้กิเลสตัณหากระทั่ง

เกิดปัญญา คืนสู่จิตเดิมแท้อันบริสุทธิ์ดังจิตของทารกก็จัก บรรลุเป็นเทพ พรหม พุทธะ

การบำเพ็ญทางจิตหรือการทำฌานสมาธิ จักต้อง บำเพ็ญทางนอกจิตเพื่อเป็นบาทฐานก่อน คือ เสียสละ ประโยชน์สุขส่วนตน เพื่อประโยชน์ผู้อื่น ทำบุญให้ทาน เผยแพร่ธรรมะ เช่น พิมพ์หนังสือธรรมะแจก ชี้แนะผู้คนให้ ทำความดี ซ่อมสร้างสะพานและถนนหนทาง สงเคราะห์ ผู้ยากไร้ การทำความดีเหล่านี้ คือการบำเพ็ญทางนอกจิต ส่วนการบำเพ็ญทางจิต ก็คือการขัดเกลาอบรมบ่มจิต ด้วย การทำสมาธิวิปัสสนา ดังที่กล่าวมานี้ ด้วยการทำสมาธิ คือ ขั้นตอนที่ผู้ปฏิบัติธรรมจำต้องบำเพ็ญ ถ้าหากสามารถปฏิบัติ ด้วยความอุตสาหะอดทนไม่ย่อท้อ โดยยึดคุณธรรม 10 (ดูปกใน) เป็นบาทฐานเมื่อปฏิบัติสำเร็จไปหนึ่งข้อ ข้ออื่น ๆ ที่เหลือ ก็จักสำเร็จต่อเนื่องเมื่อนั้น การบรรลุมรรคผล ก็เป็น ของง่ายดาย

ขอให้ลูก ๆ ผู้หลงลืมตัวทั้งหลาย จงตื่นขึ้นแล้วรีบ บำเพ็ญเถิด

พระมารดา

24 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 21.00 น.

ชายหรือหญิงก็บำเพ็ญธรรมได้

แต่อดีตถึงปัจจุบัน ชายหญิงที่บรรลุธรรมสำเร็จเป็นเทพเทวา มีจำนวนไม่น้อย ปัจจุบันนี้เป็นยุคแห่งการโปรดสัตว์ครั้งใหญ่

ผู้ชายแม้จะต้องดิ้นรน เพื่อการหาเลี้ยงชีพ ขอเพียงให้มีความซื่อตรงอย่างแท้จริง ไม่ละโมบโลภมาก ยอมสร้างบุญกุศลแม้เพื่อหาเลี้ยงชีพจะต้องเหน็ดเหนื่อยจากกิจการงาน ก็สามารถบำเพ็ญธรรมจนบรรลุมรรคผลได้

ส่วนผู้หญิง แม้ต้องออกเรือน ก็ให้รู้จักดูแลปรนนิบัติบิดามารดาของสามี อบรมเลี้ยงดูบุตรธิดา ดูแลงานบ้านงานเรือนและอาหารการกิน ขอเพียงให้ปฏิบัติตาม **"เชื่อฟัง 3"** และ **"คุณธรรมแม่บ้าน 4"** (ปกหลังใน) ก็ยังสามารถบรรลุธรรมได้อยู่ดี ซึ่งยังง่ายกว่าฝ่ายชายเสียอีก ที่ต้องไปทำงานนอกบ้านซึ่งง่ายต่อการหลงใหลกับสุรานารีจนถอนตัวไม่ขึ้น สัญชาตญาณดั้งเดิมของหญิงนั้นอ่อนโยน หากเข้าใจหลักปฏิบัติของเชื่อฟัง 3 และคุณธรรมแม่บ้าน 4 อย่างถ่องแท้ ก็จักไม่หลงนอกลู่นอกทางได้ง่าย

ดังนั้น ชายหรือหญิงก็สามารถบำเพ็ญธรรมได้ทั้งสิ้น ที่สำคัญจะต้องบำเพ็ญด้วยใจหนักแน่นมั่นคง อดทนไม่ย่อท้อก็จักบรรลุธรรมอย่างแน่นอน

พระมารดา

24 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 22.00 น.

จัดงานวันเกิด งานศพ ห้ามฆ่าสัตว์

ชาวโลกพึงตระหนักว่า สวรรค์เบื้องบนนั้นมีความเมตตาการุณย์ ใช่ว่าอะไรหน่อยก็ฆ่าสัตว์มาปรุงเป็นอาหาร เพราะสัตว์โลกทั้งปวง ล้วนแต่มีชีวิตจิตใจ ถ้าฆ่าโดยพลการย่อมเป็นบาปกรรมแก่ตน

ชาวโลกมักจะพูดว่า **"ฟ้าให้กำเนิดสรรพสิ่งเพื่อมาเลี้ยงผู้คน ฆ่าสัตว์มากินจะเป็นไรไป?"** ด้วยเหตุนี้ สามมื้อของครอบครัวคนรวย จึงมักปรุงจากเป็ด ไก่ ห่าน หามีเมตตาจิตแม้แต่น้อยไม่ ดังนั้น ครอบครัวคนรวยจึงสร้างบาปกรรมมากกว่า ลูกหลานบางคน พอถึงวันเกิดของพ่อแม่หรือแก้บน ก็ฆ่าหมู แพะ เป็ด ไก่ มาเลี้ยงแขกเหรือเป็นการใหญ่ หารู้ไม่ว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการละเมิดศีลข้อ า ห้ามฆ่าสัตว์ตัดชีวิต อันจะส่งผลให้อายุขัยของบิดามารดาหดสั้นลง ซึ่งหลังจากฉลองวันเกิดไม่นานเท่าไร บิดามารดาก็ต้องตายจากไปจึงพึงสังวร

และเวลามีงานศพก็ไม่รู้จักประหยัด จัดงานเสียใหญ่โต ฆ่าสัตว์มากมายก่ายกองเพื่อเลี้ยงแขกโดยคิดว่าเป็นการได้หน้าหารู้ไม่ว่าเป็นการเพิ่มบาปกรรมแก่ผู้วายชนม์ ควรรู้ว่าการฆ่าแกงสัตว์เป็นผลลบต่อบุญกุศล สถานเบาถูกตัดทอนอายุขัย สถานหนักไร้บุตรสืบสกุล แล้วจะเที่ยวฆ่าสัตว์ตามอำเภอใจได้อย่างไร ?

โลกทุกวันนี้วิบัติภัยจากน้ำไฟ ศึกสงครามและภัยธรรมชาติเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ล้วนมีเหตุปัจจัยมาจากบรรยากาศแห่งการเข่นฆ่าพวยพุ่งถึงชั้นฟ้า บาปกรรมหนักนี้จึงก่อเป็นภาพภัยต่าง ๆ ถ้าหากจะหลีกพ้นจากมหาภัยจำต้องละเว้นการฆ่าหรือทำอันตรายสัตว์ เราควรปลดปล่อยสัตว์แทน แล้วก็จักเกิดสันติสุขเภทภัยทั้งปวงก็จะหมดไปเอง

ขอให้ลูก ๆ ผู้ลืมตัวหลงผิดทั้งหลายจงตื่นเถิด ถ้าผิดไปแล้วรีบกลับตัวใหม่สร้างกุศล ไถ่บาปก็จักพบแต่ความร่มเย็นเป็นสุข

พระมารดา

28 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 20.00 น.

● สุรานารี ทั้งพาชี กีฬาบัตร
มันผูกมัด มอมเมาเจ้า เหล่าพุทธจิต
อารมณ์เจ็ด* กามคุณหก* เข้าใกล้ชิด
มันปกปิด อนุตตรญาณ อันดั้งเดิม

ทะเลทุกข์

โลกนี้ คือทะเลทุกข์ ทุกคนอยู่ท่ามกลางทะเลทุกข์ ถ้าหากขาดสติ ปล่อยให้ล่องลอยไปเรื่อย ๆ ก็ยิ่งไม่เห็นฟากฝั่ง ยากที่จะช่วยเหลือตนเอง

คนรวยก็มีความทุกข์ใจแบบคนรวย คนจนก็มีความทุกข์ใจแบบคนจน มีแต่เทพเทวาบนสวรรค์เท่านั้นที่ไร้ทุกข์ เสวยแต่สุขอย่างอิสรเสรี ลูก ๆ ทั้งหลายถ้าไม่เชื่อคำพูดของแม่ก็ลองคิดดูเวลาที่ทารกน้อยครบกำหนดคลอดออกมาชมโลก ก็ร้องอุแว้ ๆ ไม่ยอมหยุด ก็เพราะรู้ว่าได้ตกอยู่ในห้วงทะเลทุกข์แล้ว

ดังนั้นถ้าลูก ๆ ผู้หลงลืมตัวทั้งหลายต้องการจะหลุดพ้นจากห้วงทุกข์ จำต้องละทิ้งความโลภความอยาก บำเพ็ญธรรมแสวงหาอริยผล เพื่อให้หลุดพ้นจากความเกิด ความตาย มุ่งสู่แดนนิพพาน ชาติต่อไปไม่ต้องตกอยู่ในวัฏสงสารอีก ชาวโลกทั่วไปเมื่อทำความดีครั้งใด ก็จะเกิดความสุขใจ เมื่อทำความชั่วครั้งใด จิตใจก็จะทุกข์ร้อนไม่เป็นสุข เหตุนี้จึงได้ว่า คนดีขึ้นสวรรค์ คนชั่วตกนรก คนดีย่อมสบายใจ คนชั่วย่อมทุกข์ใจ

ความทุกข์ใจเกิดจากความโลภและตัณหาทะยานอยาก ถ้ารู้จักพอใจที่ตนมีอยู่ย่อมไร้ทุกข์ ทว่าความรู้จัก

เพียงพอของมนุษย์ช่างหาได้ยากจริง ๆ ตัณหาความอยาก ของจิตใจคนไม่มีความสิ้นสุด จึงว่ายากที่จะพ้นจากความทุกข์ได้ เมื่อใดที่เกิดความทุกข์ใจ เลือดลมภายในร่างกายก็ย่อมไม่อาจหมุนเวียนไปตามปกติ จึงเป็นที่มาของโรคาพยาธิต่าง ๆ

ผู้ร่ำรวยก็มุ่งหวังจะร่ำรวยยิ่งขึ้น โลภอย่างไม่รู้สิ้นสุด เพียรพยายามค้นคิดหากลวิธีการต่าง ๆ เพื่อหวังจะเพิ่มความร่ำรวยดังนั้นจึงได้ว่า ความทุกข์เกิดจากความไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ เพราะสรรพสิ่งล้วนแต่ทุกข์

พระมารดา

28 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 21.00 น.

- ทะเลอยาก กระชากคลื่น ไม่เคยหลับ
  ความหลงรัก เหมือนขื่อคล้อง จองจำเจ้า
  ความฟุ้งเฟ้อ เหมือนเชือกรัด ผูกมัดเอา
  ลาภยศเล่า เหมือนแหอวน ล้อมกายใจ

ความละอาย

ทุกคนล้วนมีจิตแห่งความละอาย ผู้รู้จักละอายจึงจะเป็นคนดีได้ ถ้าขาดความละอายก็ไม่ต่างจากสัตว์เดรัจฉานเท่าไร ดังนั้น ความละอายของคนจึงถือว่าสำคัญมาก

ผู้มีความละอายอยู่ในจิตสำนึก ย่อมละอายใจที่จะกระทำในสิ่งผิดศีลธรรมจรรยา ดังนั้น เรื่องความละอายจึงสำคัญต่อผู้ปฏิบัติธรรมมาก ผู้ยึดถือปฏิบัติย่อมไม่ทำในสิ่งที่ผิดทำนองคลองธรรม ไม่รับทรัพย์ที่ไม่ชอบธรรมมีความยับยั้งชั่งใจ นี่คือความละอายอันเป็นส่วนหนึ่งแห่งคุณธรรมแปด ขอให้ลูก ๆ ผู้มุ่งหวังประสบความสำเร็จพึงสังวร

พระมารดา

28 กุมภาพันธ์ 2522 เวลา 22.00 น.

- ทุกอย่างเหมือน หินเหล็กไฟ สว่างวาบ
  แล้วก็ดับ ไม่คงอยู่ นานนักได้
  ดอกมะเดื่อ บานฉาบฉวย โรยราไป
  สร้างกรรมไว้ ให้แมลง ไชผลพรุน

หนทางหลุดพ้นจากวัฏสงสาร

ทุกคนเกิดมาเพราะกรรม เมื่อตายจากโลกนี้ ถ้าไม่ขึ้นสวรรค์ก็ต้องตกนรก โดยตนเป็นผู้เลือกทางเดินเอง

ผู้ทำความดีฟ้าประทานโชคลาภ ผู้ทำความชั่วฟ้าประทานภัยพิบัติ นี่คือสัจธรรมอันเที่ยงแท้ ที่มิเคยเปลี่ยนแปลง ที่ฟ้าประทานโชคลาภ เป็นการตอบสนองที่ได้สั่งสมกุศลและถ้ารู้จักบำเพ็ญบุญบารมีอีกต่อไป จนกุศลผลบุญครบสมบูรณ์ กายทิพย์ผู้นั้นก็จักลุความเป็นอมตะเป็นเทพเทวาได้เสวยสุขอยู่บนสวรรค์อย่างอิสระหลุดพ้นจากทะเลทุกข์แห่งสังสารวัฏ ทั้งยังส่งผลถึงบรรพบุรุษและบุตรหลาน พลอยพ้นทุกข์ไปด้วย

ถ้ามุ่งแต่ประกอบกรรมชั่ว ไร้มโนธรรม จนฟ้าดินพิโรธ ดลบันดาลให้เกิดเภทภัย ตายแล้วตกนรกหมกไหม้ เมื่อครบกำหนดโทษ ยังต้องไปบังเกิดในภพภูมิต่าง ๆ ตามกรรมของตนอย่างไร้สิ้นสุด

ดังนั้นผู้หวังจะหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด ควรหมั่นบำเพ็ญคุณธรรมสิบประการ (ปกใน) เพื่อให้โลกสรรเสริญ ลองย้อนดูอดีตขุนนางซื่อสัตย์และบุตรกตัญญูในประวัติศาสตร์ เช่น กตัญญูธรรมของจักรพรรดิหยี่และจักรพรรดิซุ่นความซื่อสัตย์ภักดีต่อประเทศชาติของกวนอู

งักฮุย เหวินเทียนเสียง ซูอู่ สื่อเขอฝ่า และความสุจริตของหยางเจิ้นบุคคลเหล่านี้ล้วนแต่โลกสรรเสริญ แม้ตัวจะตายแต่กายทิพย์เป็นอมตะ ล้วนแต่ได้เป็นเทพเสวยสุขอยู่บนสรวงสวรรค์ ได้หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดแห่งวัฏสงสาร ขอให้ลูก ๆ ทั้งหลาย เร่งบุกเบิกหนทางสว่างร่วมกันสู่แดนอมตะโดยพร้อมหน้า

พระมารดา
วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2522

● ยิ่งกลับชาติ ยิ่งลืมตัว กลั้วเกลือกลึก
จนลืมนึก ถึงพระแม่ฯ ญาณของเจ้า
จากนิพพาน จุติลง ณ **เชิงเขา***
เป็นพันธุ์เผ่า สายเดียวกัน ญาณชีวี

● เตือนพุทธบุตร รุดบำเพ็ญ ให้แข็งขัน
คลื่นป่วนปั่น ในทะเลทุกข์ ของโลกกว้าง
ชีวิตสั้น เหมือนแมลง เพียงโมงยาม
มีใครบ้าง หลุดรอดพ้น พญายม

เคล็ดลับบรรลุธรรม

อนุตรธรรม คือธรรมสูงสุดแห่งสวรรค์ การปฏิบัติมิใช่ของง่าย แต่ก็ไม่ยากจนเกินไป เพียงแต่ต้องหมั่นเจริญสมาธิกล่อมเกลาจิตด้วยใจอันมั่นคงไม่ย่อท้อ ไม่พ่ายแพ้ต่อความเย้ายวนแห่งลาภยศสรรเสริญอันไม่เที่ยง อย่าให้หน้าที่การงานเป็นสาเหตุให้จิตใจฟุ้งซ่าน กินเจทุกเช้าค่ำ เพื่อให้จิตใจและเลือดลมผ่องใสบริสุทธิ์ อยู่อย่างสมถะเรียบง่าย ไม่หลงติดยึดความศิวิไลซ์สิ่งมายา หมั่นทำจิตให้สงบเป็นสมาธิก็จักเกิดปัญญา ตัณหาเป็นที่มาแห่งความโลภไม่รู้จักพอ ถ้าสามารถทำให้ภาวะจิตว่างเปล่าปลอดจากทุกสิ่ง ความโลภก็จักหมดไป

นักปฏิบัติพึงตระหนักว่า **"อนุตรธรรมดุจเดือนตะวันอันสว่างไสว"** หากปฏิบัติถูกวิธีจักมีอายุยืน มีความเมตตาหมั่นโปรดสัตว์ เมื่อใดกุศลผลบุญครบสมบูรณ์จักสามารถกลับสุขาวดี เมื่อเข้าใจถ่องแท้แล้ว จงตั้งใจแน่วแน่ เร่งรีบปฏิบัติ สร้างสมบุญบารมีกระทั่งบรรลุธรรมวิเศษ ถอดกายเนื้อจอมปลอม กายทิพย์ลอยขึ้นสู่ความเป็นเทพอย่างอิสรเสรี นี่คือเคล็ดลับแห่งกายบำเพ็ญธรรม (ปฏิบัติธรรม) เพื่อหลุดพ้นจากสังสารวัฏ (เวียนว่ายตายเกิด)

พระมารดา

วันที่ 6 มีนาคม 2522 เวลา 20.00 น.

รวยหรือจนอยู่ที่ตน

ผู้ที่ชาตินี้เกิดมามีฐานะร่ำรวย เพราะชาติก่อนได้เคยบำเพ็ญมา และถ้าชาตินี้ประพฤติตนอ่อนน้อมถ่อมตนมีความเมตตา หมั่นทำบุญให้ทาน สร้างสมบุญบารมี จักร่ำรวยถาวร บุตรหลานเจริญรุ่งเรือง

ผู้ที่ชาตินี้ เกิดมาในตระกูลร่ำรวย แต่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่าย ไม่รู้จักสร้างบุญกุศล เย่อหยิ่งยโส ชอบข่มเหงรังแกคนอื่นอย่างไร้เมตตา ส่วนเรื่องการบุญการกุศล ตระหนี่ถี่เหนียว แต่เรื่องสุรานารี การพนันเท่าไหร่เท่ากัน ไม่เสียดายเงินทอง เมื่อใดบุญเก่าเสพหมดรวยอยู่ไม่นาน ก็จักกลับยากจน ครอบครัวลำบาก ไร้คนเหลียวแล ลูกหลานก็พลอยลำบากไปด้วย

ผู้ที่ชาตินี้ เกิดในครอบครัวยากจนต่ำต้อย แต่ขยันและประหยัด สงบเสงี่ยมเจียมตน เป็นคนใจดีไม่ประพฤติชั่วรักถนอมสิ่งของ ย่อมจักได้บุตรดีมีความกตัญญู ยากจนไม่นานจักกลับร่ำรวย

ผู้ที่ชาตินี้ เกิดในครอบครัวยากจนต่ำต้อย ไม่เสงี่ยมเจียมตน เกียจคร้านไม่ยอมทำงานทำการ เอาแต่กินและเที่ยวเตร่ ไม่พยายามหาความเจริญก้าวหน้า บั้นปลายคงต้องตกสู่วิถีดาวโจร นั่นย่อมจะยากจนและตกต่ำยิ่งขึ้น

จงจำไว้ว่าความยากดีมีจน แม้จะได้ถูกกำหนดไว้ในดวงชะตาแล้วก็ตาม แท้จริงแล้วดวงชะตานั้นตนเองคือผู้สร้างและผู้รับนั่นเอง ไฉนจึงไม่บำเพ็ญคุณความดีแล้วจะอยู่ในสังคมได้อย่างไร ? ขอให้ลูก ๆ ทั้งหลายจงรู้แจ้งสัจธรรมนี้แล้วเร่งรีบปฏิบัติ

พระมารดา
วันที่ 10 มีนาคม 2522 เวลา 20.00 น.

● สู้ตรากตรำ ย่ำเท้าทน จนจรดค่ำ
แบกงานกร้ำ คร่ำเหมือนควาย วิ่งวนป่า
ไม่นานนัก สักกี่สิบปี เกิด เจ็บ มรณา
ที่ผ่านมา เหมือนน้ำค้าง จางหายไป

สี่จอมมาร

สุรา กามราคะ สมบัติ โมหะ คือสี่จอมมารที่เป็นอุปสรรคขวางกั้นการบรรลุธรรม จงอย่าได้ประมาท สี่จอมมารนี้ มนุษย์ชอบเข้าใกล้และหลงใหลที่สุด เพราะ สี่จอมมารนี้ มีมนต์ขลังแรงมาก สามารถทำให้ผู้คนลุ่มหลงจนถอนตัวไม่ขึ้นแต่อดีตถึงปัจจุบัน มีวีรบุรุษผู้เก่งกล้าสามารถนับไม่ถ้วน ที่ต้องตกอยู่ใต้อำนาจของจอมมารทั้งสี่นี้

ขอนำเรื่องฤทธิ์เดชอำนาจของสี่จอมมารมาเล่าโดยย่อดังต่อไปนี้ เพื่อเป็นอุทาหรณ์เตือนสติเตือนใจลูก ๆ ทั้งหลาย

1. มารสุรา

ชาวโลกมักเข้าใจว่า สุราหรือเหล้าทำจากธัญญาพืช คิดว่าดื่มแล้วคงไม่เป็นไร ซ้ำยังอาจเป็นประโยชน์ต่อร่างกาย มีการนำไปเป็นเครื่องเซ่นไหว้เจ้าและภูตผีเทวดา บางคนแย้งว่า การดื่มเหล้าเป็นการกระตุ้นประสาททำให้เลือดลมไหลเวียนแรงขึ้น นี่เป็นเพราะไม่รู้ถ่องแท้ถึงโทษภัยของการดื่มเหล้า

ผู้ชอบดื่มเหล้า มักเมาเป็นประจำ เมื่อเหล้าออกฤทธิ์ก็เกิดอารมณ์ขวาง สะลึมสะลือครองสติไม่อยู่ พูดเอะอะ

โวยวายจนเป็นเหตุนำไปสู่การทะเลาะวิวาท หรือบางครั้งใช้อารมณ์เหล้าถือมีดไม้ไปทำร้ายเข่นฆ่าผู้คน สร้างความเดือดร้อนแก่ตน และครอบครัว ก็มีไม่น้อย ดังคำกล่าวว่าสุราสามารถทำให้เสียสติ ในอดีตกวีเอก **"หลี่ไป่"** ต้องจมน้ำตาย เพราะลงไปงมพระจันทร์ในน้ำ และหลิวถางเหตุเพราะเมาสุรา จึงทำให้บ้านเมืองต้องล่มสลาย ข้างต้นดังกล่าวนี้ล้วนมีสาเหตุมาจากสุราทั้งสิ้น

2. มารกามราคะ

กามนั้นทุกคนต่างชอบเข้าใกล้ ทว่ากามราคะร้ายกาจยิ่งกว่าคมดาบ กามราคะสามารถทำลายผู้คน ผู้ใดเข้าใกล้จะทำให้สูญเสียพลัง ทำให้ผิดศีลธรรม ทำให้อายุสั้นเพราะกามราคะ (ประพฤติผิดในกาม) ทำให้ครอบครัวไม่สงบสุข สามีภรรยาแตกร้าว ทำให้เกิดการหึงหวงจนเข่นฆ่ากันหรือฆ่าตัวตายก็มีไม่น้อย

ในอดีต เจียอ๋องต้องตายเพราะนางเม่ยฮี่ และโจ้วอ๋องบ้านเมืองต้องล่มสลายเพราะนางต๋าจี่ เหล่านี้ล้วนเพราะกามราคะเป็นต้นเหตุ

3. มารสมบัติ

บุคคลจะมีสมบัติมากหรือไม่ ต่างได้ถูกลิขิต (กำหนด) ไว้แล้ว ใช่ว่าดิ้นรนแล้วจะได้ การมีสมบัติมากก็ใช่ว่าจะโชคดี ในอดีต ตอนที่บ้านเมืองเกิดกลียุค ครอบครัวที่ร่ำรวยมักถูกคนอิจฉา จนเกิดภัยแก่ตัว เพราะมักถูกพวกโจรคอยดักปล้นจี้จนบางครั้งถูกทำร้ายจนบาดเจ็บหรือเสียชีวิตก็มี ถ้ามีสมบัติมาก เก็บไว้ให้ลูกหลานก็ไม่แน่ว่าลูกหลานจะสามารถรักษาไว้ได้เสมอไป ถ้าหากเอาแต่ลุ่มหลงสุรานารี สิ่งอบายมุข ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย ไม่ทำงานทำการ การมีสมบัติมาก กับเป็นการเพาะเชื้อแห่งความหายนะ หรืออาจเป็นสื่อแห่งภัยพิบัติได้ ขอแต่เพียงให้เป็นคนซื่อ มีคุณธรรม ไม่ดิ้นรนแสวงหาจนเกินไป

ลูกหลานย่อมมีบุญวาสนาของเขาเอง ไม่จำต้องเป็นวัวควายเพื่อลูกหลาน ปกติให้รู้จักประหยัด พออยู่ไปได้ก็พอ จงจำไว้ว่าพอมัจจุราชมาหาเมื่อไร ถึงมีทรัพย์สมบัติมากมายเพียงใด ก็มิอาจพาไปได้แม้แต่น้อย มาตัวเปล่าไปตัวเปล่า อย่ามุ่งหวังในทรัพย์อันไม่ชอบธรรม ควรถือว่าทรัพย์สมบัติเป็นของนอกกาย แล้วก็จะไม่ถูกมารสมบัติร้อยรัดจนเกิดความทุกข์

4. มารโมหะ

จิตอารมณ์ของคนควรรักษาไว้ให้ดี พึงรู้ว่ายามอารมณ์สงบ ระบบไหลเวียนโลหิตก็จะเป็นไปตามปกติ ยามอารมณ์เสียระบบไหลเวียนโลหิตก็จะผิดปกติ อารมณ์เป็นหนึ่งในสามสิ่งประเสริฐ (สติ ลมปราณ พรหมจรรย์) ของมนุษย์ ถ้าผิดจากนี้แม้แต่น้อยก็จะสูญเสียพลังเดิม ผู้คนมักเนื่องจากไม่รักษาอารมณ์ ทำให้เกิดโมหะ โมหะคือธาตุไฟเป็นอันตรายต่อตับและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เป็นสาเหตุของการเจ็บป่วยและอายุสั้น

ลองย้อนดูคนที่เพราะเหตุไม่สามารถระงับโมหะชั่ววูบจนทำให้เกิดการรบพุ่ง เพราะโมหะทำให้เกิดการล้มตาย และเมื่อมีโมหะสุดขีดจนฆ่าตัวตาย หรือโมหะเป็นเหตุทำให้สามีภรรยาแตกแยก และโมหะตัวนี้สามารถทำให้พี่น้องเกิดการวิวาทบาดหมาง ด้วยเหตุนี้ มารโมหะจึงเป็นอันตรายต่อคนไม่น้อยทีเดียว

สุรา กามราคะ สมบัติ โมหะ ด่านทั้งสี่นี้ ผู้บำเพ็ญธรรมจะต้องผ่าน (ปลง) ให้ได้ อย่าให้ถูกครอบงำโดยเหล่าจอมมารดังกล่าวข้างต้น จึงจะถึงแก่นธรรมโดยง่าย

สิ่จอมมารมีความร้ายกาจเช่นนี้ นักปฏิบัติจึงไม่ควรประมาท เผลอเมื่อใดเป็นถูกจู่โจมเล่นงานทันที ขอให้พึงสังวร

พระมารดา

วันที่ 1 เมษายน 2522 เวลา 20.00 น.

● เพื่อชื่อเสียง ลาภฐานะ กระเสือกกระสน
ลูกเมียตน เคยหลงรัก จักเหมือนฝัน
โลกโลกีย์ น่าเวทนา เกินรำพัน
ตัณหาหก เจ็ดอารมณ์ฉุดจมไป

● ต่อให้ลูก มีธนสาร อันล้นเหลือ
ข้าวเหลือเฟือ นาพันไร่ กินแค่อิ่ม
ต่อให้ลูก มีตึกสูง ครองแผ่นดิน
ที่นอนจริง เตียงแปดศอก เท่านั้นเอง

วจีกรรม

วจีกรรม คือกรรมที่เกิดจากปาก วจีกรรมมีทั้งเจตนาและไม่เจตนา วจีกรรมคือการพูด การพูดคือเสียงจากใจ ใจตรงก็พูดตรง ใจไม่ตรงก็พูดไม่ตรง

การชอบนินทาว่าร้ายผู้อื่น เสกสรรปั้นแต่งเรื่องราวนี้คือวจีกรรมเจตนา ถ้าพูดเรื่องบกพร่องของคนอื่นโดยไม่ตั้งใจก็เป็นวจีกรรมไม่เจตนา แต่ก็เป็นวจีกรรมทั้งสิ้น

ถ้าผู้อื่นมีความผิดพลาด จักต้องชี้ถึงส่วนดีของเขาก่อนจากนั้นจึงค่อย ๆ ชี้แจงถึงส่วนบกพร่องของเขา ทำให้เขาได้สติถ้าเอาแต่พูดถึงส่วนบกพร่องของผู้อื่นอย่างสนุกปากมักทำให้คนไม่พอใจจนเกิดความแค้นเคือง ผู้พูดยังไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้ฟังก็เชื่อว่าเป็นความจริง จากปากหนึ่งแพร่สู่อีกปากหนึ่งถ่ายทอดกันเป็นสิบ เป็นร้อยเป็นพัน เป็นหมื่น ผู้ถูกนินทา แม้มีปากก็ไม่อาจโต้แย้งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม วจีกรรมของผู้พูด บาปจึงหนักหนามาก ถึงแม้เป็นเรื่องจริง ก็ต้องปิดส่วนไม่ดีของผู้อื่น จึงจะไม่เป็นการสร้างวจีกรรม

ผู้ที่ปากคอจัดจ้าน ชอบวิพากษ์วิจารณ์นินทา ทำให้ผู้อื่นเสื่อมเสียชื่อเสียง ล้วนแต่เป็นบาปแห่งวจีกรรมทั้งสิ้น แม้ว่าผู้พูดแต่เดิมเป็นคนมีบุญวาสนามาก เพราะวจีกรรม

ดังกล่าวจนต้องถูกตัดทอนบุญวาสนา ไม่มีใครอยากเข้าใกล้คบหาสมาคมด้วย ดังนั้นจึงควรพูดแต่น้อย อย่าสร้างวจีกรรมจนถูกตัดบุญวาสนา

พระมารดา

วันที่ 4 เมษายน 2522 เวลา 20.00 น.

- ต่อให้ลูก มีเงินทอง กองเท่าภูเขา
  ไม่ได้เอา ไปสักบาท เมื่อตักษัย
  ต่อให้ลูก สรวมแพรพรรณ งามเพียงไร
  ร้อนหนาวได้ คุ้มแดดลม พอสมควร

- ต่อให้เจ้า เสพอาหาร พิสดารเหลือ
  อร่อยเนื้อ ชีวิตเขา เจ้ารับบาป
  ต่อให้เจ้า เล่นสำราญ หวานกำซาบ
  เหมือนฝันลับ ชั่วเวลา ไม่ช้านาน

เต๋าแห่งสวรรค์

เต๋า คือ ธรรม หนทาง มีมาแต่ดึกดำบรรพ์ มีต้นกำเนิดจากสวรรค์ จุติสู่โลกมนุษย์ เพื่อโปรดสรรพสัตว์ เต๋าไร้รูป ไร้เสียง ไร้เงา ไร้ร่องรอย มองไม่เห็น ฟังไม่ได้ยิน เพียงให้จิตสงบเป็นฌานสมาธิ เต๋า (ธรรม) ก็จักปรากฏขึ้นเอง เต๋าคือจิตเดิมแท้ของคน จิตดีเต๋าก็ตรง จิตเอนเอียงเต๋าก็เอนเอียง ซึ่งล้วนแต่เกิดจากจิตวิญญาณเดิมของมนุษย์ ผู้ใดบำเพ็ญก็จักรู้แจ้งเห็นธรรม เต๋านี้เป็นหลักธรรมสูงสุดแห่งสวรรค์ชั้นสูง ใช่ว่าปุถุชนจะรู้แจ้งโดยง่าย จำต้องตรับรับฟังโอวาทคำสอน แล้วปฏิบัติด้วยความพากเพียรอุตสาหะ จึงจักสามารถบรรลุ

ลูก ๆ ทั้งหลาย ขอให้ตั้งใจแน่วแน่ อย่าตกอยู่ใต้อำนาจของสี่จอมมาร อย่าหลงใหลกับกิเลสตัณหา ตั้งใจปฏิบัติด้วยความวิริยะอดทนไม่ย่อท้อ ย่อมจักบรรลุมรรคผลแน่นอน แม่ก็ได้แต่เพียรพร่ำบอกกล่าวชี้แนะชาวโลก ผู้หลงทางผิด ถ้าตื่นได้สติ ก็จงเร่งรีบบำเพ็ญธรรมโดยเร็ว หนทางสวรรค์นิพพานก็จักอยู่แค่เอื้อม

พระมารดา

วันที่ 8 เมษายน 2522 เวลา 20.00 น.

กฎแห่งกรรม

กฎแห่งกรรม คือ ทำดี ดีตอบสนอง ทำชั่ว ชั่วตอบสนอง เป็นต้นว่า หว่านพืชใดย่อมได้ผลของพืชนั้น เป็นสัจธรรมเที่ยงแท้ที่มิเคยเปลี่ยน มีบางคนได้ทำความดี แต่หน้าที่การงานกลับไม่ก้าวหน้าสมหวัง หรือไม่เจ็บป่วยก็ตาย ก็หาว่าสวรรค์ไม่มีตา ดีชั่วไม่มีตอบสนอง ที่เป็นเช่นนี้ เพราะเขาไม่ทราบระบบกรรมถ่องแท้ สาเหตุเพราะยังไม่หมดกรรมที่บรรพบุรุษสร้างไว้ ลูกหลานจึงต้องพลอยรับกรรมนั้นด้วย มีบางคนทำแต่ความชั่วช้า แต่หน้าที่การงานกลับก้าวหน้าและอายุยืน ก็หาว่าฟ้าดินลำเอียง ที่เป็นเช่นนี้ สาเหตุเพราะบุญกุศลที่บรรพบุรุษสร้างไว้ยังไม่หมด ซึ่งส่งผลถึงลูกหลานได้รับบุญนั้นด้วย บุคคลอย่าได้โทษฟ้าดินเป็นอันขาด พึงรู้ว่ากรรมดีกรรมชั่วย่อมส่งผลเสมอไม่ช้าก็เร็ว ขั้นใกล้ส่งผลถึงตนเองขั้นไกลส่งผลถึงบุตรหลาน ไม่มีการผิดพลาด ดังนั้นผู้ทำดีผลบุญมาก โชควาสนาก็มาก นอกจากส่งผลถึงตนเองยังส่งผลถึงลูกหลานอีกด้วย ผู้ทำชั่ว บาปมากภัยพิบัติก็มาก นอกจากส่งผลถึงตนเอง ลูกหลานยังต้องพลอยรับภัย (กรรม) นั้นด้วย โชคหรือเคราะห์ของคนล้วนก่อตัวมาจากบาปและบุญจึงขอให้ทำแต่ความดีละเว้นความชั่ว

พระมารดา

วันที่ 14 เมษายน 2522 เวลา 20.00 น.

ผู้ตื่นและผู้หลง

เรื่องความทุกข์ความสุขของมนุษย์ เป็นเพียงดั่งความฝันฉากหนึ่ง ดังนั้น ยากจนก็ไม่ต้องเป็นทุกข์ ร่ำรวยก็ไม่ต้องโอ้อวด เพียงแต่ให้มีใจซื่อตรง ไม่ประพฤติชั่ว รู้จักประหยัด ขยันหมั่นเพียรต่อหน้าที่การงาน ยากจนก็ย่อมสามารถพลิกเปลี่ยนกลายเป็นร่ำรวยได้ แต่ถ้าไม่รู้จักรักถนอมสิ่งของ ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่าย ไร้ศีลไร้ธรรม แม้จะร่ำรวยช่วงระยะหนึ่ง บั้นปลายก็จักกลายเป็นยากจนได้ เหล่านี้คือหลักยุติธรรมแห่งฟ้าดินที่มิเคยเปลี่ยน

กาลเวลาเร่งเร้าความแก่ความตายทุกขณะ กิเลสตัณหาคือมารร้ายที่คอยทำให้ผู้คนลุ่มหลงลืมตัว มีแต่ผู้ได้สติเท่านั้นที่รู้จักบำเพ็ญธรรม จนสามารถปล่อยวาง หลุดพ้นจากโลกีย์วิสัย ขัดเกลากายและใจกระทั่งลุมรรคผล มีแต่ปุถุชนเท่านั้น ที่ยังหลงจมปลักอยู่กับมายาการแห่งโลกีย์วิสัย ปล่อยวางไม่ลง ต้องตกสู่วังวนแห่งทะเลทุกข์ไม่สามารถฉุดช่วยตนเอง

ผู้ตื่นหรือผู้ได้สติ รักเสียดายกาลเวลา ไม่ปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ส่วนผู้หลง ละโมบในกิเลสตัณหาเสาะแสวงหาอย่างผิด ๆ ความแตกต่างระหว่างผู้ได้สติและผู้หลงคือ ผู้ได้สติสู่สวรรค์ ผู้หลงสู่นรก สวรรค์หรือนรกตนเป็นผู้เลือกเอง ผู้ได้สติขัดเกลาใจและกาย หลุดพ้นจาก

สังสารวัฏ ส่วนผู้หลง ฟุ่มเฟือยหรูหรา ยากจะหนีพ้นจากภัยแห่งสงสารทุกข์ ผู้รู้จักขัดเกลากายใจ จิตพุทธะไม่ถูกบดบัง ใจจึงใสสว่าง สมบูรณ์เป็นอมตะคู่ฟ้าดิน

พระมารดา

วันที่ 18 เมษายน 2522 เวลา 20.00 น.

- **ทั้งแก่เฒ่า ตกสะพาน แม่น้ำเวทนา***
  ทุกข์หนักหนา ในนรก สิบแปดขุม
  พูดถึงทุกข์ สาหัสนัก น้ำตารุม
  เสื้อเปียกชุ่ม ยากๆ ที่จะไขความ

- ใจคนตรง ใจฟ้าเรียบ ภัยมีหรือ
  ใจไม่ซื่อ คิดชั่วร้าย ภัยมหันต์
  โลกโลกีย์ บัดนี้ทราม สุดประมาณ
  จารีตงาม อริยธรรม คนหมางเมิน

5. มหาภัย

มวลบุตรหลาน เทียนวนเวียน วัฏสงสาร
เข้าทางมาร ยึดมั่น สรรพตัณหา
รีบบำเพ็ญ เพื่อหลุดพ้น ด้วยปัญญา
ความเพียรพา ผองชน พ้นทุกข์เอย

เกิด แก่ เจ็บ ตาย ทุกข์ คือ 5 มหาภัยของมนุษย์ เมื่อได้เกิดเป็นมนุษย์แล้วย่อมเลี่ยงไม่พ้นจากภัยทั้งห้านี้ จึงขอแจกแจงเรื่องห้ามหาภัยดังต่อไปนี้

ภัยแห่งความเกิด : มนุษย์ไม่ว่าจะเกิดเป็นเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน เศรษฐีหรือยาจก ล้วนแต่ต้องประสบกับภัยแห่งความเกิดทั้งสิ้น

ภัยแห่งความแก่ : มนุษย์ทุกผู้ทุกนาม ไม่ว่าชายหรือหญิง ต่างต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อปากท้อง เพื่อลาภยศสรรเสริญ ไม่ทันเท่าไรก็ผมหงอกขาวแล้ว นี่คือภัยแห่งความแก่

ภัยแห่งความเจ็บ : ดอกไม้บานไม่ถึงร้อยวันฉันใด สุขภาพคนก็ดีไม่ถึงพันวันฉันนั้น อาจเจ็บไข้ได้ป่วยด้วยโรคาพยาธิ หรือประสบอุบัติเหตุแขนขาหักพิการ หรือตรากตรำการงานจนสุขภาพกายใจทรุดโทรม หรือเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา หรือกินไม่เป็นเวลาจนเป็นโรคกระเพาะอาหารเหล่านี้ล้วนเป็นภัยแห่งความเจ็บ

ภัยแห่งความตาย : เมื่อใดสิ้นลมปราณ ก็ต้องทิ้งลูกทิ้งเมีย

จบสิ้นทุกอย่าง แม้นมีตึกรามบ้านช่องใหญ่โต ไร่นาสาโท ที่ดินมากมาย มีทรัพย์สินเงินทองกองสูงเท่าภูเขาก็มิอาจพา ไปต้องปล่อยให้ผู้อื่นถือครอง นี้คือภัยแห่งความตาย

ภัยแห่งความทุกข์ : ยามมีชีวิตยากจนขัดสน ไม่มีทาง หากิน อดมื้อกินมื้อหรือทำความชั่ว ตายแล้วตกนรก ต้องรับ โทษทัณฑ์ทรมานต่าง ๆ พอครบกำหนดโทษไปบังเกิดเป็น สัตว์เดรัจฉาน ต้องถูกผู้คนแล่เนื้อเฉือนหนัง ต้มกินเป็น อาหาร นี้คือภัยแห่งทุกข์

แต่โบราณกาลมา เมื่อมีเกิดย่อมมีตาย ถ้ายามมีชีวิต ตกอยู่ในความหลง ถูกอวิชชาครอบงำ ไม่รู้จักทำความดี ทำ บุญให้ทานเพื่อแก้กรรม ล้วนมิอาจหนีพ้นจากห้าภัยนี้ ดังนั้น ถ้าอยากหลุดพ้นจากห้าภัยนี้ จำต้องตั้งใจแน่วแน่ มุ่งแต่ วิถีทางที่ดี คือหมั่นสร้างสมบุญบารมี โดยการทำบุญให้ทาน และขัดเกลาจิต (ทำฌานสมาธิ) ภัยทั้งห้าดังกล่าว ก็จักเบา บางหรือหมดไปเช่น ถ้าหากชาตินี้ได้ทำบุญให้ทานไว้มาก ชาติต่อไปก็จักเกิดในตระกูลร่ำรวย ไม่ต้องเสวยทุกข์จาก ความยากจน นี่คือการพ้นภัยแห่งความเกิด

และถ้าหากมีสติ ไม่หลงลืมตน รู้จักบำเพ็ญความดี ขัดเกลาจิต ก็จักอายุยืน แม้อายุมากแล้ว แต่ร่างกายยังแข็งแรง หน้าตาอ่อนกว่าวัย รู้จักพอไม่ละโมบโลภมาก จิตใจผ่องใส ไร้กังวล ก็จักอยู่อย่างผาสุกไม่รู้สึกว่าแก่ นี้คือการพ้นภัย

แห่งความแก่

และถ้าหากรู้จักถนอมรักษาสุขภาพร่างกาย ไม่ตรากตรำงานจนเกินไป หมั่นออกกำลังกายอยู่เสมอ มีใจเมตตา ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตก็จักไร้เวรกรรม เมื่อไร้เวรกรรม ก็จักไม่เจ็บป่วย ถ้าหมั่นทำกรรมดี ทำบุญให้ทาน โรคภัยก็จักลดน้อยลงหรือไม่มีเลย นี้คือการพ้นภัยแห่งความเจ็บ

ถ้าหากมีการบำเพ็ญมรรคผล (ทำฌานสมาธิ) หมั่นทำกรรมดีสร้างกุศล ทำบุญให้ทานโดยไม่เปิดเผยชื่อ (บุญปกปิดที่เรียกว่าปิดทองหลังพระ) อันเป็นการหล่อเลี้ยงจิตพุทธะ (จิตเดิมแท้) ให้สว่างผ่องใสบริสุทธิ์ เมื่อใดที่กุศลผลบุญและมรรคผลครบสมบูรณ์ ก็จักลุเป็นเทพ พรหม โพธิสัตว์ แม้กายเนื้อแตกสลาย แต่กายทิพย์หรือจิตวิญญาณคงอยู่เป็นอมตะ นี้คือการพ้นภัยแห่งความตาย

ถ้าหากใจคอกว้างใหญ่ดุจภูผา สามารถรองรับทุกสิ่งทุกอย่างมีขันติ สามารถอดกลั้นอดทนในสิ่งที่ผู้อื่นไม่สามารถอดกลั้นอดทน รู้จักผ่อนปรนและการอภัย ไม่ประพฤติผิดศีลธรรม ไม่ละโมบโลภมากรับทรัพย์สินอันมิชอบ อยู่อย่างสงบเสงี่ยมเจียมตน ก็สามารถหลีกเลี่ยงจากความกลัดกลุ้มทุกข์ใจได้ และถ้าได้บำเพ็ญสาธารณกุศลอีกด้วย ก็จักปิดประตูทางนรก ทางสวรรค์เปิดกว้าง ไม่ว่าขณะมีชีวิตหรือหลังจากตายแล้ว ก็จักพ้นภัยแห่งทุกข์

ห้ามหาภัยดังที่ได้แสดงข้างต้น เป็นวิธีการบำเพ็ญธรรมอันเห็นผลแน่นอน ถ้าชาวโลกสามารถเข้าใจถ่องแท้แล้วปฏิบัติจริงจังแม้ว่ามนุษย์จะต้องเจอกับห้ามหาภัย แต่ก็สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยการบำเพ็ญทางจิต (ทำฌานสมาธิ) และทางนอกจิต (ทำบุญให้ทาน) ขอให้ลูก ๆ ทั้งหลายจงรีบบำเพ็ญเถิด

พระมารดา

วันที่ 3 พฤษภาคม 2522 เวลา 20.00 น.

- อีกเพราะเหตุ คนก่อกรรม คร่ำอาฆาต
  ถึงโอกาส งบบัญชี หกหมื่นปีแล้ว
  หยกกับหิน ชั่วกับดี ถึงแบ่งแนว
  แม่เห็นแล้ว เลือดน้ำตา พาพรั่งพรู

- ชำระหนี้ ทั้งสามโลก เปลี่ยนแกนกลาง
  แม้กายร่าง จะแกร่งเป็น เช่นเหล็กไหล
  ไม่พ้นไฟ ประลัยกัลป์ รอดไปได้
  กำหนดภัย แม่สั่งความ น้ำตานอง

โรคเข้าทางปาก ภัยออกจากปาก

ภาษิตว่า **"โรคเข้าทางปาก ภัยออกจากปาก"** เป็นคำกล่าวที่ถูกต้องโดยแท้ เพราะการเจ็บไข้ได้ป่วยของมนุษย์ สาเหตุส่วนใหญ่เป็นเพราะไม่ระมัดระวังการกินการดื่ม ไม่จำกัดปริมาณการกิน ไม่พิถีพิถันเรื่องอนามัย ความไม่สะอาดจึงง่ายต่อการติดโรค เพราะเชื้อโรคล้วนเข้าทางปาก จึงได้ว่าโรคเข้าทางปาก

ภัยพิบัติของคน ส่วนใหญ่ มักเนื่องจากการไม่ระมัดระวังคำพูด หรือพูดว่าเสียดสีผู้อื่น หรือชอบวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น ก่อให้เกิดความเจ็บแค้นจนเป็นสื่อนำแห่งภัยพิบัติจึงได้ว่า **"ภัยออกจากปาก"** โดยเฉพาะพวกหญิงปากจัด ที่ปากอยู่ไม่สุข ชอบพูดนินทาชาวบ้านอย่างสนุกปาก ซึ่งไม่เพียงแต่ตนเองจะผิดศีลทางวจีกรรม ยังทำให้ผู้อื่นต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงไปด้วยบุคคลดังกล่าว จัดอยู่ในกลุ่มคนพาลที่อันตรายมาก บั้นปลายคงต้องประสบภัยพิบัติเพราะปากเป็นแน่แท้ ตายแล้วตกสู่นรกขุมตัดลิ้นเสวยทุกข์เวทนา ดังนั้นเวลาจะพูดอะไรจึงควรคิดก่อน พูดแต่น้อยไม่พูดเสียดสีนินทาผู้อื่น ไม่พูดถึงข้อเสียของผู้อื่นไม่พูดวิพากษ์วิจารณ์ผู้อาวุโสกว่า ควรเปิดเผยแต่เรื่องดีและปกปิดเรื่องไม่ดีของผู้อื่น จึงไม่ก่อวจีกรรม ไม่พูดเรื่องที่จะก่อความเจ็บแค้นแก่ผู้อื่น จึงจะไม่เกิดภัยแก่ตน ข้อเสียที่สุดของ

นักบำเพ็ญธรรมก็คือ การพูดโดยไม่คิดก่อน ผู้รู้ตัวว่าบกพร่องข้อนี้ ก็จงรีบปรับปรุงตัวใหม่ ขอให้เอาอย่างมนุษย์ทองคำที่ปิดผนึกปากตัวเอง จึงจะไม่ถูกตัดทอนความเจริญ

พระมารดา

วันที่ 7 พฤษภาคม 2522 เวลา 20.00 น.

● **นักวิชาการ** พูดทฤษฎี แต่ไม่ทำ
ฝ่ายกสิกรรม ไม่ใฝ่ธรรม หวังแต่ผล
พวกกรรมกร ทำลวกหยาบ ขาดอดทน
ค้าฉ้อฉล เอาแต่ได้ ไม่สัตย์จริง

● หากบัดนี้ ไม่มีภัย ลงเก็บกวาด
ไม่เหลือปราชญ์ สักคนเห็น เป็นแก่นสาร
จึงให้เกิด น้ำลมไฟ มารอนราญ
แปดภัย* ผลาญ พร้อมทำลาย ภัยสงคราม

กายทิพย์

กายทิพย์หรือจิตวิญญาณ (ไม่อาจมองเห็นด้วยตาเนื้อ) เป็นที่มาแห่งการกำเนิดของมนุษย์ โดยอาศัยเลือดเนื้อเชื้อไขของพ่อแม่ประกอบกันเข้าเป็นกายเนื้อ จิตวิญญาณเข้าร่างของทารก ขณะที่คลอดออกจากครรภ์มารดา โดยผ่านทางศีรษะไปอาศัยอยู่ที่หัวใจใกล้กับตับ จิตวิญญาณเดิม จุติจากสวรรค์สู่ร่างมนุษย์ เรียกว่า **กายทิพย์** ซึ่งเป็นกายอันแท้จริง เป็นอมตะไม่มีสูญสลาย ส่วนกายเนื้อของมนุษย์เป็นกายเทียม เป็นเพียงเปลือกนอกอันหนึ่งเท่านั้น เป็นเรือนอาศัยชั่วคราวของวิญญาณ ภูมิลำเนาเดิมของจิตวิญญาณคือสวรรค์ดังนั้น ถ้าหากมนุษย์ไม่รู้จักอาศัยกายเนื้ออันเทียมนี้ขัดเกลาจิตจิตวิญญาณก็จะค่อย ๆ ขุ่นมัวลง จนในที่สุดก็ต้องตกสู่ยมโลกไม่อาจกลับสวรรค์

ผู้ที่ได้สติไม่ถูกความหลงครอบงำ ตั้งหน้าตั้งตาขัดเกลาจิต จิตวิญญาณจะสว่างผ่องใส จิตใจดีมีเมตตา ไม่กล้าประพฤติชั่วแม้มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ในโลกเพียงไม่กี่สิบปี แต่เมื่อได้สั่งสมคุณความดี สร้างกุศลผลบุญ ทำให้จิตวิญญาณสว่างไสวตลอดเวลา เมื่อใดหมดอายุขัย แม้ว่ากายเนื้ออันปลอมจะเสื่อมสลาย แต่กายทิพย์หรือจิตวิญญาณจะคงอยู่เป็นอมตะ เป็นเทพ พรหม เทวดา ได้เสวยสุขสำราญอย่างอิสรเสรี

ส่วนผู้ที่ตกอยู่ในความหลงไม่รู้ตื่น ไม่รู้จักขัดเกลาจิตให้เกิดปัญญา จิตวิญญาณจะขุ่นมัว ลืมสัทธรรมแห่งการกลับสวรรค์เสียสิ้น ยึดติดอยู่กับตัณหา อุปาทาน ลาภยศสรรเสริญทางโลก อันเป็นการสร้างบาปสร้างกรรม เมื่อใดสิ้นบุญละจากโลก กายเนื้อเน่าเปื่อยสลายเช่นเดียวกับพวกพืชและสัตว์ต่าง ๆ เหลือแต่วิญญาณอันหดหู่ ตกสู่นรกรับโทษทัณฑ์อันทารุณต่าง ๆ

ความจริงกายทิพย์หรือจิตวิญญาณเป็นอมตะอยู่คู่ฟ้าดินส่วนกายเนื้ออยู่ได้ไม่กี่สิบปีเท่านั้น จิตวิญญาณเดิมนั้นดีงามบริสุทธิ์ แต่เมื่อมาจุติยังโลกมนุษย์ก็เปลี่ยนไป สิ่งแวดล้อมดีและการอบรมดีก็เป็นคนดี สิ่งแวดล้อมและการอบรมไม่ดีก็กลายเป็นคนชั่ว คนดีขึ้นสวรรค์ คนชั่วตกนรก หมุนเวียนเป็นวัฏจักรอยู่ในหกภูมิ ยากจะพ้นจากวังวนแห่งทุกข์

ขอให้ลูกหลานทั้งหลาย ตระหนักพึงรู้ว่ากายทิพย์หรือจิตวิญญาณเดิมมาจากสวรรค์ ควรขัดเกลาจิตให้เห็นธรรม หมั่นสั่งสมบุญบารมี เพื่อมุ่งกลับสวรรค์

พระมารดา

วันที่ 10 พฤษภาคม 2522 เวลา 20.00 น.

เส้นทางกลับสวรรค์

การที่แม่มาเมืองมนุษย์ประทับทรงลิขิต เปิดเผยอมตธรรมด้วยตัวเอง ก็เพื่อชี้แนะตักเตือนให้ลูก ๆ ทั้งหลายกลับเนื้อกลับตัวพากเพียรบำเพ็ญธรรม จะได้กลับสวรรค์สุขาวดี เสวยสุขสำราญโดยทั่วหน้ากัน ลูก ๆ หลงใหลมัวเมาจมปลักอยู่กับกิเลสโลกีย์อันมายาเสียนาน ลืมสิ้นถิ่นเดิม แม้เหล่าเทพ พรหม จะได้สู่เมืองมนุษย์ประทับทรงลิขิตครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อชี้แนะให้มนุษย์รีบเร่งพากเพียรบำเพ็ญมรรคผลก้าวสู่หนทางสว่าง กลับสวรรค์เมืองฟ้าโดยเร็ว ทว่าที่ตื่นก็ตื่นที่หลงก็ยังหลงอยู่ ผู้บำเพ็ญอย่างจริงจังยังมีน้อยมาก น่าสลดใจนัก

บัดนี้สวรรค์เบื้องบนได้เปิดการโปรดสัตว์ครั้งใหญ่ เพียงแต่บำเพ็ญตาม **"สายสัมพันธ์หลัก 3"** และ **"คุณธรรม 10"** (ปกใน) เท่านั้น ก็จักบรรลุธรรม และถ้าจะบำเพ็ญสูงขั้นขึ้นไปอีก ก็ต้องบำเพ็ญเพียรขัดเกลาจิต (ทำฌานสมาธิ) ถ้าหากสามารถรู้แจ้งเห็นธรรม หมั่นสร้างบุญกุศล รู้จักปล่อยวาง เห็นลาภยศสรรเสริญ เสมือนเมฆหมอก (ไม่จีรังยั่งยืน) เห็นมรรคผลเป็นสิ่งล้ำค่า ตั้งมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ไม่หรูหราฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย หมั่นบำเพ็ญจิตให้ผ่องใสเกิดปัญญา จนบรรลุมรรคผลชั้นสูงชีวิตก็จักเป็นอมตะอยู่คู่ฟ้าดิน

พระมารดา

วันที่ 13 พฤษภาคม 2522 เวลา 20.00 น.

3. สิ่งประเสริฐ

การบำเพ็ญธรรม (ปฏิบัติธรรม) คือการบำเพ็ญ **"คุณธรรม 10" และ "สายสัมพันธ์หลัก 3"** (ดูปกใน) การขัดเกลาอบรมบ่มจิตก็สำคัญไม่น้อย การบำเพ็ญทางจิต (ทำฌานสมาธิ) และบำเพ็ญนอกจิต (ทำบุญให้ทาน) ต้องบำเพ็ญควบคู่กันไป เพราะทั้งสองอย่างเป็นรากฐานแห่งการบำเพ็ญธรรม เพราะถ้ารากฐานไม่มั่นคง การบำเพ็ญธรรม ก็ยากจะประสบความสำเร็จ

การบำเพ็ญธรรมจำต้องใช้เวลา สุขภาพร่างกายก็เป็นเรื่องสำคัญ วิธีทำให้ร่างกายแข็งแรง คือการถนอมรักษา 3 สิ่งประเสริฐอันได้แก่ สติ ลมปราณ น้ำเชื้อ เมื่อ 3 สิ่งนี้สมบูรณ์ จิตก็จักผ่องใสและมั่นคงแข็งแรง ความแน่วแน่ในธรรมก็จักมั่นคงไม่ท้อถอย ตามปกติควรทำบุญให้ทานหมั่นสร้างสมกุศลผลบุญเพื่อขจัดสะเดาะบาปเวร

หมั่นศึกษาหลักธรรม ตั้งใจบำเพ็ญธรรมอย่างจริงใจ อย่าหลงออกนอกลู่นอกทาง อย่าห่วงงานอาชีพเป็นสาเหตุของการท้อถอยเกียจคร้าน โดยเฉพาะถ้าประสบอุปสรรคจากการทดสอบของหมู่มารก็อย่าท้อใจ พึงรู้ว่าธรรมสูงเท่าไรการผจญมาร (อุปสรรค) ก็ยิ่งมากเท่านั้น ถ้าไม่ได้ผ่านการทดสอบก็ไม่อาจบรรลุธรรมยิ่งทดสอบ (อุปสรรคมาก) ก็ยิ่งใกล้บรรลุ นี้คือสัจธรรม

การถนอมรักษาสามสิ่งประเสริฐ สำคัญมากต่อการบำเพ็ญเพียร ฉะนั้นจึงควรงดเว้นกามคุณ ตัณหาราคะเป็นโทษต่อธรรมะเมื่อใดที่หลงใหลหมกมุ่นกับกามราคะ สามสิ่งประเสริฐคือสติ ลมปราณ น้ำเชื้อ ก็จักเสื่อม สุขภาพร่างกายก็อาจเกิดปัญหา อันเป็นอุปสรรคต่อการบำเพ็ญธรรม

พระมารดา

วันที่ 17 พฤษภาคม 2522 เวลา 20.00 น.

● มิอดใจ ทำลายหยก หมกกับหิน
จึงตัดสิน หย่อนสายทอง ล่องเรือกู้
ทุกหนทาง หมื่นพันสาย ไม่ซุบซู
ชีวิตอยู่ หนทางเดียว วิถีธรรมฯ

● นึกถึงลูก ทุกข์ผกผัน นานนักหนา
ส่งสาส์นมา นับไม่ถ้วน ชวนลูกกลับ
ด้วยเกรงภัย จะทำร้าย บุตรที่รัก
สู้เหนื่อยยาก ส่งจดหมาย ให้รู้กัน

ชีวิต 49 วันหลังความตาย

มนุษย์มีจิตวิญญาณ เมื่อใดสิ้นลมปราณ วิญญาณไปอยู่ที่ไหน ?

มนุษย์เมื่อตายแล้ว ภายใน 49 วัน วิญญาณผู้นั้นก็จะไปรายงานตัวยังยมโลก ผู้ที่ตอนมีชีวิตประกอบแต่กรรมดี พอไปถึงยมโลกเทวทูตก็จะพาไปส่งที่บนสวรรค์ ส่วนผู้ที่ตอนมีชีวิตอยู่ชอบก่อกรรมทำชั่ว กรรมนั้นตนก็ต้องเป็นผู้รับ ต้องถูกส่งไปจองจำที่นรก เสวยทุกข์ทรมาน ถึงตอนนี้จึงเพิ่งรู้ว่า พอมัจจุราชมาหา ทุกอย่างพาไปไม่ได้ มีแต่บาปกรรมติดตัวเท่านั้น แต่สำนึกได้ก็สายไปแล้ว

จึงขอแจกแจงความแตกต่างชีวิตหลังความตายของวิญญาณผู้ประกอบกรรมดีและชั่ว เพื่อเป็นอุทาหรณ์เตือนใจชาวโลกดังต่อไปนี้

เจ็ดวันรอบแรก วิญญาณผู้ตายต้องเดิน ผ่านดงหมาป่า ซึ่งมีฝูงหมาป่าดุร้ายเหมือนเสือขวางทางอยู่ เมื่อวิญญาณบาปไปถึงก็เกิดความหวาดกลัวไม่กล้าเดินต่อไป ฝูงหมาป่าก็เข้ารุมล้อมกระโจนเข้าขย้ำขบกัด วิญญาณบาปจนเลือดท่วมตัว กรีดร้องโหยหวนด้วยความเจ็บปวดทุกขเวทนา

ส่วนวิญญาณผู้ประกอบกรรมดี เมื่อมาถึงดงหมาป่า ก็จะมีหมู่เทวทูตมาคอยพิทักษ์คุ้มครอง พวกหมาป่าได้แต่มองนิ่งเฉยไม่กล้าทำอะไร จึงผ่านไปได้โดยปลอดภัย

เจ็ดวันรอบที่ 2 เมื่อวิญญาณผู้ตายมาถึงด่านประตูผี เจ้าหน้าที่ผู้รักษาด่าน เมื่อเห็นเป็นวิญญาณบาป ก็จะทุบตีทิ่มแทงอย่างไม่ปรานีปราศรัย และยังมีพวกเจ้ากรรมนายเวรพากันตามมาทวงหนี้เวรกรรม

ส่วนวิญญาณผู้ประกอบกรรมดี เมื่อมาถึงด่านประตูผีจะได้รับการต้อนรับ ให้ผ่านไปโดยดี

เจ็ดวันรอบที่ 3 เมื่อวิญญาณผู้ตายมาถึงยมโลก ถ้าเป็นวิญญาณบาปก็จะถูกล่ามโซ่ตรวนนำไปอยู่ตรงหน้าหอกระจกส่องกรรม ภาพการทำบาปต่าง ๆ ก็จะปรากฏขึ้นเองอย่างอัตโนมัติ เหมือนกับการฉายภาพยนตร์เสร็จแล้ว ก็จะถูกคุมตัวไปรับการพิจารณาโทษ ถึงตอนนี้วิญญาณบาปจะเริ่มสำนึกผิด แต่ก็สายไปเสียแล้ว

ส่วนวิญญาณผู้ประกอบกรรมดี เมื่อมาถึงที่แห่งนี้จะได้รับการต้อนรับอย่างดี มีเจ้าหน้าที่พาไปท่องเที่ยวนรกขุมต่าง ๆ และดูสภาพของญาติมิตรที่ทำบาป กำลังรอคอยการพิจารณาตัดสินความผิด

เจ็ดวันรอบที่ 4 มาถึงภูเขากระดาษเงินกระดาษทอง การจะขึ้นไปที่ภูเขากระดาษเงินกระดาษทองนี้ยากลำบากมาก ภูเขากระดาษเงินกระดาษทองนี้ คือ กระดาษเงินกระดาษทองที่คนในเมืองมนุษย์หลงงมงายเผาส่งไปให้ กองสุมทับถมกันจนเป็นภูเขาเลากา ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วแม้ผู้ตายจะได้รับก็ไร้ประโยชน์

เจ็ดวันรอบที่ 5 วิญญาณผู้ตายมาถึงหอดูบ้านเดิมได้เห็นลูกหลานคนในครอบครัวต่างไว้ทุกข์ด้วยความเศร้าโศกเสียใจ ถึงตอนนี้ จึงเริ่มรู้ว่าอยู่กันคนละภพภูมิ ไม่อาจกลับบ้านได้อีก ได้แต่อาลัยอาวรณ์

เจ็ดวันรอบที่ 6 เมื่อวิญญาณผู้ตายมาถึงตำหนักที่หก ยมบาลตำหนักหกจะสั่งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายคุมบัญชี ตรวจดูบาปและบุญที่ผู้ตายได้สร้างสมตอนมีชีวิต หลังจากนำบาปและบุญหักลบกันแล้ว ถ้าฝ่ายบุญมีมากกว่าฝ่ายบาป ก็จะให้ไปจุติยังสุคติภูมิ ถ้าฝ่ายบาปมีมากกว่าจะส่งไปนรกภูมิเสวยทุกขเวทนา

เจ็ดวันรอบที่ 7 เมื่อวิญญาณผู้ตายไปถึงตำหนักที่เจ็ด ยมบาลตำหนักเจ็ดก็จะสั่งเลขาให้ตรวจสอบดูว่า ผู้ตายตอนมีชีวิตอยู่ ได้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมากหรือไม่ ถ้าได้ถือศีลกินเจงดฆ่าสัตว์ก็จักระงับโทษ ถ้าชอบฆ่าสัตว์เพื่อความสุขของปากท้อง ก็จะเพิ่มโทษอีกเท่าตัว

ข้างต้นนี้ คือชีวิต 49 วันหลังความตาย ซึ่งผู้ตายทุกคน จะต้องประสบพบผ่าน

หกภูมิ

หกภูมิคือ เทวภูมิ มนุษย์ภูมิ อสูรกาย เดรัจฉานภูมิ เปรตภูมิ นรกภูมิ สัตว์โลกล้วนต้องหมุนวนเวียนไปตามหกภูมินี้

หนทางสู่เทวภูมิคือ เคารพสักการะพระพุทธเจ้า เทพยดาฟ้าดิน หมั่นขัดเกลากายใจทำความดี ทำบุญให้ทาน เมื่อใดกุศลผลบุญและมรรคผลครบถ้วน จักสู่เทวภูมิแดนสวรรค์ หรือเป็นเจ้า (เจ้าพ่อเจ้าแม่) ในเมืองมนุษย์

หนทางสู่มนุษย์ภูมิคือ ปฏิบัติตาม **"สายสัมพันธ์หลัก 5"** ได้แก่ นายเที่ยงธรรม บ่าวซื่อสัตย์ บิดามีเมตตา บุตรกตัญญู พี่น้องรักใคร่สามัคคี สามีภรรยารักใคร่ปรองดอง มิตรสหายมีสัจจะเชื่อถือได้

สองภูมิแรกเป็นสุคติภูมิ ส่วนอีกสี่ภูมิหลังเป็นทุคติภูมิคือ อสูรกายภูมิ เดรัจฉานภูมิ เปรตภูมิ นรกภูมิ ผู้ที่ต้องตกสู่ทุคติภูมิ คือ ผู้ที่ก่อกรรมทำชั่ว ร่ำรวยแต่ตระหนี่ถี่เหนียว คบชู้ ข่มขืน ชำเรา ชอบฆ่าสัตว์ตัดชีวิต จิตใจโหดร้าย เป็นข้าราชการคอรัปชั่น ฉ้อฉลหลอกลวง

หนทางแห่งหกภูมินี้ ล้วนแต่มนุษย์เป็นผู้เลือกเดินเอง ผู้มีสติไม่หลงลืมตัว พึงบำเพ็ญจากมนุษย์ภูมิกลับสู่เทวภูมิ จึงจะพ้นจากทุคติภูมิทั้ง 4 ซึ่งมีแต่ทุกข์ไร้ความสุขสบาย

พระมารดา

วันที่ 27 พฤษภาคม 2522 เวลา 20.00 น.

ห้ามใช้เนื้อสัตว์เป็นเครื่องเซ่นไหว้

มนุษย์ชาวโลก แม้จะเลื่อมใสศรัทธาเทพยดา ทว่าส่วนใหญ่ก็ยังคงปฏิบัติตามประเพณีเก่า ๆ ทุกครั้งที่ครบรอบวันเกิด วันประสูติของพุทธะ เทพ เจ้า มักนิยมฆ่าสัตว์เซ่นไหว้ โดยคิดว่าเป็นการแสดงความเคารพสักการะ และตอบแทนบุญคุณที่ได้ปกปักรักษาให้ร่มเย็นเป็นสุข หารู้ไม่ว่าการใช้เนื้อสัตว์เป็นเครื่องเซ่นไหว้เป็นการละเมิดข้อห้ามของเบื้องบน เพราะแท้จริงแล้วสวรรค์ทรงเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตาปรานี การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเป็นการฝ่าฝืนกฎสวรรค์ เทพยดาไหนเลยจะกล้าเสวย เทพเทวารับแต่ดอกไม้ธูปเทียนเท่านั้น ไม่เสพพวกเนื้อสัตว์ หรือสุรายาเมาของมนุษย์ ถ้าหากมนุษย์เลื่อมใสศรัทธาจริง แม้มีเพียงผลไม้ก็ตอบสนองได้ หากฆ่าสัตว์อย่างผิด ๆ กลับเป็นการแปดเปื้อนต่อเทพยดา หวังจะแสวงโชคลาภ กลับเป็นการสร้างบาปกรรม ควรเปลี่ยนประเพณีอันไม่ถูกต้องนี้เสียเถิด โดยเซ่นไหว้แต่พวกดอกไม้ ผลไม้ และน้ำชาจะเป็นที่น่ายินดีมากกว่า

ชาวโลกฆ่าสัตว์อย่างผิด ๆ เพื่อนำมาเซ่นไหว้เทพเทวาแต่ความเป็นจริง เป็นเพียงข้ออ้าง เพื่อสนองตัณหาความอยากกระหายของปากท้องตัวเองมากกว่า โดยอาศัยวันเกิดของเทพเทวา ละเมิดศีลข้อหนึ่ง ห้ามฆ่าสัตว์ สังเวยหมู แพะ เป็ด ไก่ ห่าน ฯลฯ จัดงานเลี้ยงแขกเหรือ

อย่างใหญ่โต บรรยากาศกลิ่นไอคาวเลือดคละคลุ้งพุ่งสู่เบื้องบน ซึ่งนอกจากเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองแล้ว ยังเป็นการก่อเวรสร้างกรรมให้กับตนเองอีกด้วย ซึ่งไม่คุ้มกันเลย ขอให้ลูก ๆ ผู้หลงผิดทั้งหลายพึงสังวร

พระมารดา

วันที่ 16 มิถุนายน 2522 เวลา 20.00 น.

- อีกเพราะเหตุ คนก่อกรรม คร่ำอาฆาต
  ถึงโอกาส งบบัญชี หกหมื่นปีแล้ว
  หยกกับหิน ชั่วกับดี ถึงแบ่งแนว
  แม่เห็นแล้ว เลือดน้ำตา พาพรั่งพรู

- อยากจะรอด ภัยทุกข์เข็ญ เร่งสร้างบุญ
  พระจะหนุน ให้สำราญ ตามบัญชาแม่
  คนตื่นใจ ตามแม่กลับ นิพพานแท้
  ไม่ตื่นแน่ เจอพิบัติ ในโลกันตร์

กรรมกำหนด

พี่น้องมีอะไรหน่อยก็ทะเลาะวิวาท พี่ไม่ยอมผ่อนปรนน้อง น้องก็ไม่เคารพยำเกรงพี่ เป็นเพราะชาติก่อนต่างขาดเมตตาธรรม ข่มเหงรังแกกัน ชาตินี้ต้องมาเกิดเป็นพี่น้องกันหรือมาแย่งสมบัติกัน พี่น้องต้องกลายเป็นคู่แค้น

สามีภรรยาที่ชอบทะเลาะวิวาทกัน เป็นเพราะชาติก่อนภรรยาคิดร้ายต่อสามี หรือสามีข่มเหงภรรยาจึงเป็นเวรกรรมต่อกัน ชาตินี้จึงต้องมาเกิดเป็นสามีภรรยากันอีก หรือฝ่ายหญิงมาเกิดเป็นชายหรือฝ่ายชายมาเกิดเป็นหญิง เพื่อใช้หนี้กรรม

ที่ชาตินี้กำพร้าพ่อแม่แต่เด็ก หรือแก่ชราไร้บุตรหลานดูแล เป็นเพราะชาติก่อนทำแท้งหรือฆ่าทารกแรกเกิด ชาตินี้จึงต้องอยู่ตัวคนเดียวเป็นกรรมสนอง

ที่ชาตินี้เกิดเป็นทาสหรือคนใช้ ต้องถูกข่มเหงรังแกเป็นเพราะชาติก่อนเป็นเถ้าแก่หรือนายหญิง ใจคอคับแคบโหดร้าย ชาตินี้จึงต้องมาเกิดเป็นนายบ่าวอีกแต่กลับกัน เพื่อเป็นการชดใช้หนี้กรรม

ที่ชาตินี้อยู่อย่างไม่สุขสบาย ยากจนลำบากกินไม่อิ่มท้องเป็นเพราะชาติก่อน ไม่รักธัญญาหาร กินทิ้งกินขว้างใช้จ่ายฟุ่มเฟือย สุรุ่ยสุร่าย ชาตินี้จึงต้องลำบากยากจนคิดทำการใดก็ประสบแต่ความล้มเหลวอันเป็นกรรมสนอง

ที่ชาตินี้อายุไม่ยืน มีโรคภัยไข้เจ็บอยู่เสมอ เป็นเพราะชาติก่อนชอบฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ไร้เมตตาปรานีต่อสัตว์ ส่งผลให้ชาตินี้ถูกตัดทอนอายุขัยต้องรับทุกข์ทรมานจากการเบียดเบียนของโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งเป็นกรรมสนอง

ที่ชาตินี้แม้จะใฝ่ธรรมะมุ่งหลุดพ้น ไม่กล้าทำชั่วแม้แต่น้อยมุ่งทำความดีขัดเกลาตน แต่ต้องมีภาระผูกพันทางครอบครัวมาก ไม่อาจปลีกตัวพ้นจากภาวะหน้าที่ เป็นเพราะชาติก่อนติดค้างหนี้สินเขายังไม่ชำระ หรือยังไม่ได้ทดแทนบุญคุณเขาชาตินี้ จึงต้องชดใช้หนี้กรรม ดังนั้น แม้ใจจะใฝ่ธรรมะคิดบำเพ็ญธรรม ก็ไม่อาจปลดเปลื้องพ้นทนาการจากทุกข์นั้น

จึงกล่าวได้ว่า ที่ชีวิตในชาตินี้ไม่สมหวัง เป็นเพราะวิบากกรรมจากชาติก่อนเป็นมูลเหตุวิบากกรรมเหล่านี้ ต้องขจัดให้สิ้นเสียก่อน (โดยการสร้างบุญกุศล) คิดทำการใดจึงจะราบรื่น ไร้อุปสรรคขวากหนาม แต่ถ้าไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ชาตินี้ยังคงสร้างสมบาปกรรมต่อไปอีก ทุกภพทุกชาติก็จักชดใช้ไม่รู้จบสิ้น ขอให้ลูก ๆ ทั้งหลายพึงสังวร

พระมารดา

วันที่ 22 มิถุนายน 2522 เวลา 20.00 น.

ใจเป็นประธาน

อายตนะทั้งหก คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ผู้บำเพ็ญธรรม ก่อนอื่นควรต้องให้อายตนะทั้งหกผ่องใส บริสุทธิ์ จึงจะเข้าถึงธรรมโดยง่าย

ที่เรียกว่าอายตนะทั้งหกผ่องใสบริสุทธิ์ก็คือ ตา ไม่มองสิ่งลามก หูไม่ฟังเสียงชั่วร้าย จมูกไม่ดมสิ่งลามก ลิ้นไม่ติดรส กายไม่เกลือกกลั้วอบายมุข ใจไม่ยึดติดกับวัตถุ ฉะนั้นจะให้อายตนะทั้งหกผ่องใสบริสุทธิ์ ก่อนอื่นจะต้องขัดเกลาที่ใจเป็นอันดับแรก เพราะใจเป็นประธานของทั้งร่างกาย เปรียบเสมือนแม่ทัพ ถ้าแม่ทัพไม่สั่งการ ทหารก็ไม่กล้าเคลื่อนทัพ ดังนั้นการบำเพ็ญธรรม จำต้องบำเพ็ญที่ใจก่อน เมื่อใจเที่ยงตรงแล้ว เรื่องเศร้าหมองต่าง ๆ ก็หมดไป พวกหญิงงาม เงินทองยศถาบรรดาศักดิ์ ลูกเมีย ตึกรามบ้านช่อง ไร่นาสาโท ความหรูหราฟุ้งเฟ้อต่าง ๆ ก็จะปลงตก สามารถละได้ บำเพ็ญขัดเกลาจิตทุกเช้าค่ำ ไม่เกิดความโลภในสิ่งใด ๆ กินอยู่อย่างสมถะเรียบง่าย หมั่นสร้างสมบุญกุศล เมื่อวันใดที่กุศลและมรรคผลครบสมบูรณ์ ก็สามารถถอดกายเนื้อหนังทิ้ง ปรากฏเป็นกายทิพย์ ขี่นกกระเรียนเหาะสู่นภากาศ ซึ่งเป็นผลจากการบำเพ็ญจนอายตนะทั้งหกผ่องใสบริสุทธิ์

พระมารดา

วันที่ 1 กรกฎาคม 2522 เวลา 20.00 น.

เผากระดาษเงินทองไร้ประโยชน์

มนุษย์นิยมฆ่าสัตว์ เพื่อเซ่นไหว้ผีสางเทวดา และเผากระดาษเงินกระดาษทอง จุดประสงค์เพื่อส่งเงินทองให้ภูตผีเทวดาใช้ โดยหวังให้ช่วยปกป้องคุ้มครอง แต่การฆ่าสัตว์เป็นเครื่องเซ่นเป็นการก่อเวรสร้างกรรมไหนเลยผีสางเทวดาจะกล้ารับ และผีสางเทวดาทำไมต้องใช้กระดาษเงินกระดาษทองที่มนุษย์ได้ผลิตกันขึ้นมาอย่างหยาบ ๆ เช่นนี้ด้วยเล่า ? แต่ธรรมเนียมปฏิบัติเช่นนี้ ได้สืบทอดต่อ ๆ กันมานานนับพันปีแล้ว จนถึงปัจจุบันยังไม่มีหนทางที่จะเปลี่ยนแปลงนิยมอันไม่ถูกต้องนี้ได้ ชาวโลกแม้จะมีใจเลื่อมใสศรัทธาเทพยดาและจุดมุ่งหมายนั้นก็ดีอยู่ แต่เป็นการสิ้นเปลืองโดยแท้

ประวัติที่มาของการเผากระดาษเงินกระดาษทองแท้ที่จริงเริ่มมาจากรัชสมัย พระเจ้าถังไท่จง (พ.ศ. 1170-1193) แห่งราชวงศ์ถัง สาเหตุที่พระองค์ส่งเสริมก็คือ ตอนที่ครองราชย์ใหม่ ๆ ด้วยทรงห่วง เกรงว่าบ้านเมืองจะไม่สงบเรียบร้อย อัครเสนาบดีเว่ยเจิงจึงถวายแผนการว่า ขอให้พระองค์ทรงทำเป็นว่าป่วยหนักแล้ววิญญาณได้ไปท่องเที่ยวขุมนรก และได้ถูกพวกผีเปรตมากมายห้อมล้อม วิงวอนให้พระองค์ทรงโปรดสงเคราะห์ช่วยเหลือ พระองค์ได้รับปากว่ารอให้กลับเมืองมนุษย์ก่อนแล้วจะหาวิธีส่งเงินทองไปให้พวกเขา ด้วยเหตุนี้จึงได้แนะนำสนับสนุนให้ประชาชนเผา

กระดาษเงิน กระดาษทองสงเคราะห์ พวกเปรต เหตุผลประการที่ 1 คือ เป็นการเพิ่มงานอาชีพและรายได้ประชาชน ประการที่ 2 ทำให้ประชาชนรู้ว่านรกมีจริง บาปบุญคุณโทษมีจริง เป็นการเตือนสติไม่ให้ประชาชนกระทำผิดกฎหมาย ด้วยเหตุดังกล่าว จึงส่งเสริมการเผากระดาษเงินกระดาษทอง ประชาชนก็เชื่อคิดว่าเป็นความจริง จึงไม่กล้าทำบาปทำชั่ว บ้านเมืองจึงเกิดความร่มเย็นสงบสุขนับแต่นั้นมา เมื่อเกิดเรื่องเดือดร้อน ชาวบ้านก็เผากระดาษเงินกระดาษทอง เพื่อหวังให้ผีสางเทวดาปกป้องคุ้มครองการเผาให้พวกผีสางเทวดา ก็เหมือนกับการติดสินบนหรือให้ซองขาว ในเมืองมนุษย์ การติดสินบนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย แล้วกฎสวรรค์ซึ่งเคร่งครัดยิ่งกว่าเสียอีก ผีสางเทวดาจะกล้ารับกระดาษเงินกระดาษทองที่ทางเมืองมนุษย์ทำจากกระดาษหยาบ ๆ ได้อย่างไร ? ถึงแม้ผีสางเทวดาได้รับ ก็ใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้

นี่เป็นเพียงนโยบายการปกครองของอัครเสนาบดีเว่ยเจิงให้ประชาชนเชื่อว่า ผีสางเทวดามีจริง เพื่อให้ไม่กล้าก่อกรรม ทำชั่ว ซึ่งผิดกฎหมาย

ตามความเป็นจริง ผีสางเทวดานั้นมีแน่ แต่ผีสางเทวดาไม่ต้องการใช้กระดาษเงินทองที่มนุษย์ผลิตขึ้นมา ผีสางเทวดาต้องการแต่ควันธูปเท่านั้น ฉะนั้นการกราบไหว้ผีสางเทวดาใช้แต่เพียงธูป 3 ดอก ผลไม้และความจริงใจ ก็

สามารถตอบสนองได้ การเผากระดาษเงินทองให้ผีสางเทวดา เป็นสิ่งไร้ประโยชน์โดยแท้ เป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ

ขอให้ชาวโลกควรเชื่อในสิ่งที่ถูกต้อง อย่าได้หลงงมงายในโลกมนุษย์มีผู้หลงยึดคตินิยมผิด ๆ พอถึงวันครบรอบวันเกิดวันประสูติของเทพ พุทธะ หรือจัดงานธรรมพิธีต่าง ๆ ก็ทำการเผากระดาษเงินทอง โดยเฉพาะแต่ละครั้งเผากันเป็นจำนวนถึงหลายรถบรรทุก ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองอย่างมากโดยแท้ ขอให้ลูก ๆ ทั้งหลายรีบตื่นเถิด อย่าได้หลงยึดคติผิด ๆ อีกเลย ถ้าหากสามารถละทิ้งความหลงงมงายนี้ได้ เรียกว่า **ปัญญาชน**

ลองคิดดูซิ ธนบัตรที่ใช้กันในชนชาติต่าง ๆ ในโลก ต่างพิมพ์โดยรัฐอย่างวิจิตรประณีตด้วยกระดาษชั้นดีเยี่ยม โดยใช้แทนเงินตรา อันเป็นสิ่งสูงค่า แต่กระดาษเงินกระดาษทองที่ชาวบ้านเผาไปให้ ผีสางเทวดานั้นมาจากพวกพ่อค้าที่ผลิตอย่างหยาบ ๆ ด้วยกระดาษชั้นเลว ผีสางเทวดาจะใช้ได้หรือ ? และอีกอย่างผีสางเทวดาก็ไม่จำเป็นต้องใช้กระดาษเงินทอง ขอแต่เพียงให้พวกเธอกราบไหว้ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาก็พอแล้ว ถึงแม้จะไม่ได้เผากระดาษเงินกระดาษทองผีสางเทวดาก็อาจตอบสนองได้ดีกว่าเสียอีก

พระมารดา

วันที่ 8 กรกฎาคม 2522 เวลา 20.00 น.

ยืมกายเทียมมาขัดเกลากายแท้

อนุตตรธรรมจุติสู่โลกมนุษย์ ชี้แนะผู้คนให้ประกอบกรรมดีขัดเกลาจิต (ทำฌานสมาธิ) สร้างสมบุญบารมี เพื่อให้จิตวิญญาณใสสว่างก็จักมีชีวิตเป็นอมตะนิรันดร์ นี้คือวิธีการปฏิบัติธรรม การบำเพ็ญธรรมจักต้องยืมร่างเทียม (กายเนื้อ) มาขัดเกลาร่างแท้ (จิตวิญญาณหรือกายทิพย์) ให้เป็นกายธรรมจึงจักบรรลุผลสำเร็จได้ อะไรคือการยืมกายเทียมมาขัดเกลากายแท้?

อันร่างกายมนุษย์สามารถมีชีวิตอยู่ในโลกได้เพียงไม่กี่สิบปีเท่านั้น พอสิ้นลมปราณ ร่างกายก็เน่าเปื่อยสลายไป จึงได้เรียกว่ากายเทียม มีแต่จิตวิญญาณ (กายทิพย์) เท่านั้นที่คงอยู่เป็นอมตะไม่มีวันดับ

แต่ถ้าหากไม่มีการปฏิบัติธรรมจนบรรลุธรรมจิตวิญญาณนั้นก็ไม่สามารถคงอยู่เป็นอมตะ

เมื่อมีกายเนื้ออยู่ จึงสามารถบำเพ็ญกุศลบารมีขัดเกลาจิตจนบรรลุธรรม ในขณะที่ยังมีกายเนื้ออยู่ ถ้าไม่รู้จักปฏิบัติธรรม การได้มีโอกาสเกิดเป็นคนครั้งนี้ก็สูญเปล่า (เปรียบเสมือนได้เข้าถ้ำขุมทรัพย์แต่กลับออกมามือเปล่า)

ขอให้ลูก ๆ ผู้หลงลืมตัวทั้งหลาย จงเข้าใจรู้แจ้งแล้วรีบปฏิบัติเถิด

พระมารดา

วันที่ 11 กรกฎาคม 2522 เวลา 20.00 น.

บุญกุศลคือ อริยทรัพย์

ชาวโลกรู้จักแต่ทำการค้า เพื่อเพิ่มทรัพย์สมบัติเก็บไว้ให้บุตรหลานไม่รู้จักสร้างสมบุญบารมี เพื่อให้ความร่มเย็นเป็นสุขแก่บุตรหลาน ทรัพย์สมบัติเป็นรูปธรรมที่มองเห็น บุญกุศลเป็นอริยทรัพย์ที่มองไม่เห็น การเก็บทรัพย์สมบัติไว้ให้บุตรหลาน ก็ไม่แน่ว่าบุตรหลานจะสามารถรักษาไว้ได้ ถ้าหากบุตรหลานอกตัญญู ไม่สืบทอดเจตนารมณ์ รู้แต่ใช้รู้แต่ผลาญ ไม่ยอมประกอบอาชีพ การเก็บสมบัติไว้ให้บุตรหลานมากเกินไป กลับจะเป็นโทษแก่บุตรหลาน ภาษิตว่า **"สอนลูกหนึ่งวิชา ดีกว่าให้ทองพันตำลึงแก่ลูก"** ซึ่งเป็นการเตือนใจพวกปู่โสมเฝ้าทรัพย์

การสร้างกุศลเพื่อให้บุตรหลานเจริญ เป็นอริยทรัพย์ที่มองไม่เห็น ผู้ที่สร้างสมบุญกุศลย่อมได้บุตรหลานที่ดีฉลาดและกตัญญู เป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล ภาษิตกล่าวว่า **"ลูกหลานมีบุญวาสนาของเขาเอง อย่าเป็นวัวควายให้ลูกหลาน"** ดังนั้น จงให้ความสำคัญแก่อริยทรัพย์ที่เป็นนามธรรม คือบุญกุศล

พระมารดา

วันที่ 14 สิงหาคม 2522 เวลา 20.00 น.

วิธีปลูกฝังคุณธรรม

สังคมโลกทุกวันนี้ จิตใจผู้คนเสื่อมลง สายสัมพันธ์หลัก 3 และคุณธรรม 10 (ปกใน) ของท่านขงจื๊อ ไร้คนปฏิบัติ ต่างมุ่งแสวงหาแต่ลาภยศสรรเสริญ หลงใหลมัวเมาอยู่กับอบายมุข สุรา นารี กิเลส ตัณหา ไม่รู้จักใฝ่หาธรรมะขัดเกลาตน จนเป็นที่มาแห่งความขัดแย้งอาฆาตพยาบาทมิน่าเล่า ทั่วโลกถึงได้เกิดมหาภัยจากศึกสงครามและภัยธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง สวรรค์เบื้องบนทรงเมตตาปรานีไม่อาจทนดูชาวโลกต้องประสบภัยพิบัติ จึงได้บัญชาให้เหล่าเทพ พรหมลงมาประกาศธรรมทุกแห่งหน เพื่อให้ชาวโลกกลับตัวกลับใจ รีบบำเพ็ญธรรมโดยเร็ว มิฉะนั้นวันใดที่ภัยพิบัติมาถึง ไม่ว่าคนชั่วคนดีอาจถูกเผาผลาญไปพร้อมกัน แต่ก็หาคนเชื่อได้ยาก โดยเห็นเป็นเรื่องงมงายว่าปัจจุบันเป็นยุคอวกาศ จะมีเทพพรหมมาประทับทรงได้อย่างไร? ชาวโลกปัญญาถูกบดบัง หลงไม่รู้ตื่น ความรักความเมตตาแห่งเบื้องบนสูญเปล่า ช่างน่าสลดใจนัก

ศาสดาของห้าศาสนาใหญ่ พุทธ ยู้ (ขงจื๊อ) เต๋า (เล่าจื๊อ) คริสต์ อิสลาม ต่างได้รับบัญชาจากแม่ ให้มาจุติยังเมืองมนุษย์ จัดตั้งศาสนาที่ตะวันออกและตะวันตก ประกาศธรรมเพื่อโปรดสัตว์ให้ชาวโลกรู้แจ้งจิตพุทธะ ละชั่วทำดีสร้างสังคมอันสงบสุขและสันติภาพ

โลกอันกว้างใหญ่นี้ ไม่ว่าชนชาติเผ่าพันธุ์ใด ผู้ใดเล่ามิใช่พงษ์พันธุ์จิตวิญญาณแห่งสุขาวดี ผู้ใดเล่ามิใช่บุตรของพระมารดา ผู้ใดเล่ามิใช่เกิดจากพ่อแม่ (ของกายเนื้อ) เมื่อต่างก็มีจิตพุทธะอันประเสริฐ ไฉนจึงยึดมั่นในอุปาทานกิเลสตัณหาไม่รู้ตื่นเช่นนี้ ? ต่างประหัตประหารกันรบราฆ่าฟันเพื่อสนองความโลภ แก่งแย่งเพียงเพื่อประโยชน์ตน ต่อสู้ดิ้นรนเพียงเพื่อเกียรติเพียงเพื่อกามสนองตัณหาราคะ หาคำนึงถึงมนุษยธรรมและคุณธรรม จรรยาไม่ ไร้เมตตาจิตจิตแห่งความดีงามสูญสิ้น ทำให้สังคมมืดมน อนุตตรธรรมถูกขัดขวาง จิตใจผู้คนไม่ต่างจากจิตใจเดรัจฉาน หากจิตใจผู้คนในสังคมไม่เปลี่ยนในทางดีขึ้น โลกมนุษย์คงต้องรกร้างว่างเปล่าอีกครั้ง เหมือนสมัยดึกดำบรรพ์เป็นแน่แท้

ในยุคสมัยจักรพรรดิถังหยี ประชาชนพลเมืองซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจรรยา กลางคืนนอนไม่ต้องปิดประตูหน้าต่าง ทรัพย์สินทำตกหล่นตามถนน ก็ไม่มีใครเอาไปคุกตารางก็เพียงขีดเส้นที่พื้น เรียกได้ว่าเป็นยุคแห่งสันติสุขไม่กี่พันปีที่ผ่านมานี้ แม้จะปรากฏมีขุนนางซื่อสัตย์ ลูกกตัญญูและผู้บรรลุธรรม แต่ยังนับว่าน้อยมาก ไม่พอที่จะส่งผลถึงชนส่วนใหญ่ ทุกคนควรจะหันสู่ทางธรรมะ ทั้งชายและหญิงควรบำเพ็ญธรรม สร้างบุญกุศลเพื่อสะเดาะภัยพิบัติ ฟื้นฟูคุณธรรม 10 และสายสัมพันธ์หลัก 3 (ปกใน) ขึ้นมาอีกครั้ง

สังคมจึงจะเกิดสันติสุข ปลอดจากบรรยากาศแห่งความเลวร้าย ทุกคนหันสู่ทางดีงาม

วิธีโน้มน้าวจิตใจผู้คนให้หันสู่ทางดีงาม ก่อนอื่นจำต้องกระตุ้นจิตพุทธะของทุกคน โดยให้การศึกษาอบรมที่ดีชี้นำในทางที่ดีทำให้จิตใจเขาเหล่านั้นเกิดความสว่าง เมื่อนั้นคุณธรรมขงจื๊อก็จะซึมซาบเข้าสู่จิตเอง ทำให้ทุกคนมีความซื่อสัตย์ กตัญญู มีความละอายเมื่อคุณธรรมของสังคมได้รับการเทิดทูนจรรโลง ก็จะไม่มีใครกล้าละเมิดกฎระเบียบสังคมหรือทำผิดกฎหมาย จากนั้น ก็สามารถก้าวขึ้นอีกขั้นด้วยการมุ่งปฏิบัติธรรม เมื่อได้ถึงขั้นนี้ จิตใจผู้คนก็ย่อมจะฝักใฝ่ในทางที่ดีอย่างแน่นอน

การศึกษาอบรมที่ดี จำต้องปลูกฝังคุณธรรมจรรยาตั้งแต่ชั้นประถมเป็นหลักสำคัญ และชั้นมัธยมถึงมหาวิทยาลัยก็ต้องให้การศึกษาอบรมว่าด้วยคุณธรรม การขัดเกลาตนที่ดีจึงจะสามารถสร้างสรรค์คนดีมีความสามารถเป็นคุณประโยชน์ต่อสังคม

การอบรมปลูกฝังคุณธรรมจรรยาในชั้นประถมเป็นรากฐานของการศึกษา ถ้ารากฐานการศึกษาในชั้นประถมไม่ดี พอถึงในชั้นมัธยม ก็จะมีนักเรียนเกเรปรากฏให้เห็น

พอออกจากโรงเรียนไปอยู่ในสังคม ก็จะกลายเป็นพวกนักเลงหัวไม้ เที่ยวเกะกะระรานชาวบ้าน ปล้นจี้ ก่อกรรมชั่วอันผิดกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเพราะไม่ได้รับการศึกษาอบรมที่ดี เพราะการปลูกฝังรากฐานคุณธรรมจรรยาแต่แรกเริ่มไม่ดีนั่นเอง ตัวอย่างเช่น การสร้างบ้านถ้าโครงสร้างรากฐานไม่ดี ต่อไปบ้านหลังนั้น ไม่มั่นคงแข็งแรง อาจพังได้โดยง่าย ถ้าเกิดแผ่นดินไหวเมื่อใด ก็ง่ายต่อการพังทลาย ฉะนั้นจงอย่ามองข้ามข้อนี้

การอบรมในครอบครัวก็สำคัญมาก นักปราชญ์กล่าวว่า **"อบรมบุตรไม่เข้มงวด ความผิดอยู่ที่บิดา"** นี่เป็นคำสอนที่ให้ความสำคัญแก่การอบรมในครอบครัว การอบรมบุตรธิดานั้น ผู้เป็นพ่อแม่ไม่เพียงแต่ตนเองต้องประพฤติแสดงเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตร ยังต้องอบรมดูแลอย่างดีอีกด้วย โดยอย่าให้ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย อย่าให้เกเรอบรมให้หัดมีนิสัยขยันและประหยัด ถ้าเอาแต่ให้เงินใช้จ่ายตามใจชอบ เมื่อใดที่ขาดเงินใช้สอย บุตรธิดาก็อาจจะคิดหาหนทางหรือวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่าย ขั้นแรกอาจเพียงขโมยเงินทองในบ้าน ต่อ ๆ ไปก็จะลักขโมยหรือปล้นจี้เงินทองนอกบ้าน จนกลายเป็นพวกขโมยไปเป็นเพราะผู้เป็นพ่อแม่อบรมดูแลบุตรไม่เข้มงวด และถ้าผู้เป็นพ่อแม่ปล่อยปละละเลย ให้บุตรธิดาเกเรเที่ยวระรานชาวบ้าน พอโตขึ้นก็จะ

กลายเป็นอันธพาล ก่อกรรมทำชั่วเป็นภัยต่อสังคม ก่อความไม่สงบต่อสังคม ทั้งนี้เป็นเพราะพ่อแม่ขาดความรับผิดชอบดูแลเอาใจใส่

พ่อแม่บางคนทำตัวไม่ดี ไม่กตัญญูต่อบิดามารดาตน ชอบทะเลาะวิวาทกับคนบ้านใกล้เรือนเคียง ประพฤติผิดในกามทำแต่เรื่องผิดทำนองคลองธรรม บุตรธิดาก็อาจเลียนแบบความชั่วนั้นนำไปใช้ในสังคม เหล่านี้ล้วนเป็นมรดกอันเลวร้ายของผู้เป็นพ่อแม่ทำให้บุตรธิดาทำแต่เรื่องผิดกฎหมายอันเป็นอันตรายต่อสังคม ดังนั้นการศึกษาอบรมในครอบครัวจึงต้องเข้มงวดไม่ปล่อยปละละเลย

พระมารดา

วันที่ 21 กรกฎาคม 2522 เวลา 20.00 น.

● พุทธบุตร จงพร้อมใจ มากราบส่ง
ทุกพระองค์ แม่จะนำ เสด็จกลับ
ถึงเพียงนี้ ขอยุติ เป็นช่วงพัก
ต่อไปจัก ไว้โอวาท **ดังหยกทอง***

ผู้บำเพ็ญธรรมต้องหนักแน่นมั่นคง

ฟ้าให้กำเนิดสรรพสิ่ง แผ่นดินรองรับสรรพสิ่ง ฟ้าดินจึงมีบุญคุณต่อสรรพสิ่งยิ่งนัก ในบรรดาสรรพสิ่งนั้น มีเพียงมนุษย์ประเสริฐที่สุดจิตวิญญาณเดิมของมนุษย์นั้นดีงาม แต่เพราะรากฐานแห่งความดีงามนั้นไม่มั่นคง จึงง่ายต่อการแปดเปื้อนกับสิ่งชั่วร้าย จนจิตวิญญาณเดิมเสื่อมไป ไม่รู้จักบำเพ็ญธรรมขัดเกลาตน เอาแต่หลงใหลมัวเมาอยู่กับสิ่งมายาทางโลก

โลกนี้จึงมีทั้งคนดีและคนชั่วปะปนกัน เพราะความชั่วนั้นหัดง่ายความดีนั้นฝึกยาก ทำให้สังคมโลกทุกวันนี้คุณธรรมเสื่อมถอย มีแต่แก่งแย่งชิงดีชิงเด่นด้วยความโลภเกิดการรบราฆ่าฟันไม่หยุดหย่อนบาปกรรมใหญ่หลวงบรรยากาศแห่งความชั่วร้ายพวยพุ่งสู่เบื้องบนจนเป็นที่มาแห่งเภทภัยมหันตภัยต่างๆ นานา สวรรค์เบื้องบนทรงเมตตาปรานี ไม่อาจทนดูชาวโลกก่อกรรมสร้างเวร จนเกิดเป็นมหันตภัย จึงบัญชาให้เหล่าเทพ พุทธะ สู่เมืองมนุษย์โปรดผู้คน ตักเตือนชี้แนะโน้มนำให้ชาวโลกละชั่วทำดี สร้างกุศลโดยไม่เผยชื่อตนหรือพิมพ์หนังสือธรรมะโปรดสัตว์ หรือบรรยายธรรมชี้แนะให้ผู้คนปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ หรือตั้งโรงธรรมเผยแพร่ธรรมะ ผลิตหนังสือธรรมะโปรดคนอย่างกว้างขวาง เหล่านี้ล้วนเป็นการสร้างมหากุศลผู้มีคุณธรรม

ในจิตสันดาน จึงจะสามารถเข้าใจบำเพ็ญธรรมและประพฤติ

อนุตตรธรรมจุติสู่โลกมนุษย์เพื่อโปรดผู้คน ขณะเดียวกันเหล่ามารก็จุติตามมาด้วย เพื่อขัดขวางผู้มุ่งทางธรรม ดังคำกล่าวที่ว่า **"หยกไม่ผ่านเจียระไน ไม่ควรเป็นหยกงาม"** การปฏิบัติธรรมของมนุษย์ ถ้าไม่ได้ผ่านการทดสอบจากมาร มรรคผลก็ยากที่จะบรรลุธรรมสูงเท่าไร มาร (อุปสรรค) ก็ยิ่งสูงเท่านั้น ผู้ปฏิบัติธรรมมักจะต้องผจญมารเสมอเหล่ามารมักจะหากลวิธีการต่าง ๆ เพื่อขัดขวางการปฏิบัติธรรม

ถ้าหากผู้ใฝ่หาธรรมไม่มีความตั้งใจแน่วแน่มั่นคงแล้ว ก็ไม่อาจผ่านการทดสอบจากเหล่ามาร (ท้อใจ) ดังนั้น ผู้ที่ตั้งใจเดินเส้นทางบำเพ็ญธรรม จักต้องหนักแน่นมั่นคง มีความวิริยะอุตสาหะ ทนต่อการนินทาว่าร้ายทั้งปวง จึงจะสามารถประสบความสำเร็จ

พระมารดา

วันที่ 21 กรกฎาคม 2522 เวลา 20.00 น.

● เตือนพระบุตร เร่งรุดเคาะ ระฆังทอง

อนาทร คิดถึงลูก ดังไฟโหม

ห่วงลูกหลง ไม่เชื่อคำ แม่นำโน้ม

ลูกจับโยน จดหมายแม่ ไม่ใส่ใจ

การปฏิบัติตนในสังคม

การที่จะได้มีโอกาสเกิดเป็นคนนี้แสนยากนัก เมื่อบัดนี้ได้เกิดเป็นคนแล้ว นับว่าเป็นเรื่องโชคดียิ่ง ควรที่จะรักและหวงแหนความโชคดีนี้ไว้ ไม่ปล่อยให้กาลเวลาอันมีค่าล่วงไปโดยเปล่าประโยชน์ มิฉะนั้นการได้เกิดเป็นคนครั้งนี้ก็สูญเปล่า โดยไม่ได้ทำคุณประโยชน์อะไรแก่สังคม

ดังนั้นเมื่อขณะเยาว์วัย ก็ต้องเข้าศึกษาหาวิชาความรู้จากโรงเรียน เคารพครูบาอาจารย์ ขยันเล่าเรียน เมื่อจบการศึกษาจะได้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เมื่ออยู่ในสังคมไม่ว่าจะประกอบอาชีพรับราชการ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การพาณิชย์ ควรรักษาคุณธรรมของสังคม ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต การคบค้าสมาคมกับผู้คนต้องมีมารยาทอ่อนน้อมถ่อมตน มีคุณธรรม ไม่กระทำผิดกฎหมายบ้านเมือง เมตตาปรานีต่อเด็กและคนชรา รักชาติบ้านเมืองทำตนเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เมื่ออยู่ในครอบครัวก็กตัญญูต่อบิดามารดา พี่น้องสามัคคี สามีภรรยารักใคร่ปรองดอง อบรมบุตรธิดาให้เป็นคนดี หมั่นสำรวจตรวจตราตนเองบ่อย ๆ ว่าเป็นคนซื่อสัตย์สุจริตไหม? เป็นคนเชื่อถือได้ไหม? เหล่านี้คือวิธีที่จำต้องประพฤติปฏิบัติตนในสังคมซึ่งจำแนกเป็น ข้าราชการ เกษตรกร อุตสาหกร พ่อค้า

ข้าราชการ คือพนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ครูอาจารย์ แพทย์ เป็นต้น

๑. ผู้เป็นข้าราชการ มีหน้าที่บริการรับใช้รัฐและประชาชน ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เที่ยงธรรม ไม่ละเมิดกฎหมายเสียเอง ไม่ทุจริตคอรัปชั่น รักประชาชน บริการประชาชน ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ไม่เจ้าเล่ห์เพทุบาย

2. ผู้เป็นครูอาจารย์ ต้องมีคุณธรรม มีอุปนิสัยและความประพฤติดี รักษาเกียรติภูมิอันสูงส่งของสถาบัน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่นักเรียนอย่างได้ผลพร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจรรยาแก่นักเรียน รักษากฎระเบียบวินัย ไม่นอกลู่นอกทาง จึงจะเป็นครูอาจารย์ที่ดี

3. ผู้เป็นแพทย์ มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบชีวิตคนไข้ มีศิลปวิชาในการบำบัดรักษาคนไข้ให้หายจากความเจ็บป่วย ดังนั้น จึงต้องรักษาจรรยาบรรณแพทย์ อย่าได้เห็นชีวิตคนไร้ค่า จักต้องบำบัดรักษาผู้เจ็บป่วยอย่างสุดความสามารถ อย่าได้คิดค่ารักษาแพงเกินไป หากคนไข้เป็นผู้ยากไร้ อย่าได้ปฏิเสธการรักษา ควรให้การบำบัดรักษาฟรี จึงจะไม่ขาดจรรยาบรรณแพทย์

เกษตรกร คือ ผู้ทำเกษตรกรรม อันมีเจ้าของที่นา ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ เป็นต้น

๑. เจ้าของที่นาและชาวนาต้องสามัคคีปรองดองกัน อย่าให้เกิดกรณีพิพาท

2. สมาชิกในครอบครัวชาวนา ต้องร่วมแรงร่วมใจทำนาอย่างจริงจัง ควรใช้ทุกพื้นที่นาให้เกิดประโยชน์ เมื่อถึงฤดูทำนา การไถหว่าน ทดน้ำ พรวนดิน กำจัดวัชพืช การเก็บเกี่ยว ฯลฯ อย่าได้เกียจคร้าน จึงจะเก็บเกี่ยวได้ผลอย่างเต็มที่

อุตสาหกร คือผู้ประกอบอุตสาหกรรม อันมีเจ้าของโรงงาน คนงาน ช่างไม้ ช่างปูน กรรมกร เป็นต้น

๑. ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือบริหารโรงงาน ต้องไม่ผลิตสินค้าปลอม หรือสินค้าต้องห้าม ไม่ผลิตสินค้าแบบสุกเอาเผากิน ไม่ใจคอคับแคบกับคนงาน รักษาชื่อเสียงและสร้างความเชื่อถือของสินค้าที่ผลิตจากโรงงาน

2. ผู้ที่เป็นคนงาน ไม่อู้งาน ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่จนกว่าเลิกงาน

3. ผู้เป็นช่างไม้ ช่างปูน กรรมกร ฯลฯ ควรทำงานอย่างเต็มที่ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ตน ไม่อู้งาน จะได้ไม่ขาดคุณธรรม

พ่อค้า คือผู้ประกอบกิจการค้าต่าง ๆ

๑. ขายสินค้าดีมีคุณภาพ ด้วยราคายุติธรรม ไม่ขายสินค้าปลอม ไม่ขึ้นราคาสินค้าจนกำไรเกินควร

2. ไม่กักตุนสินค้า หรือหาทางบีบให้สินค้าขึ้นราคา

ข้างต้นนี้คือข้อประพฤติปฏิบัติอย่างย่อ ๆ ของผู้อยู่ในสังคม ไม่ว่าจะอยู่ในสาขาอาชีพงานใด หากสามารถปฏิบัติตาม ก็จักประสบแต่ความสุขความเจริญและความสำเร็จในชีวิตทั้งชาตินี้และชาติหน้า ขอให้ลูก ๆ ทั้งหลายพึงจำใส่ใจ

พระมารดา

วันที่ 27 สิงหาคม 2522 เวลา 20.00 น.

วิธีแก้กรรม (สะเดาะเคราะห์)

ชาวโลกมักสร้างเวรกรรมโดยไม่รู้ตัว ดังนั้น ถ้าจะหลีกเลี่ยงจากเวรกรรมก็จงอย่าก่อเวรสร้างกรรม หรือเบียดเบียนคิดทำร้ายผู้อื่น ไม่หาเรื่องหาราวหรือปั้นน้ำเป็นตัววิพากษ์วิจารณ์ นินทาว่าร้ายผู้อื่น รู้จักให้อภัยอดกลั้นอดทนอ่อนน้อมถ่อมตน ก็จักไม่มีเวรกรรมต่อกัน

หรือถ้าหากมีหนี้กรรมที่สร้างจากชาติปางก่อน ตกทอดถึงชาตินี้ เจ้ากรรมนายเวรก็ย่อมจะมาทวงคืน ดังนั้นผู้มีหนี้กรรม ถ้าไม่ถูกโรคภัยเบียดเบียน ก็มักไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานชีวิตมีแต่ปัญหาอุปสรรคนานา หรือไม่ก็ประสบอุบัติเหตุบาดเจ็บหรือเสียทรัพย์เป็นต้น

ถ้าจะแก้เวรกรรมของชาติก่อน ก็จงอย่าได้โทษฟ้าโทษดิน ไม่ใจคับแคบตระหนี่ถี่เหนียว ตั้งหน้าตั้งตาทำความดีหมั่นสร้างบุญกุศลไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เพื่อเอากุศลนี้ไปไถ่บาป จึงจะสามารถแก้เวรกรรม (สะเดาะเคราะห์) ได้ ภาษิตว่า **"เวรจงแก้ แต่อย่าก่อ"** เมื่อสร้างกรรมใดกรรมนั้นจักเป็นเงาตามตัว แม้จะไปวอนพระเจ้า กรรมนั้นก็ไม่อาจแก้ได้ มีแต่การทำความดีสร้างกุศลเท่านั้น เช่นพิมพ์หนังสือสวดมนต์ หนังสือธรรมะแจก บรรยายธรรม

ชี้แนะให้คนละชั่วทำดี ผลบุญเหล่านี้แรงมาก เบื้องบนจึงจะสามารถอนุญาตให้นำบุญนี้มาลบล้างเวรกรรม เมื่อนั้นหนี้กรรมต่างๆ ก็จักหมดไป

พระมารดา

วันที่ 30 สิงหาคม 2522 เวลา 20.00 น.

● คนชาชิน คนดื้อด้าน ดัดได้ยาก
สู้เพียรพาก จากสูงลิบ ทิพย์สถาน
สู้เหนื่อยยาก ในยุคสาม กรำเก็บงาน
บัญชาการ ทุกพระองค์ ลงโลกา

● สี่คาบสมุทร ฉุดช่วยเขา เหล่าน้องพี่
ฝึกตนดี แล้วช่วยคน พ้นโลกผลาญ
ตนยืนได้ ให้ช่วยเขา เป็นหลักการ
ตนนิพพาน ช่วยทุกผู้ ให้รู้จริง

4 ไม่

สี่ไม่ คือ ไม่ดูสิ่งไร้จรรยา ไม่ฟังสิ่งไร้จรรยา ไม่พูดสิ่งไร้จรรยา ไม่ทำสิ่งไร้จรรยา สี่ไม่อักษร 2 ตัวนี้ ถ้าเขียนรวมกันอ่านว่า **"บาป"** ดังนั้น ผู้ละเมิดจรรยาธรรมสี่ไม่ จึงทำบาปได้ง่าย

ไม่ดูสิ่งไร้จรรยา คือ ไม่ดูเรื่องที่ผิดศีลธรรมจรรยา เช่น หนังลามก หนังสือลามก ซึ่งเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

ไม่ฟังสิ่งไร้จรรยา คือ ไม่ฟังสิ่งไร้สาระ เช่น คำพูดหยาบโลนที่ชักจูงให้คนทำชั่ว หรือทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หรือคำพูดที่ไร้มารยาทต่าง ๆ

ไม่พูดสิ่งไร้จรรยา คือ ไม่พูดเรื่องไร้สาระ เช่น พูดปั้นน้ำเป็นตัว วิพากษ์วิจารณ์ นินทาว่าร้ายผู้อื่น พูดยุยงให้คนทำชั่ว พูดในสิ่งที่ไร้มารยาทต่าง ๆ ไม่พูดส่งเดช ซึ่งอาจก่อศัตรูได้ง่าย

ไม่ทำสิ่งไร้จรรยา คือไม่ทำในเรื่องที่ไร้สาระ หรือทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจก่อภัยแก่ตนได้ง่าย เช่น ไม่อดกลั้นในเรื่องเล็กน้อย ก็จะเกิดการวิวาทหรือฆ่ากันได้ ไม่ทำในสิ่งที่ไร้จรรยาต่าง ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงเภทภัยที่อาจเกิดขึ้นได้

"4 ไม่" ที่กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ที่บำเพ็ญธรรมขัดเกลาตนจักต้องประพฤติปฏิบัติตามด้วยความไม่ประมาท เพื่อหลีกเลี่ยงจากการทำผิดอันเป็นบาป

พระมารดา

วันที่ 3 กันยายน 2522 เวลา 20.00 น.

- ช่วยหนึ่งได้ บรรลุหนึ่ง พึงใจแม่
  อย่าได้แต่ ช่วยขึ้นฝั่ง แล้วช่างเขา
  กาลบัดนี้ คับขันใกล้ ภัยเหมือนเงา
  รีบเร่งเข้า ปลูกต้นธรรม สร้างบุญกัน

- บุญชั้นเอก คือก่อตั้ง พุทธสถาน
  บุญโอฬาร คือเบิกบุก ปลูกต้นใหม่
  ถ้าทำตาม บัญชาแม่ แผ้วถางไป
  แม่จะให้ ทุกพระองค์ เสริมลูกให้ยิ่งยง

วิถีบรรลุธรรม

เต๋า คือ ธรรม หรือ อนุตตรธรรมให้กำเนิดฟ้าดิน ไร้รูป ไร้เสียง แต่พิสดารยิ่ง เมื่อใดที่บำเพ็ญจนบรรลุมรรคผล จักมีผลให้หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด สำเร็จเป็นเทพพรหม

การบำเพ็ญธรรม คือการแสวงหาหนทางหลุดพ้นจากการเวียนเกิดเวียนตาย ลุเป็นเทพ พรหม วิธีบำเพ็ญ โดยปฏิบัติตามสายสัมพันธ์หลัก 5 และคุณธรรม 10 (ปกใน) ขัดเกลาตนจนจิตผ่องใส ปล่อยวางจากตัณหาราคะ สุรา นารี สมบัติ โมหะ จนบรรลุมรรคผล ก็จักสำเร็จธรรม เพราะสายสัมพันธ์หลัก 5 และคุณธรรม 10 เป็นพื้นฐานแห่งเต๋า สายสัมพันธ์หลัก 5 คือ บิดาเมตตาบุตรกตัญญู นายเที่ยงธรรมบ่าวซื่อสัตย์ สามีภรรยารักใคร่ปรองดองกัน พี่น้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มิตรสหายมีสัจจะ

หากไม่ได้บำเพ็ญธรรม พอสิ้นลมปราณ สวรรค์ไร้ทางไปประตูนรกเปิดอ้าคอยรับ

พระมารดา

วันที่ 29 กันยายน 2522 เวลา 21.00 น.

● โอกาสนี้ ยังครึ่งมืด ครึ่งสว่าง
ตามแม่สั่ง ทุกย่างก้าว ให้คงมั่น
โอวาทนี้ คัดลอกเขียน มีผิดผัน
ถอนทรงพลัน รีบแก้ไข ให้ได้ความ

● คัดเขียนแล้ว รีบจัดพิมพ์ เป็นรูปเล่ม
แม่ปรีดิ์เปรม พิมพ์มากหลาย ได้เผยแพร่
สร้างกุศล เร่งตักเตือน ให้เปลี่ยนแปร
เวไนยแท้ พร้อมพ้นภัย น้ำไฟลาญ

● แม่เขียนจบ เพียงเท่านี้ ไม่ต่อความ
แล้วจะนำ เหล่าพุทธะ คืนสุทธาวาส
ต้องย้อนกลับ เพราะอาลัย ตัดไม่ขาด
ลูกปฏิบัติ จริงใจไหม ถามอีกที

● โอวาทนี้ เขียนด้วยหยด เลือดน้ำตา
ทุกวาจา ลูกอย่าทำ ลมผ่านหู
นรกสวรรค์ สองหนทาง ลูกก็รู้
แม้นหดหู่ เกียจคร้านตก นรกหมื่นวา

● ไม่เขียนอีก ลาจากแล้ว ลูกทั้งหลาย
สุดอาลัย น้ำตาพราก กลับนิพพาน

□ ■ □

ภาคผนวก

ประวัติพระโพธิสัตว์กวนอิม

พระโพธิสัตว์กวนอิม เดิมเป็นเทพธิดาที่มาจุติยังโลกมนุษย์ เพื่อมาช่วยปลดเปลื้องทุกข์ภัยแก่มวลมนุษย์ ท่านเป็นราชธิดาองค์ที่สามของกษัตริย์เมี่ยวจวง ซึ่งมีราชธิดา 3 องค์ องค์โตชื่อ **เมี่ยวอิม** องค์รองชื่อ **เมี่ยวหยวน** องค์ที่สามชื่อ **เมี่ยวซ่าน** คือ พระโพธิสัตว์กวนอิมนั่นเอง ตอนเยาว์วัยท่านเป็นพุทธมามกะ มีความรู้แจ้งในหลักพุทธธรรมอย่างลึกซึ้ง ทรงตั้งพระทัยแน่วแน่ที่จะบำเพ็ญภาวนา เพื่อความหลุดพ้นจากสังสารวัฏ ตอนนั้น พระเจ้าเมี่ยวจวงไม่เห็นด้วยกับความประสงค์ของราชธิดา จะบังคับให้เลือกราชบุตรเขย เพื่อจะได้สืบทอดราชบัลลังก์ต่อไป แต่องค์หญิงสามไม่สนพระทัยเรื่องลาภยศสรรเสริญอันจอมปลอม ซึ่งแม้จะถูกพระบิดาดุด่าอย่างไร องค์หญิงก็ไม่เคยนึกโกรธเคืองแต่อย่างใด ต่อมาองค์หญิงสามได้ถูกขับไปทำงานหนักในสวนดอกไม้ เช่น หาบน้ำ ปลูกดอกไม้ ทั้งนี้เพื่อทรมานให้เปลี่ยนความตั้งใจแต่ก็มีเหล่ารุกขเทวดามาช่วยทำงานให้ทั้งหมด พระบิดาเมื่อเห็นว่าไม่ได้ผล จึงรับสั่งให้หัวหน้าแม่ชีนำองค์หญิงไปอยู่ที่วัดนกยูงขาวและให้เอางานของแม่ชีทั้งวัดมอบให้องค์หญิงทำคนเดียว แต่องค์หญิงก็มีพระทัยเด็ดเดี่ยวไม่เปลี่ยนแปลง งานการต่าง ๆ ก็มีเหล่าเทวดามาช่วยทำแทนให้อีก พระเจ้าเมี่ยวจวงเข้าใจว่า พวกแม่ชีไม่กล้า

เคี่ยวเข็ญใช้งานหนัก ก็ยิ่งกริ้วหนักขึ้น สั่งให้ทหารเผาวัดนกยูงขาวจนวอดเป็นจุณไปพร้อมกับพวกแม่ชีทั้งหมด มีแต่องค์หญิงสามเท่านั้นที่ปลอดภัยรอดชีวิตมาได้พระเจ้าเมี่ยวจวงทราบดังนั้น จึงสั่งให้นำตัวราชธิดาไปประหารชีวิต ตอนนั้นมีเทพารักษ์คอยคุ้มครององค์หญิงสามอยู่ โดยเนรมิตทองคำทิพย์เป็นเกราะห่อหุ้มตัว คมดาบของนายทหารจึงไม่อาจระคายพระวรกาย จนดาบหักสะบั้นถึง 3 ครั้ง 3 คราพระบิดาทรงกริ้วยิ่งนักโดยเข้าใจว่า นายทหารไม่กล้าประหารจริง จึงให้ประหารนายทหารแทน แล้วรับสั่งให้จับองค์หญิงไปแขวนคอ ทว่าผ้าแพรที่แขวนคอก็ขาดสะบั้นลงอีก ทันใดนั้นปรากฏมีเสือเทวดาตัวหนึ่งได้นำองค์หญิงขึ้นพาดหลังแล้วเผ่นหนีไปที่เขาเซียงซัน

ต่อมาเทพไท่ไป๋ได้แปลงร่างเป็นชายชรามาโปรดองค์หญิง ชี้แนะเคล็ดวิธีการบำเพ็ญเพียรเครื่องดับทุกข์จนสามารถบรรลุมรรคผลสำเร็จธรรม

ข้างฝ่ายพระบิดาเข้าใจว่าองค์หญิงถูกเสือคาบไปกินเสียแล้ว จึงไม่ได้ติดใจตามราวีอีก ต่อมาไม่นาน บาปกรรมที่พระองค์ก่อไว้ได้ส่งผล กษัตริย์เมี่ยวจวงเกิดป่วยด้วยโรคร้ายแรง ไม่มียาใดที่จะสามารถรักษาให้หายได้ องค์หญิงได้ทรงทราบด้วยญาณวิถีว่า พระบิดากำลังประสบเคราะห์กรรมอย่างหนักด้วยความกตัญญูกตเวทีเป็นเลิศ มิได้ถือโทษโกรธเคืองการกระทำของพระบิดาแม้แต่น้อย ทรงได้สละ

ดวงตาและแขนสองข้างเพื่อรักษาพระบิดาจนหายจากโรคร้าย องค์หญิงเมี่ยวซ่านนั้น ตอนแรกเป็นชาวพุทธ ตอนหลังเทพไท่ไป๋ได้มาโปรด ชี้แนะหนทางดับทุกข์ ด้วยเหตุนี้พระโพธิสัตว์กวนอิมจึงเป็นเทพทั้งฝ่ายพุทธและฝ่ายเต๋าในขณะเดียวกัน

ยมบาลตัดสินคดีโกงตาชั่ง

ยมบาล : เปิดศาล ! เบิกตัววิญญาณบาปเข้ามา

เจ้าหน้าที่ : ได้นำตัววิญญาณบาปมาแล้วครับ

ยมบาล : เจ้าเป็นคนที่ไหน ตอนมีชีวิตทำอะไรมาบ้าง จงรีบบอกมา

วิญญาณบาป : กระผมเกิดที่เมืองไถตง ชื่อหมิงสง แซ่เย ตอนมีชีวิตตั้งร้านขายของชำ ค้าขายยุติธรรม ไม่เคยคดโกงใคร หากินโดยสุจริต ขอใต้เท้าโปรดพิจารณา

ยมบาล : ชะช้า เจ้าค้าขายยุติธรรมแน่เจริงหรือ ? จงรีบบอกความจริงมาโดยดี อย่าให้ต้องเจ็บตัวดีกว่า

วิญญาณบาป : กระผมเห็นว่าที่ในละแวกเดียวกัน มีร้านขายของประเภทเดียวกันหลายเจ้า การแข่งขันสูง เพื่อเป็นการเรียกลูกค้า จึงตั้ง

เป้าหมายว่า จะกำไรแต่น้อยเพื่อขายปริมาณมาก จึงมีคนมาอุดหนุนมาก ขายดีกว่าร้านอื่น ๆ

ยมบาล : ชะช้า เจ้าพูดเก่งนัก ไม่เห็นโลงศพ คงไม่หลั่งน้ำตา เจ้าหน้าที่ ! นำตัวออกไปโบย 40 ไม้ ดูซิว่าจะปากแข็งไปได้สักกี่น้ำ

เจ้าหน้าที่ : ได้ลงโทษวิญญาณบาปเสร็จแล้ว เอาตัวมานี่แล้วครับ

ยมบาล : เจ้าจะยอมรับสารภาพหรือไม่ หากไม่ยอมรับจะต้องถูกลงโทษอีก

วิญญาณบาป : โอย....โอย.....เจ็บปวดทรมานเหลือเกิน ใต้เท้าได้โปรดเถิด กระผมยอมรับสารภาพแล้ว คือตอนที่กระผมตั้งร้านขายของชำนั้น มีคู่แข่งมาก เพราะร้านข้างเคียงก็ขายสินค้าประเภทเดียวกัน กระผมจึงเกิดความคิดว่า ถ้าค้าขายตรงไปตรงมาคงไม่มีทางรวยเป็นแน่ ดังนั้นจึงได้คิดวางแผนฉ้อโกง โดยจัดตั้งตาชั่งปลอมสองอัน อันหนึ่งใช้สำหรับชั่งเวลาซื้อของเข้าร้าน ซึ่งจะได้ของมากกว่าปกติ อีกอันหนึ่งสำหรับชั่งเวลาขายของออกจากร้าน ซึ่งจะได้ของน้อยกว่าปกติ ผมทั้งโกงน้ำหนัก และผลิต

สินค้าปลอมอีกด้วย ถ้าดูภายนอกก็ดูคล้าย ๆ กัน ยากที่จะดูออก คนซื้อต่างก็อยากได้แต่ของถูก หารู้ไม่ว่าเป็นสินค้าปลอมปน กระผมคิดแต่ว่า ขอให้ได้กำไรมากก็แล้วกัน ไม่สนใจว่าคนซื้อจะจับได้ในภายหลัง ถ้าหากคนซื้อแล้ว จับได้ว่าสินค้าน้ำหนักขาด หรือเป็นสินค้าปลอมปนมาต่อว่าจะนำมาคืน กระผมไม่เคยยอมรับรู้โดยบอกปัดไปว่าสินค้าขายออกจากร้านไปแล้ว ไม่มีรับคืนด้วยวิธีการเช่นนี้จึงทำให้กระผมมีฐานะดีกว่าคนอื่น ๆ โดยไม่รู้ว่า การทำเช่นนี้ก็เป็นบาปด้วย ขอใต้เท้าได้โปรดกรุณาลงโทษผมแต่โดยเบาเถิดครับกระผมจะไม่ลืมบุญคุณเลย

ยมบาล : เมื่อเจ้ายอมรับสารภาพแล้วก็จงฟังคำตัดสินจำเลยนายหมิงสง แซ่เย ขณะมีชีวิตได้ทำการค้าด้วยกลวิธีฉ้อฉล โกงตาชั่งและผลิตสินค้าปลอมปน เอารัดเอาเปรียบโกงผู้อื่นเพื่อประโยชน์ส่วนตน ตลอดชีวิตได้ทรัพย์อันไม่ชอบธรรมนับไม่ถ้วน จึงขอตัดสินลงโทษตามกฎนรกคือ ให้ไปเสวยกรรมที่นรกโอบเสาเพลิง 30 ปี และนรกโลหะ

หลอมละลายกรอกเข้าท้องอีก 30 ปี เมื่อครบกำหนดโทษแล้ว ให้ไปบังเกิดเป็นควายและหมูอย่างละ 10 ชาติ เพื่อชดใช้หนี้กรรมที่ไปคดโกงผู้อื่น เจ้าหน้าที่ ใส่ขื่อคานักโทษแล้วนำไปรับโทษที่นรก เลิกศาล !

คดีโจรปล้นฆ่า

ยมบาล : เปิดศาล ! เบิกวิญญาณเข้ามา

เจ้าหน้าที่ : ได้นำตัววิญญาณบาปมาแล้วครับ

ยมบาล : ที่ค่ำคืนนี้ ข้านำเจ้ามาพิจารณาคดีในศาลเจ้าแห่งนี้ ก็เพื่อบันทึกลงในหนังสือธรรมะ อันเป็นอุทาหรณ์เตือนใจให้ชาวโลกได้รู้บาปบุญคุณโทษ จงรีบบอกชื่อแซ่ ภูมิลำเนา และงานอาชีพขณะที่มีชีวิตอยู่ จงให้การมาตามความจริง อย่าให้ต้องเจ็บตัว จะเสียใจภายหลัง

วิญญาณบาป : กระผมแซ่เฉิน ได้โปรดอนุญาตให้ผมไม่ต้องบอกชื่อเถิด เพื่อไม่ให้ลูกหลานต้องอับอายขายหน้าไปด้วยบ้านผมอยู่ที่ตำบลเผิงอี ตอนมีชีวิตทำอาชีพเกษตรกรรม ได้ทำนาด้วยความขยันขันแข็ง อยู่อย่างสงบเสงี่ยมไม่เคยทำเรื่องผิดกฎหมายใด ๆ ขอใต้เท้าโปรดพิจารณา

ยมบาล : ถ้าเป็นจริงดังที่เจ้าว่า ก็เป็นพลเมืองดีที่เคารพกฎหมายบ้านเมือง ป่านนี้เจ้าก็คงได้ขึ้นสวรรค์แล้วซิ ไฉนวันนี้จึงต้องถูกใส่

ขื่อคามาอยู่ที่นี่เล่า ? ขอเตือนเจ้าอีกครั้ง จงรีบสารภาพมาตามตรง อย่าได้เล่นลิ้นอีก

วิญญาณบาป : เรื่องที่ผมให้การมานี้ เป็นความจริงทุกอย่าง ไม่ได้โกหกมดเท็จ และผมยังได้รับมรดกตกทอดจากบิดาเป็นบ้านหนึ่งหลัง ไม่เคยไปคดโกงใคร ขอใต้เท้าโปรดให้ความเป็นธรรมด้วย

ยมบาล : เหลวไหล เจ้าไม่ต้องมาทำเล่นลิ้นเจ้าเล่ห์แสนกล เจ้าหน้าที่ เอาตัวออกไปโบย 80 ไม้

เจ้าหน้าที่ : ได้ลงโทษวิญญาณบาปเสร็จแล้ว เอาตัวมานี่แล้วครับ

วิญญาณบาป : โอย..โอย.. เจ็บปวดระบมไปหมดทั้งตัวเลย ถ้ารู้แต่แรกว่า นรกเข้มงวดอย่างนี้ ยอมยากจนไม่เป็นโจรดีกว่าไม่คุ้มกันเลย

ยมบาล : เจ้าจะยอมรับสารภาพหรือไม่ หากไม่สารภาพ จะต้องถูกลงโทษหนักอีก

วิญญาณบาป : ใต้เท้าได้โปรดเถิด กระผมยอมรับสารภาพแล้ว ขณะมีชีวิต ตั้งแต่อายุ 10 กว่าขวบผมได้ติดตามบิดาทำนา ด้วยความขยันและเหน็ดเหนื่อยตลอดปี เสื้อผ้าที่ใส่ก็ปะแล้วปะอีก อาหารการกินก็อย่างง่าย ๆ เมื่อโตเป็นหนุ่มได้แต่งงานมีบุตร ฐานะทาง

ครอบครัวก็ยังยากจนลำบากกินไม่อิ่มท้อง มีคำกล่าวว่า **"ท้องหิวใจกล้า"** ผมจึงหัดลักเล็กขโมยน้อย พอนานวันเข้า ใจก็ยิ่งฮึกเหิม ได้เที่ยวไปตามชนบทห่างไกลและเปลี่ยวในเวลาหัวรุ่งและหัวค่ำ เมื่อเห็นไม่มีคน ผมก็จะแอบอยู่ใต้ต้นไม้รอ ถ้าเห็นผู้หญิงหรือคนแก่มาตามลำพัง ผมจะออกมาดักปล้นจี้ หากใครขัดขืนไม่ยอมส่งเงินทองให้ ผมก็จะฆ่าตาย แล้วค้นหาตามตัวเอาทรัพย์สินที่มีทั้งหมดหลบหนีไป ที่ให้การทั้งหมดนี้เป็นความจริง ขอใต้เท้าได้โปรดเมตตาให้อภัยผมเถิด ต่อไปผมไม่กล้าทำอีกแล้ว

ยมบาล : เจ้าปล้นจี้ชิงทรัพย์ทั้งหมดกี่ราย ฆ่าคนกี่ศพ ? จงบอกมาตามตรง

วิญญาณบาป : ปล้นชิงทรัพย์ประมาณ 100 กว่าราย ฆ่าคน 10 กว่าศพ

ยมบาล : เดรัจฉานแท้ ๆ หามีเมตตาจิตแม้แต่น้อยไม่ เอาทรัพย์สินเขาแล้ว ยังฆ่าเขาอีกด้วยโหดเหี้ยมอำมหิตมีโทษหนักใหญ่หลวง แล้วบั้นปลายชีวิตกรรมสนองเจ้ายังไงบ้าง?

วิญญาณบาป : กระผมตอนที่อายุยังไม่ถึง 30 ปี ขณะ

ที่กำลังเดินอยู่บนถนน ไม่ทันระวังตัว ได้ถูกรถทับตาย วิญญาณถูกจับไปที่นรกเสวยทุกข์ทรมานจนถึงบัดนี้ ขอใต้เท้าได้โปรดเมตตาสงสารพิจารณาลงโทษผม แต่โดยเบาเถิดครับ

ยมบาล : เมื่อเจ้ายอมรับสารภาพแล้ว ก็จงตั้งใจฟังคำตัดสินนายเฉินขณะมีชีวิตอยู่ ได้ก่อคดีปล้นจี้ชิงทรัพย์ ฆ่าคนความผิดบาปใหญ่หลวงตัดสินให้ไปเสวยทุกข์ทรมานที่นรกภูเขามีดหอก นรกต้นไม้มีดหอก นรกเลื่อยลำตัว นรกควักหัวใจ นรกโอบเสาเพลิง ฯล ฯ 60 ปี เมื่อครบกำหนดโทษแล้ว ให้ส่งไปเกิดเป็นควาย สุนัข หมู ไก่ อย่างละ 10 ปี เพื่อชดใช้กรรมให้เจ้าหนี้ หลังจากนั้นให้ไปเกิดเป็นคนพิการ 3 ชาติ เป็นอันยุติคดีนี้ เจ้าหน้าที่.....นำตัวจำเลยไปส่งให้นิรยบาลดำเนินการตามคำพิพากษา เลิกศาล !

คดีข้าราชการทุจริต

ยมบาล : เปิดศาล! เบิกตัววิญญาณบาปเข้ามา

เจ้าหน้าที่ : ได้นำตัววิญญาณบาปมาแล้วครับ

ยมบาล : เจ้าเป็นคนที่ไหน ชื่อแซ่อะไร ขณะที่มีชีวิตอยู่ ได้ทำความผิดบาปอะไรบ้าง จงบอกมาตามความจริง

วิญญาณบาป : ผมชื่อซีหัว แซ่เสิ่น เป็นชาวเมืองกวางตุ้ง เกิดในสมัยเต้ากวง (แห่งราชวงศ์ชิง) ตอนเป็นเด็กพ่อแม่ได้ส่งผมไปศึกษาเล่าเรียนกับอาจารย์ อายุ 16 ปี เรียนจบกลับมาอยู่กับบ้าน พ่อแม่มีฐานะร่ำรวย เมื่ออายุ 23 ปี ได้ไปสอบแข่งขันที่เมืองหลวง โชคดีสอบได้ จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายอำนวยเมืองเจิ้นผิง ขณะที่ผมรับราชการในตำแหน่งนายอำเภอแห่งเมืองเจิ้นผิง ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตัดสินคดีด้วยความเที่ยงธรรม แล้วจะหาว่าผมเป็นคนทุจริตต่อหน้าที่ได้อย่างไร ขอใต้เท้าโปรดให้ความเป็นธรรมแก่ผมด้วย

ยมบาล : ชะช้า...เจ้าชาติชั่วปกปิดไม่ยอมพูดความจริง จะลองดีกับข้าหรือไง เจ้าหน้าที่ !

เตรียมเอากระทะน้ำมันเดือดเข้ามา ขอถามอีกครั้ง เจ้าจะยอมรับสารภาพหรือไม่ ?

วิญญาณบาป : โอ้...ใต้เท้า ผมกลัวแล้ว ผมยอมรับสารภาพแล้วครับ ผมเป็นนายอำเภอเมืองเจิ้นผิงแรก ๆ ผมปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ตัดสินคดีด้วยความโปร่งใสเที่ยงธรรมไม่ว่าคนรวยคนจน ผมตัดสินตามตัวบทกฎหมาย เมื่ออายุ 30 เศษได้แต่งงาน มีบุตรชายหญิงรวม 7 คน เงินเดือนที่ได้ก็น้อยนิดไม่พอใช้ จึงได้เกิดความคิดเรื่องไม่สุจริตขึ้น หลังจากนั้น การตัดสินคดีผู้ต้องหามีเงิน (ให้) ก็ตัดสินให้เป็นฝ่ายถูกผู้ต้องหาไม่มีเงิน (ให้) ก็ตัดสินให้เป็นฝ่ายผิด ตอนอายุ 57 ปี ได้ป่วยตาย ขอใต้เท้าได้โปรดเมตตาอภัยให้ผมเถิดครับ

ยมบาล : เมื่อเจ้ายอมรับสารภาพว่าได้ทุจริตต่อหน้าที่จริง ก็จงตั้งใจฟังคำตัดสิน ที่นำเจ้ามาพิจารณาคดีที่นี่ในวันนี้ ก็เพื่อเป็นอุทาหรณ์เตือนใจแก่ข้าราชการทั้งหลาย จำเลยขณะมีชีวิตอยู่ เป็นข้าราชการทุจริตต่อหน้าที่รับสินบนตัดสินความส่งเดชผิดให้เป็นถูก ถูกให้เป็นผิด จึงพิพากษาให้ไป

เสวยกรรมที่นรกรถบดทับ และนรกห้าม้าแยกร่าง รวม 100 ปี เจ้าหน้าที่ นำตัวจำเลย ไปส่งให้นิรยบาลดำเนินการตามคำพิพากษา เลิกศาล !

10 คดี

ยมบาล : เจ้าหน้าที่...เบิกตัววิญญาณคนที่ ๑ เซินจีอี้ เข้ามาได้

เจ้าหน้าที่ : ครับผม...

ยมบาล : นายเซิน...สมัยเป็นมนุษย์เจ้าวางเพลิงและฆ่าคน ได้ถูกศาลนรกตัดสินไปรับโทษจนครบกำหนด บัดนี้ได้รับการปล่อยตัวออกจากนรกแล้ว มีคำสั่งให้เจ้าไปเกิดเป็นหมู เพื่อเสวยทุกข์จากการฆ่าแล่เนื้อเฉือนหนัง จะได้หมดหนี้กรรม เจ้าหน้าที่..... นำตัววิญญาณนายเซินไปที่หอจุติ เพื่อรอดำเนินการต่อไป

ยมบาล : เจ้าหน้าที่..... เบิกตัววิญญาณคนที่ 2 เยซิ่วเหลียน เข้ามาได้

เจ้าหน้าที่ : ครับผม

ยมบาล : นายเย...ตอนเป็นมนุษย์เจ้าเป็นลูกสะใภ้คน แต่กลับอกตัญญูต่อบิดามารดาของสามี เป็นแม่บ้านแต่ไม่ปฏิบัติตาม **"คุณธรรมแม่บ้าน 4"** (ปกหลังด้านใน) คบชู้สู่ชาย ทำผิดกฎสวรรค์ ได้ถูกตัดสินให้ตกนรกเสวยทุกข์ ทรมาน บัดนี้ครบกำหนดโทษ

แล้ว มีคำสั่ง ให้เจ้าไปเกิดเป็นแม่ไก่เพื่อจบหนี้กรรมเจ้าหน้าที่....นำตัวนักโทษไปที่หอจุติเพื่อดำเนินการต่อไป

ยมบาล : นางไป๋.. สมัยเป็นมนุษย์เจ้าทำดีไม่ตลอด ทำดีก่อน ทำชั่วทีหลัง บาปมีมากกว่าบุญ บัดนี้จะให้เจ้าไปเกิดเป็นคนกำพร้า ไร้หลักแหล่ง เที่ยวระเหเร่ร่อนไปทั่ว ต้องทนทุกข์ทรมานอย่างเดียวดายเพื่อใช้กรรมเก่า เจ้าหน้าที่.....นำตัวนางไป๋ไปที่หอจุติเพื่อดำเนินการต่อไป

ยมบาล : เจ้าหน้าที่........เบิกตัววิญญาณคนที่ 4 เกาซิงเถียน เข้ามาได้

เจ้าหน้าที่ : ครับผม..

ยมบาล : นายเกา...สมัยมีชีวิตเจ้าเป็นข้าราชการทุจริตกินสินบนใจคับแคบกับประชาชน มีความผิดใหญ่หลวง เคยถูกตัดสินให้ไปเสวยทุกข์ที่นรก บัดนี้ครบกำหนดโทษแล้ว มีคำสั่งให้เจ้าไปเกิดเป็นม้า เพื่อรับทุกข์ทรมานจากแส้ม้า แล้วถูกฆ่าตายในที่สุด เพื่อเป็นการชดใช้หนี้กรรม เจ้าหน้าที่ นำตัวนายเกาไปที่หอจุติเพื่อดำเนินการต่อไป

ยมบาล : เจ้าหน้าที่......เบิกตัววิญญาณคนที่ 5 ไต้เหอจี เข้ามาได้

เจ้าหน้าที่ : ครับผม....

ยมบาล : นายได้...ตอนเป็นมนุษย์เจ้าก่อคดีฆ่าข่มขืน ถูกตัดสินตกนรกรับโทษทัณฑ์ บัดนี้ครบกำหนดโทษแล้ว มีคำสั่งให้เจ้าไปเกิดเป็นโคเสวยทุกข์จากการฆ่าชำแหละ เพื่อเป็นการชดใช้หนี้กรรม เจ้าหน้าที่...นำตัวนายได้ไปที่หอจุติ เพื่อดำเนินการต่อไป

ยมบาล : เจ้าหน้าที่......เบิกตัววิญญาณคนที่ 6 เฉินคุน เข้ามาได้

เจ้าหน้าที่ : ครับผม...

ยมบาล : นายเฉิน....สมัยเป็นมนุษย์เจ้าประพฤติตัวเรียบร้อย แต่ตอนวัยกลางคนเจ้าไปเชื่อเมีย ใช้ให้คนตีแม่หมาจนตาย แม้จะไม่ได้ทำด้วยตนเอง แต่ก็เป็นความผิดของเจ้า เวรกรรมอันนี้จึงมีอยู่ บัดนี้มีคำสั่งให้เจ้าไปเกิดเป็นแม่หมา ส่วนแม่หมาให้ไปเกิดเป็นคน หลังจากนั้นให้ตีเจ้าจนตาย จะได้หมดเวรต่อกัน เจ้าหน้าที่.... นำตัวนายเฉินไปที่หอจุติเพื่อดำเนินการต่อไป

ยมบาล : เจ้าหน้าที่...... เบิกตัววิญญาณคนที่ 7 จวงยูซิ่ว เข้ามาได้

เจ้าหน้าที่ : ครับผม.....

นางจวง : กราบเรียนถามใต้เท้า เจ้าหน้าที่นำข้าน้อยมาที่นี่ ไม่ทราบว่าท่านมีอะไรจะชี้แนะหรือเจ้าคะ

ยมบาล : นางจวง....ตอนเป็นมนุษย์ เจ้าได้ปฏิบัติตามคุณธรรมแม่บ้าน ๔ (ปกหลังด้านใน) อยู่ในโอวาทของบิดามารดา ออกเรือนแล้วฟังสามี กตัญญูต่อบิดารมารดาของสามี สามีตายแล้วก็ครองหม้ายอย่างไม่ด่างพร้อย อบรมบุตรอย่างได้ผล การประพฤติตัวก็เรียบร้อย ทว่ายังขาดทานบารมี คือการให้ทาน จึงยังไม่อาจขึ้นสวรรค์ บัดนี้มีคำสั่งให้เจ้าไปเกิดในตระกูลร่ำรวย ขอให้เจ้าจงขัดเกลาตน หมั่นสร้างบุญกุศล เมื่อสิ้นบุญจากโลก จะได้ดำเนินการตามบุญกุศลนั้นอีกที เจ้าหน้าที่.... นำตัวนางจวงไปที่หอจุติเพื่อดำเนินการต่อไป

ยมบาล : เจ้าหน้าที่....... เบิกตัววิญญาณคนที่ 8 หวางจีผิง เข้ามาได้

เจ้าหน้าที่ : ครับผม.....

ยมบาล : นายหวาง.... ตอนเป็นมนุษย์เจ้ามีจิตกุศล ได้ซ่อมสร้างสะพาน ถนนหนทาง มีกุศลไม่น้อย บัดนี้ มีคำสั่งให้เจ้าไปเกิดเป็นคน

ที่ไร้ทุกข์ไร้โศกทั้งอายุยืน ขอให้เจ้าจงเพิ่ม
การขัดเกลาตน และหมั่นสร้างกุศลยิ่งขึ้น
ต่อไปจะได้ไม่ต้องมาเวียนเกิดเวียนตายอีก
เจ้าหน้าที่.... นำตัวนายหวางไปที่หอจุติ
เพื่อรอการจุติต่อไป

ยมบาล : เจ้าหน้าที่..... เบิกตัววิญญาณคนที่ ๙
ไช่ยูชิง เข้ามาได้

เจ้าหน้าที่ : ครับผม.....

ยมบาล : นายไช่ สองชาติที่แล้วเจ้าเป็นคนใจบุญ
สุนทานอย่างน่าสรรเสริญ แต่น่าเสียดาย
ที่ชาตินี้ถูกเมียทำให้เสียความกตัญญู
ด้อยไปหน่อย จึงไม่อาจขึ้นสวรรค์ บัดนี้ มี
คำสั่งให้เจ้าไปเกิดในตระกูลของนักวรรณคดี
ขอให้เจ้าอย่าทิ้งเชื้อพันธุ์แห่งความดี หมั่น
สร้างบุญกุศล เพื่อเติมคลังกุศลของสามชาติ
ก่อนให้เต็มสมบูรณ์ก็จักได้เสวยสุขสำราญ
บนสวรรค์วิมาน เจ้าหน้าที่... นำตัวนายไช่
ไปที่หอจุติเพื่อรอการจุติต่อไป

ยมบาล : เจ้าหน้าที่... เชิญคนที่ ๑๐ นักบุญหลินเจียซิ
เข้ามาได้

เจ้าหน้าที่ : ครับผม....

นายหลิน : กราบเรียนถามใต้เท้าเรียกกระผมมาที่นี่

ไม่ทราบว่ามีอะไรจะชี้แนะหรือครับ

ยมบาล : ที่เชิญให้ท่านมาที่นี่ในวันนี้ ด้วย 3 ชาติก่อนท่านได้บำเพ็ญขัดเกลากายและใจสั่งสมบุญบารมีมาไม่น้อยทั้งยังได้เผยแพร่สัจธรรมตักเตือนผู้คนให้ทำความดีเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยไม่คำนึงถึงความเหนื่อยยากจนลุมรรคผล สมควรเชิญให้ท่านไปบำเพ็ญเพียรต่อที่ศูนย์รวมนักบุญเป็นการชั่วคราว เพื่อรอพระบรมราชโองการแต่งตั้งตำแหน่งเทพแก่ท่าน

นายหลิน : ขอบพระคุณใต้เท้าที่ส่งเสริม

ยมบาล : คดี 10 รายที่ชำระในค่ำคืนนี้ ให้บันทึกลงในหนังสือธรรมะเพื่อเป็นการเตือนสติเตือนใจแก่ชาวโลก

บัญญัติสวรรค์

ผู้ใดสร้างสมบุญและบาป เมื่อหักลบกันแล้วถ้าจำนวนบาปมีมากกว่าจำนวนบุญ ให้ไปเกิดเป็นเดรัจฉานตามกรรมแห่งตน ถ้าจำนวนบุญมีมากกว่าจำนวนบาป แต่ไม่ถึง 3,000 บุญ จักได้เกิดเป็นมนุษย์อีก ถ้าจำนวนบุญมีมากกว่าบาปตั้งแต่ 3,000 บุญขึ้นไป จักได้เป็นเทพชั้นล่าง จำนวนบุญมีมากกว่า 10,000 บุญขึ้นไป จักได้เป็นเทพชั้นกลาง จำนวนบุญมากกว่า 15,000 บุญขึ้นไป จักได้เป็นเทพชั้นสูง จำนวนบุญครบ 100,000 บุญขึ้นไป จักได้เป็นพุทธะ, เทพเจ้า, ณ สุขาวดีแดนสุขสันต์ ส่วนผู้สร้างบาปหนักจักตกอเวจีตลอดกาล

หน่วยบาปบุญ :

พิมพ์แจกหนังสือธรรมะ 1 เล่ม	3 บุญ
ค้างหนี้ไม่ชำระ 10 หยวน (1 หยวนได้หวันราว 1 บาท)	0.6 บาป
รับทรัพย์อันมิชอบ, ฉ้อโกง 10 หยวน	1 บาป
เก็บได้ทรัพย์คืนเจ้าของ 10 หยวน	1 บุญ
เสียสัจจะ, ผิดนัด, พูดเท็จ 1 ครั้ง	1 บาป
กินเจ (ลดโรคภัยไข้เจ็บ)	100 บุญ
ล่ายิงสัตว์ 1 ชีวิต	0.5 บาป

ทำแท้ง ๑ ครั้ง	1,000 บาป
ปากร้ายชอบด่าคน, นินทาคน ๑ ครั้ง	1 บาป
บำเพ็ญธรรมจริงจัง (ละชั่วทำดี)	10,000 บุญ
บริจาคเงินคนยากไร้ ๑๐ หยวน (คนรวยลดคนจนเพิ่ม)	0.7 บุญ
ทิ้งขยะลงถนน คู คลอง ๑ ครั้ง	0.4 บาป
ปนปลอมสินค้า, ขายยาปลอม, ยาเสื่อม ๑ ครั้ง	5 บาป
ทิ้งธัญญาหาร (ข้าว) ๑๐ เม็ด	1 บาป
ลบหลู่ครูอาจารย์ ๑ ครั้ง	1 บาป
ครูสอนคุณธรรม (ทำความดี) ๑ ครั้ง	1 บุญ
ผู้น้อยรับใช้ผู้ใหญ่ ๑ ครั้ง	3 บุญ
เสียภาษีครบถ้วน ๑ ครั้ง	5 บุญ
แสดงละครแนวสร้างสรรค์คุณธรรม ๑ ครั้ง	10 บุญ
หน้าด้านไร้ยางอาย ๑ ครั้ง	1 บาป
ถูกหยามไม่โกรธ ๑ ครั้ง	1 บุญ
พี่น้องรักใคร่ไม่แก่งแย่ง	100 บุญ
เที่ยวซ่อง ๑ ครั้ง	100 บาป
ภรรยาบ่นว่าสามี ๑ ครั้ง	3 บาป
สามีภรรยาทะเลาะวิวาทกัน ๑ ครั้ง	2 บาป
แย่งสามีภรรยาผู้อื่น ๑ คน	1,000 บาป
หญิงครองม่ายไม่ด่างพร้อยตลอดชีพ	10,000 บุญ

รับใช้พ่อแม่ 1 ครั้ง 4 บุญ

ดูแลปรนนิบัติพ่อแม่ด้วยกตัญญูตลอดชีวิต 1 แสน บุญ

เที่ยวขีดเขียนเลอะเทอะในที่สาธารณะ 1 ครั้ง 1 บาป

กิริยาวาจาสุภาพ 1 ครั้ง 0.5 บุญ

เล่นการพนัน 1 ครั้ง 5 บาป

บริการให้ความสะดวก 1 ครั้ง 1 บุญ

ไม่ยอมรับสินบน ทำตามหน้าที่ 1 ครั้ง 8 บุญ

เก็บได้ทรัพย์ไม่ยอมคืนเจ้าของ 10 หยวน 1 บาป

มีสัจจะ, ทำตามสัญญา 1 ครั้ง 1 บุญ

ฆ่ากุ้งปลาเป็นอาหาร 10 ชีวิต 1 บาป

ปล่อยนกปล่อยปลา 1 ชีวิต 1 บุญ

ฆ่าตัวตาย 1,000 บาป

พูดล้อเลียนผู้อัปลักษณ์, มีปมด้อย 1 คำ 5 บาป

ตำหนิศาสนาอื่น 1 ครั้ง 100 บาป

บริจาคยารักษาโรค 1 ครั้ง 3 บุญ

เก็บกวาดขยะถนน คู คลอง 1 ครั้ง 0.4 บุญ

ขายสินค้าคุณภาพดีราคาต่ำ 1 ครั้ง 0.3 บุญ

เก็บหล่นธัญญาหาร 10 เม็ด 1 บุญ

ยกย่องครูอาจารย์ 1 ครั้ง 1 บุญ

สร้างหนังสือลามก 1 เรื่อง 3,000 บาป

ส่งเสริมคนทำชั่ว 1 ครั้ง 4 บาป

ไม่ยอมเสียภาษี 1 ครั้ง 8 บาป

แสดงละครพาเสื่อมศีลธรรม, ลามก ๑ ครั้ง	100 บาป
พูดหยาบคายลามก ๑ ครั้ง	10 บาป
โกรธไม่หาย ๑ ครั้ง	3 บาป
พี่น้องโกรธเคืองกัน	100 บาป
อดกลั้นตัณหาราคะ ๑ ครั้ง	10 บุญ
ทำหน้าที่แม่บ้านดูแลบ้านเรือนเรียบร้อย ๑ วัน	3 บุญ
สามีภรรยานับถือกันและกัน ๑ ครั้ง	1 บุญ
มีสามีเดียวภรรยาเดียว ตลอดชีพ	1,000 บุญ
โกรธเคืองพ่อแม่ ๑ ครั้ง	1 บาป
ขัดคำสั่งพ่อแม่ ๑ ครั้ง	10 บาป
ไม่เหลียวแลพ่อแม่ ๑ วัน	0.5 บาป

(บาปบุญมากหรือน้อยที่ไร้ผลไม่มี)

รายนามผู้มีจิตศรัทธาร่วมพิมพ์หนังสือเสียงจากสุขาวดี

คุณมัณทนา	เตชะรัชต์กิจ
คุณประเสริฐ	เตชะรัชต์กิจ และครอบครัว
คุณกัลยาณี	ทิสยากร
คุณสุจินต์	ทิสยากร
คุณธันยาภรณ์	ทิสยากร
คุณภัทรพร	ทิสยากร
คุณนภาพร	พวงเพชร และครอบครัว
คุณนิธิวดี	ฤดีเลิศ และครอบครัว
คุณนิรมล	ไทพาณิช และครอบครัว
คุณนารีรัตน์	เดชะศาศวัต และครอบครัว

คณะกรรมการวิหารพระโพธิสัตว์กวนอิม เขาวงพระจันทร์ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ทุกท่าน

พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน กันยายน 2557

ขออุทิศส่วนบุญ ส่วนกุศลให้แก่ บิดามารดา บรรพบุรุษ ปู่ย่า ตายาย ครูบาอาจารย์ ท่านผู้มีพระคุณ ญาติสนิทมิตรสหาย ที่ล่วงลับไปแล้ว เจ้ากรรมนายเวร ทุกภพทุกชาติ ตลอดจนสรรพสัตว์ทั้งหลาย ขอให้อโหสิกรรม และตัดวิบากกรรมที่มีต่อกันด้วยเทอญ

สายสัมพันธ์หลัก 3

1. นายเที่ยงธรรม บ่าวซื่อสัตย์
2. บิดาเมตตา บุตรกตัญญู
3. สามีเอาใจใส่ ภรรยาคล้อยตาม

รักใคร่ปองดอง

คุณธรรม (บุรุษ) 10

1. กตัญญูรู้คุณ ปรนนิบัติบิดามารดาด้วยความเคารพ
2. พี่รักน้อง น้องเคารพพี่ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
3. ซื่อสัตย์ จงรักภักดี
4. มีสัจจะ ไม่โกหกหลอกลวง พูดแล้วต้องทำ
5. จริยา มีมารยาท อ่อนน้อมถ่อมตน
6. เที่ยงธรรม มีมโนธรรม
7. สุจริต ใจซื่อมือสะอาด
8. มีความละอาย เกรงกลัวต่อบาป
9. มีเมตตา ไม่เบียดเบียนกัน
10. มีปัญญา หมั่นศึกษาหาความรู้ รู้จักแยกแยะชั่วดี

อานิสงส์แห่งธรรมทาน

ขออำนาจบารมี แห่งบุญกุศลที่ได้กระทำแล้วนี้ เป็นพลวปัจจัยในการเพิ่มพูนสติปัญญาและโชคลาภ ช่วยขจัดปัดเป่ากรรมที่คั่งค้าง ทั้งในอดีตและปัจจุบันชาติ อีกทั้งโรคภัยไข้เจ็บ ความเศร้าโศกทุกข์กังวล และความเจ็บปวดทั้งหลาย จงได้มลายสิ้นไปในบัดนี้

ผู้ที่ฝึกตนให้มีสัมมาคารวะและยอมผ่อนปรน มีจิตใฝ่ในธรรมะ พอใจในการบริจาค อีกทั้งผู้ปฏิบัติความเพียรภาวนา ยอมสละ ละและเลิกให้ถึงพร้อม อีกทั้งผู้ที่ได้ล่วงลับไปแล้ว จงประสบแต่ความสุขสำราญ ขอให้ฝนฟ้าตกถูกต้องตามฤดูกาล ปวงประชาสมบูรณ์พูนสุข อีกทั้งบรรดาผู้มีญาณในธรรมจักรนี้ จงได้สำเร็จมรรคผล ไปสู่พระนิพพานเทอญ

เสียงจากสุขาวดี